

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

**FACTORS INFLUENCING ON CONDUCTING RESEARCH
AMONG ACADEMIC STAFF OF HEALTH SCIENCE
THAMMASAT UNIVERSITY**

วนิดา พิงสระน้อย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

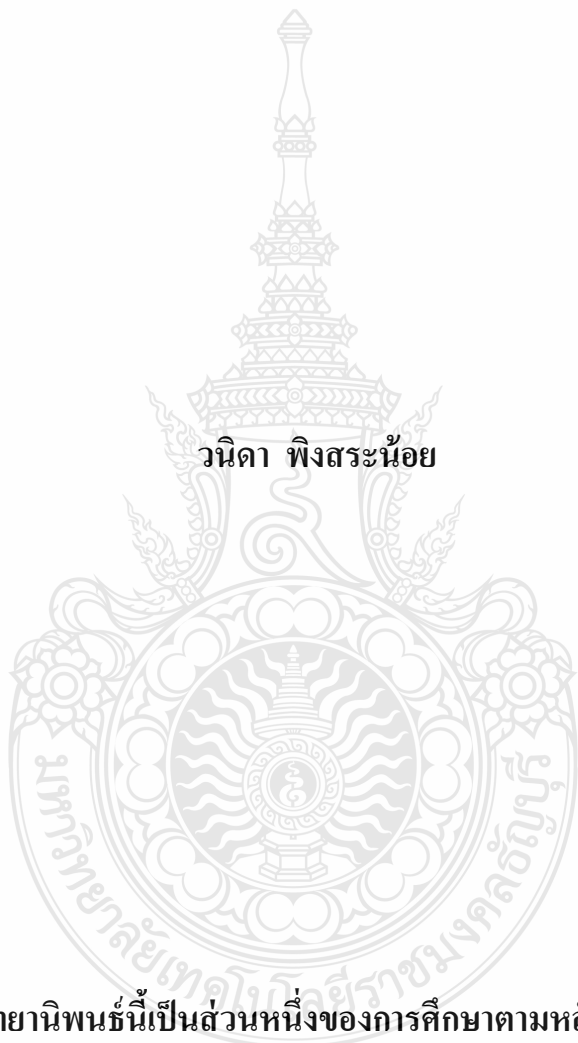
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วนิดา พิงระน้อย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Factors Influencing on Conducting Research among Academic Staff
of Health Science Thammasat University

ชื่อ – นามสกุล นางสาวนิตา พิงสระน้อย
สาขาวิชา เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ด.
ปีการศึกษา 2556

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร แพรวพนิต, ศษ.ด.)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ด.)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อภิญญา หิรัญวงษ์, ศศ.ด.)

.....กรรมการ

(อาจารย์รินทร์ดี พรวิริยะสกุล, ค.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

วันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2557

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ชื่อ – นามสกุล	นางสาววนิดา พิงสระน้อย
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ค.
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ 3) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 230 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยเฉพาะบุคคล และปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 3) ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย สามารถร่วมพยากรณ์การทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ ร้อยละ 21.1 และ 4) ปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย และด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคณะต่าง ๆ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล การทำวิจัย บุคลากรสายวิชาการ

Thesis Title	Factors Influencing on Conducting Research among Academic Staff of Health Science Thammasat University
Name – Surname	Miss Wanida Pingsanoi
Program	Technology in Curriculum Research and Development
Thesis Advisor	Assistant Professor Nonthalee Prontadavit, Ph.D.
Academic Year	2013

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) to study on conducting research among academic staff of Health Science, Thammasat University (TU), 2) to discover factors influencing on conducting the research among the academic staff, and 3) to compare the factors influencing on conducting the research among the academic staff.

The participants of this study were 230 academic staff worked at Health Science, TU in academic year 2013. The samples were recruited by stratified sampling. The instrument of this research was a structured questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation, and multiple regression.

Major findings were the following: 1) individual factors and motivation factors conducting research were at high level, whereas contributory factors toward the conducting research at moderate level, 2) the individual factors, the motivation factors conducting research, and the contributory factors toward the conducting research were positively correlated with the amount of all done researches, statistically significant at .01 and 0.5 level respectively, 3) individual factors, the motivation factors conducting research, and the contributory factors toward the conducting research could be jointly predicted the conducting research among the academic staff of Health Science, TU at 21.1%, and 4) individual factors: aspect of research skill and attitudes toward conducting research, motivation factors conducting research: aspect of self-value, and contributory factors toward conducting research: aspect of environment of the conducting research were differences statistically significant at 0.5 level among academic staff of faculties of Health Science, TU

Keywords: influencing factors, conducting research, academic staff

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรวพนิต ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.รินรดี พรวิริยะสกุล กรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.อุษาพร เสวกวิ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในเรื่องสถิติที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ศ (พิเศษ) ดร.พญ.สมบูรณ์ เกียรตินันท์ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ภัทรอาชาชัย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นพ.สุรศักดิ์ บุรณตรีเวทย์ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษาอังกฤษจนได้ ความสมบูรณ์ของงานวิจัย และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ ที่ให้ คำปรึกษาในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งบุคลากรสายวิชาการกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามอันเป็นผลให้งานวิจัยมีความชัดเจน ครบถ้วนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้จริง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา บ่มเพาะจนผู้วิจัยสามารถนำ หลักการมาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้ ท้ายที่สุด ขอขอบพระคุณ ครอบครัวที่ทำให้กำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

วนิดา พิงสระน้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	13
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	13
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	17
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	17
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	17
1.5 นิยามศัพท์.....	18
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	20
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	21
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
2.1 ความสำคัญของการวิจัย.....	22
2.2 การวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย.....	24
2.3 ยุทธศาสตร์การทำวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	26
2.4 ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย.....	28
2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	62
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	62
4.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	73
4.3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	82
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	97
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	97
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	97
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	98
5.4 อภิปรายผล.....	103
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	106
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	114
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	115
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	125
ภาคผนวก ค หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล.....	127
ภาคผนวก ง แผนภูมิแสดงผลการวิจัย.....	137
ประวัติผู้เขียน.....	143

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 สถิติข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยภายในและภายนอก งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติ การจดทะเบียน ทรัพย์สินทางปัญญา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ปีการศึกษา 2551-2554.....	15
ตารางที่ 1.2 สถิติข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2551-2554.....	16
ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำแนกตามคณะ.....	55
ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา.....	55
ตารางที่ 3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา.....	56
ตารางที่ 3.4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา.....	57
ตารางที่ 3.5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา.....	57
ตารางที่ 3.6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา.....	57
ตารางที่ 3.7 เกณฑ์การแปลผลข้อมูล โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย.....	61
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	62
ตารางที่ 4.2 ผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	64
ตารางที่ 4.3 ลักษณะการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555).....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.4 งานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	66
ตารางที่ 4.5 เหตุผลการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	67
ตารางที่ 4.6 เหตุผลการไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	68
ตารางที่ 4.7 แหล่งอุดหนุนทุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555).....	69
ตารางที่ 4.8 จำนวนเงินทุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555).....	70
ตารางที่ 4.9 ผลงานวิจัยที่ทำเสร็จในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555) กับงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่.....	71
ตารางที่ 4.10 ผลงานวิจัยที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555).....	71
ตารางที่ 4.11 ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555).....	72
ตารางที่ 4.12 ผลงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555).....	72
ตารางที่ 4.13 ปัจจัยเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	73
ตารางที่ 4.14 ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	75
ตารางที่ 4.15 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16 คำสัมภาษณ์ที่สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	83
ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	85
ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัยจำแนกตามคณะ.....	86
ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็น ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย จำแนกตามคณะ.....	87
ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย จำแนกตามคณะ.....	88
ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย จำแนกตามคณะ.....	88
ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย จำแนกตามคณะ.....	89
ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง จำแนกตามคณะ.....	90
ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจ ในการทำวิจัยด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง จำแนกตามคณะ.....	90
ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ จำแนกตามคณะ.....	91
ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัยด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ จำแนกตามคณะ.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านความก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่ จำแนกตามคณะ.....	92
ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ภายในภายนอก จำแนกตามคณะ.....	92
ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย จำแนกตามคณะ.....	93
ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย จำแนกตามคณะ.....	93
ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย จำแนกตามคณะ.....	94
ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามคณะ.....	95
ตารางที่ 4.33 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	95

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	20

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง อันเป็นการเพิ่มศักยภาพการรู้จักแก้ไขและวิเคราะห์ปัญหาของนักวิจัยที่ประสบอยู่ คือ ความรู้ที่ได้ไม่ได้นำมาใช้ในสถานการณ์จริงหรือล้ำสมัยเกินไป Bory and Cross' s study (as cited in Sheldon and Allain, 1987) เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้ความสนใจในการผลิตนักวิจัยทางการศึกษาที่มีความสามารถสูง โดยเริ่มต้นจากการศึกษาสมรรถภาพในการวิจัยและการประเมินทางการศึกษาเท่านั้น และจำนวนงานวิจัยที่เพิ่มขึ้น แต่จำนวนนักวิจัยยังมีน้อยอยู่ มาตรฐานและคุณภาพผลงานวิจัยแตกต่างกัน ส่งผลให้ขีดความสามารถด้านการทำวิจัยในประเทศไทยมีปัญหามากที่สุด เช่น ปัญหาบุคลากรขาดทักษะ ไม่มีความรู้พื้นฐานการทำวิจัย การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน ขาดทรัพยากรผู้มีความรู้ความชำนาญด้านงานวิจัย ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน และไม่ได้นำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง (พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย, 2549, น. 113-157) จากสถานการณ์วิกฤตทางสังคมในปัจจุบันของประเทศ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและสลับซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ประเทศต้องพึ่งพาการวิจัยเพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ในการนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีเกียรติภูมิ และมีศักดิ์ศรี ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าวิจัย จึงได้กำหนดนโยบายการศึกษาวิจัยของรัฐไว้เพื่อเป็นแนวทางการวิจัยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ระดับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555-2559) เน้นให้มีการส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยให้มากขึ้น เพื่อสร้างองค์ความรู้อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาและความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถแก้ปัญหาของประเทศได้

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กำหนดวิสัยทัศน์ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนา และส่งเสริมการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ ซึ่งภารกิจการวิจัยเป็นภาระหน้าที่หนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ควรสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดขึ้น และมีการกำหนดนโยบาย พันธกิจ วิสัยทัศน์ โครงสร้างการบริหารและแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานในทุกมหาวิทยาลัย จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านนโยบาย โครงสร้าง การบริหาร และงบประมาณที่มีลักษณะที่เหมือนกัน แต่บุคลากรสายวิชาการบางส่วนก็มีการทำงานวิจัย และสามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จ ทั้งๆ ที่ทำงานในสถานที่ทำงานเดียวกัน และทำงานเต็มเวลาเหมือนกัน และก็มีบุคลากรสายวิชาการ

บางส่วนไม่สามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ จากข้อมูลรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2551-2554 องค์กรประกอบที่ 4 ด้านการวิจัย ปีการศึกษา 2551 พบว่า บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย 154 คน จากอาจารย์ประจำ 354 คน ร้อยละ 43.50 บุคลากรสายวิชาการได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 76 คน ร้อยละ 21.47 และร้อยละของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในระดับชาติและนานาชาติ ร้อยละ 22.04 และ 43.79 ตามลำดับ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา และงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 0.29 ผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุง ซึ่งเป็นจุดที่ต้องพัฒนาโดยเร่งด่วน คือ การเพิ่มจำนวนผลงานวิจัย และสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ และผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการ นำผลงานวิจัยจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแจ้งลิขสิทธิ์ (ดังตารางที่ 1.1) (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ, 2551, น. 406-412)

ปีการศึกษา 2552 พบว่า บุคลากรสายวิชาการได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย 102.5 คน จากอาจารย์ประจำ 389.5 คน ร้อยละ 26.32 บุคลากรสายวิชาการได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 70 คน ร้อยละ 17.97 และร้อยละของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในระดับชาติและนานาชาติ ร้อยละ 15.67 และ 47.25 ตามลำดับ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ร้อยละ 0.78 และงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 0.51 ซึ่งเป็นจุดที่ต้องพัฒนาโดยเร่งด่วน คือ การเพิ่มจำนวนผลงานวิจัย และสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ และผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการ ขออนุมัติทำวิจัยจากหน่วยงานภายในและภายนอก นำผลงานวิจัยจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแจ้งลิขสิทธิ์ (ดังตารางที่ 1.1) (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ, 2552, น. 406-412)

ปีการศึกษา 2553 พบว่า บุคลากรสายวิชาการได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย 135 คน จากอาจารย์ประจำ 488 คน ร้อยละ 27.66 บุคลากรสายวิชาการได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 68 คน ร้อยละ 13.93 และร้อยละของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในระดับชาติและนานาชาติ ร้อยละ 6.35 และ 29.72 ตามลำดับ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ร้อยละ 1.22 และงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 3.08 ซึ่งเป็นจุดที่ต้องพัฒนาและปรับปรุงเร่งด่วน คือ การเพิ่มจำนวนผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ และผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการ นำผลงานวิจัย จดสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตร และแจ้งลิขสิทธิ์ (ดังตารางที่ 1.1) (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ, 2553, น. 386-389)

ปีการศึกษา 2554 พบว่า บุคลากรสายวิชาการได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย 101.5 คน จากอาจารย์ประจำ 492.5 คน ร้อยละ 20.61 บุคลากรสายวิชาการได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 65 คน ร้อยละ 13.19 และร้อยละของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ในระดับชาติและนานาชาติ ร้อยละ 4.07 และ 30.66 ตามลำดับ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ร้อยละ 0.41 และงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 5.08 ซึ่งเป็นจุดที่ต้องพัฒนาและปรับปรุงเร่งด่วน คือ การเพิ่มจำนวนผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ และผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการ นำผลงานวิจัยจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแจ้งลิขสิทธิ์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ, 2554, น. 450-459) (ดังตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 สถิติข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยภายในและภายนอก งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ปีการศึกษา 2551-2554

ข้อมูล	ปีการศึกษา				หน่วยนับ
	2551	2552	2553	2554	
1. บุคลากรสายวิชาการที่ได้รับทุนอุดหนุนภายในมหาวิทยาลัย	154 (43.50)	102.5 (26.32)	135 (27.66)	101.5 (20.61)	คน/ร้อยละ
2. บุคลากรสายวิชาการที่ได้รับทุนอุดหนุนภายนอก มหาวิทยาลัย	76 (21.47)	70 (17.97)	68 (13.93)	65 (13.19)	คน/ร้อยละ
3. งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ	22.04 43.79	15.67 47.25	6.35 29.72	4.07 30.66	ร้อยละ
4. การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	1 (0.29)	3 (0.78)	6 (1.22)	2 (0.41)	เรื่อง/ร้อยละ
5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	1 (0.29)	2 (0.51)	15 (3.08)	25 (5.08)	เรื่อง/ร้อยละ

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังมุ่งมั่นพัฒนา และส่งเสริมการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ รวมไปถึงสมาคมอาเซียนได้ โดยพิจารณาจากสถิติข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลการทำวิจัยของบุคลากร ปีการศึกษา 2551-2554 จากตารางที่ 1.2

พบว่า จำนวนทุนและเงินอุดหนุนวิจัยทั้งภายในและภายนอกมีอัตราเพิ่มมากขึ้น แต่เมื่อพิจารณาจากการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการต่อจำนวนอาจารย์ประจำของแต่ละคณะ พบว่า มีบุคลากรสายวิชาการที่ทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมา คือ คิดเป็นร้อยละ 27.66, 26.32 และ 20.61 ตามลำดับ ซึ่งนับว่าบุคลากรทำวิจัยน้อยลง เมื่อพิจารณาจากจำนวน โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน พบว่า มีจำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 28.25 รองลงมาคือ คิดเป็นร้อยละ 25.94, 14.02 และ 11.07 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าศักยภาพการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการสามารถทำงานวิจัยได้เสร็จตามกำหนดเพียงประมาณครึ่งหนึ่งของโครงการที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยเท่านั้น

ตารางที่ 1.2 สถิติข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2551-2554

ข้อมูล	ปีการศึกษา				หน่วยนับ
	2551	2552	2553	2554	
1. จำนวน โครงการวิจัยที่ได้รับ ทุนอุดหนุน	100	101	54	69	โครงการ
1.1 เงินอุดหนุนการวิจัยจาก เงินงบประมาณแผ่นดิน	26	26	14	17	โครงการ
1.2 เงินสนับสนุนการวิจัย จากกองทุนวิจัย	42	38	33	48	โครงการ
1.3 เงินทุนอุดหนุนจาก หน่วยงานภายนอก	32	37	7	4	โครงการ
2. จำนวนเงินอุดหนุน โครงการวิจัย	102,757,137	71,732,983	86,969,504	1 23,911,610.00	บาท
2.1 ทุนอุดหนุนภายใน มหาวิทยาลัย	47,392,586	20,793,013	19,085,980	4 9,763,014.00	บาท
2.2 ทุนอุดหนุนภายนอก มหาวิทยาลัย	55,364,551	50,939,970	67,883,524	7 4,148,596.00	บาท
3. จำนวนบุคลากรสายวิชาการ	354	389.5	488	492.5	คน

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ รวมทั้งปัญหา และอุปสรรคที่ส่งผลให้บุคลากรสายวิชาการทำงานวิจัยกันน้อย และไม

บรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา และพัฒนาผลงานวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางปรับปรุง พัฒนาการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ เพื่อเสนอผู้บริหาร มหาวิทยาลัยกำหนดเป็นนโยบายการทำงานวิจัย และเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และประเทศชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยเฉพาะบุคคลปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.3.2 ค่าเฉลี่ยปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ คณะที่อยู่ในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกัน

1.3.3 ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย สามารถร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตเชิงประชากร

บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 ทั้งหมด 5 คณะ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ และสหเวชศาสตร์ รวมทั้งสิ้น จำนวน 506 คน

1.4.2 ขอบเขตเชิงเนื้อหา

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ดังนี้

1) ปัจจัยเฉพาะบุคคล ได้แก่ ด้านทักษะการทำวิจัย ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

2) ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ได้แก่ ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

3) ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย และด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ การทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 บุคลากรสายวิชาการ หมายถึง อาจารย์ที่มีภาระหน้าที่สอนนักศึกษา ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.5.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย หมายถึง สิ่งที่มีส่งผลต่อการทำ และผลิตผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยเอื้อต่อการทำวิจัย

1.5.2.1 ปัจจัยเฉพาะบุคคล หมายถึง คุณลักษณะของแต่ละบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจหรือตัดสินใจแต่กำเนิด และที่ได้รับเพิ่มเติมในภายหลัง ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยเฉพาะบุคคลแตกต่างกันไป ได้แก่ ทักษะเชิงวิจัย เวลาในการวิจัย ทัศนคติต่อการทำวิจัย

1.5.2.2 ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย หมายถึง ความเต็มใจและจูงใจของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทำงานวิจัยอย่างเต็มความสามารถ ท้วมเทแรงกาย แรงใจ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ทำงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ การเห็นคุณค่าของตนเอง การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่รับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

1.5.2.3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีส่วนสนับสนุนการทำงานวิจัย การเรียนรู้ด้วยตนเอง การขบคิดค้น ศึกษาหาข้อเท็จจริง ความอยากรู้อยากเห็นความชอบแสวงหาความรู้ และสภาพการทำงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีความสัมพันธ์กับการผลิตผลงานวิจัย ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภายในและภายนอก ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย และด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่สนับสนุนให้งานวิจัยสำเร็จ ลุล่วงได้อย่างมีคุณภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น

1.5.3 การทำงานวิจัย หมายถึง จำนวนงานวิจัยที่บุคลากรสายวิชาการ ดำเนินการในรอบ 5 ปี คือ พ.ศ. 2551-2555

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษา และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบไปด้วย ตัวแปรต้น มี 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยเฉพาะบุคคล 2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ 3) ปัจจัยด้านที่เอื้อต่อการทำวิจัย และตัวแปรตาม คือ การทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง นำผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย แผนดำเนินการด้านการวิจัย และผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

1.7.2 เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการ เพิ่มศักยภาพการทำวิจัย และคุณภาพผลงานวิจัย และสามารถนำไปเผยแพร่ ตีพิมพ์ในระดับชาติ และนานาชาติได้

1.7.3 ส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการสร้างสรรค์งานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรสายวิชาการ และนำไปจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวิจัย โดยการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 ความสำคัญของการวิจัย
- 2.2 การวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย
- 2.3 ยุทธศาสตร์การทำวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 2.4 ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย
- 2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย

2.1 ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเป็นพันธกิจที่สำคัญของการศึกษา เพราะการวิจัยทำให้เกิดนวัตกรรม และการพัฒนาความรู้ใหม่ เป็นการถ่ายทอดความรู้ โดยผ่านกระบวนการวิจัย และการวิเคราะห์ความรู้ เพื่อประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งอาจมุ่งไปสากลในระดับประชาคมอาเซียน หรือระดับโลก เพื่อสร้างข้อมูลพื้นฐานให้สามารถติดตามความก้าวหน้า และทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ที่เป็นข้อมูลพื้นฐานตามความสนใจเฉพาะบุคคล มีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ตอบสนอง ความต้องการของสังคม และเสนอแนะสิ่งที่ดี เพื่อการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในสังคม รวมทั้ง มีงานวิจัยที่มุ่งสร้างความรู้ เพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ การวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพนักวิจัยให้มีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาและสังคม เผยแพร่องค์ความรู้ การวิจัยให้แพร่หลาย ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการคิดค้นวิจัย และสร้างความเข้มแข็งจากภายในตัวของมหาวิทยาลัยเอง มิใช่พึ่งพาความสามารถภายนอก

2.1.1 การวิจัยตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี พ.ศ. 2551-2565 กำหนดให้ สถาบันอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล โดยการสร้างและพัฒนากำลังคน ผ่านระบบวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในการผลิตโครงสร้างพื้นฐาน และความเข้มแข็งของสังคม แต่จากผลการประเมินความสามารถ ของประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค ทำให้มีผลต่อการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับท้ายๆ ของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับสะท้อนให้เห็นจากจำนวนบุคลากรวิจัย ผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ สิทธิบัตร รวมทั้งการลงทุนของรัฐ

ในกิจการวิจัยและพัฒนา การวิจัยจึงเป็นหน้าที่หลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ที่ต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นการสร้างประโยชน์ในด้านวิชาการ และเกิดความรู้แก่นักศึกษา คณาจารย์ ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยมีนโยบายและแผนการวิจัยให้สอดคล้องและสนับสนุนนโยบายระดับต่าง ๆ ของประเทศ มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้วยความจำกัดของทรัพยากรและนักวิจัยคุณภาพสูง อุดมศึกษาต้องเน้นโจทย์วิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศ ควรผลักดันให้เกิด “ระบบวิจัยแห่งชาติ” สร้าง “ระบบความเชื่อมโยงระหว่าง อุดมศึกษาและภาคการผลิต” และมี “กลไกการทำงานร่วมในลักษณะพหุภาคี” ให้ทางเลือกประเทศทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ สร้างทรัพย์สินทางปัญญาและเกิดผลผลิตเศรษฐกิจ ปรับให้เหมาะสมเพื่อจัดเงินวิจัยสำหรับแต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัย จัดให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ศูนย์ความเป็นเลิศทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคชุมชน และต่างประเทศ ผลักดันระบบวิจัยแห่งชาติที่มีองค์กร นโยบาย องค์กรสนับสนุนการวิจัยที่หลากหลาย และหน่วยที่ทำวิจัย ออกแบบระบบความเชื่อมโยงระหว่าง อุดมศึกษาและภาคการผลิต การพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ที่มีลักษณะเป็นหลักสูตรวิจัย สามารถสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีบทบาท ด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น การวิจัยเป็นการสร้างประโยชน์ในด้านวิชาการ และความรู้แก่นักศึกษา คณาจารย์ มหาวิทยาลัยที่มีปริมาณการวิจัยมากมีคุณภาพดี เผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัย และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เป็นการแสดงถึงศักยภาพ คุณภาพ และศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัย งานวิจัยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการประเมินมาตรฐานและการรับรองคุณภาพเป็นดัชนีชี้ถึงคุณภาพของมหาวิทยาลัย (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550, น. 48)

2.1.2 การวิจัยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์และชุมชน เพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมและบริการในสาขาที่มีศักยภาพ รวมทั้งยกระดับสินค้าชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยงและร่วมมือในรูปแบบเครือข่ายวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ภาคการผลิตและชุมชน เครือข่ายวิสาหกิจต่าง ๆ สมาคม และองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนความรู้ จัดการความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่ชัดเจน รวมทั้งสร้างกระบวนการวิจัยและพัฒนาที่เป็นระบบ โดยบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา สถาบันเฉพาะทางต่าง ๆ ภาคเอกชน และชุมชน ตั้งแต่เริ่มกระบวนการจัดทำและพัฒนาแผนวิจัย บุคลากรวิจัย แหล่งทุนวิจัย การบริหารจัดการความรู้ และการจัดทำฐานข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกัน โดยมีดัชนีชี้วัดการประเมิน นโยบายวิจัยและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ชัดเจนเพื่อช่วยให้ระบบการวิจัยของประเทศ มีประสิทธิภาพ และพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และ

นักวิจัยให้เพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และสร้างความตระหนักให้เรารู้ คิด และทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ รวมทั้ง เปิดโอกาสเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง เพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554, น. 113)

2.1.3 การวิจัยตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ พ.ศ. 2555-2559 เพื่อมุ่งเน้นให้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยของหน่วยงานวิจัยต่าง ๆ และใช้เป็นกรอบทิศทางในการวิเคราะห์ ตรวจสอบข้อเสนอการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่เสนอของงบประมาณประจำปีตามมติคณะรัฐมนตรี โดยสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและยุทธศาสตร์การวิจัยระดับภูมิภาค และสอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 เน้นการบูรณาการด้านการวิจัยที่สอดคล้องกับแนวนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม มีการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีจุดเน้นที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงและภาวะความเสี่ยงในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ในขณะที่งบประมาณการวิจัยจะกระจายไปยังหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งในภูมิภาค และมีกลไกกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานวิจัย ในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค อันจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาศูนย์กลางการวิจัยเฉพาะทาง และการพัฒนาบุคลากรการวิจัยร่วมกัน ซึ่งการดำเนินยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ จะมีประสิทธิภาพ โดยมีการติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ จะเป็นพื้นฐานเชิงนโยบายที่เชื่อมโยงกับการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ และนโยบายการวิจัยของชาติระยะยาว พ.ศ. 2553-2572 (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2554, น. 1-7)

2.2 การวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย

วิจารณ์ พานิช (อ้างถึงใน ลูติพร ตันติศรียานุรักษ์ และคณะ, 2548, น. 10) ได้กล่าวถึงการทำวิจัยในมหาวิทยาลัยว่า งานวิจัยและพัฒนาส่วนใหญ่ทำโดยอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งโดยหลักการแล้วน่าจะ 'ไม่ถูกนัก' เพราะอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเน้นทำวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยเชิงวิชาการมากกว่า แต่ในสภาพของความขาดแคลนนักวิจัยในปัจจุบัน ไม่มีทางเลือก จำเป็นต้องดึงอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมาทำงานวิจัยและพัฒนา

พิเชฐ คุรงค์เวโรจน์ และอุทัยวรรณ กรุดลอยมา (อ้างถึงใน ลูติพร ตันติศรียานุรักษ์ และคณะ, 2548, น. 6-8) ศึกษาถึงสถานภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. งานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา เป็นการวิจัยเพื่อผลิตอัตรากำลังเพื่อสนองความต้องการของภาครัฐในระบบราชการ เนื่องจากพัฒนาการส่วนใหญ่มาจากรากฐานความคิดที่เน้นการสอนมากกว่าการวางรากฐานการวิจัยเพื่อคิดค้นความรู้ใหม่ รวมทั้งการจัดตั้ง Professorial Chair เพื่อการวิจัย โดยเน้นความสำคัญของการสนับสนุนด้านงบประมาณที่สถาบันอุดมศึกษาใช้เพื่อการวิจัย

2. ทูสนับสนุนการวิจัย มาจากแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยภายในประเทศ ดังนี้

2.1 งบประมาณแผ่นดิน ได้แก่ งบที่เสนอผ่านการพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัยและจากหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ

2.2 การสนับสนุนทุนการวิจัยจากหน่วยงานวิจัย เช่น สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) สำนักงานนโยบายและพลังงานแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนโยบายสิ่งแวดล้อม กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก เป็นต้น

2.3 การสนับสนุนงานวิจัยจากภาคเอกชน

2.4 เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

3. บุคลากรที่ทำวิจัยในมหาวิทยาลัยประกอบด้วย อาจารย์ นักวิจัย ผู้ช่วยวิจัย และฝ่ายสนับสนุนงานวิจัย และมีแนวโน้มว่าการรับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของภาครัฐและเอกชน แต่เมื่อพิจารณาจำนวนอาจารย์ประจำในภาครัฐมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ

4. ความร่วมมือด้านการวิจัยและวิชาการ ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรภายนอก ที่ก่อให้เกิดความเข้มแข็งของการวิจัยและพัฒนาในองค์กร เช่น การแลกเปลี่ยนนิสิตนักศึกษา และบุคลากรทางวิชาการ การฝึกอบรม ซึ่ง โครงการเหล่านี้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาการวิจัยและพัฒนาให้กับบุคลากรและนักศึกษาของสถาบันที่ร่วมโครงการ

5. ผลงานวิจัยและพัฒนา ตัวชี้วัดความสำเร็จและการพัฒนา คือ สิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยและพัฒนาหรือทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันอุดมศึกษาไทยยังมีปริมาณของทรัพย์สินทางปัญญาหรือจำนวนสิทธิบัตรค่อนข้างน้อยอยู่ ถึงแม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาไทยมีการตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้น แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือการพัฒนาแนวทางและกลไกที่เหมาะสมในเรื่องของการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบวิจัยของประเทศได้อย่างแท้จริง

จากคู่มือและแบบฟอร์ม การจัดเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้คุณภาพ ระดับคณะ/หน่วยงาน จัดการเรียนการ พ.ศ. 2553 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่าสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมี

จุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน และจำเป็นต้องมีระบบและกลไก การประกันคุณภาพควบคุม ให้สามารถดำเนินการตามพันธกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุณภาพ ตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ตลอดจน มีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่าง เข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และมีพันธกิจด้านอื่นๆของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนงยุทธศาสตร์ของชาติ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กองบริการการศึกษา, 2554, น. 67)

งานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย เป็นการวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและเพื่อสนองความต้องการ ของภาครัฐในระบบราชการ เนื่องจากพัฒนาการส่วนใหญ่มาจากรากฐานความคิดที่เน้นการวิจัย พื้นฐานมากกว่าการวิจัยใหม่หรือคิดค้นความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ ทุนสนับสนุน การวิจัยจากหน่วยงานภายในภาครัฐและเอกชน บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ความร่วมมือ การทำวิจัยและผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยและพัฒนา ลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น และเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ แหล่งรวมผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ สำหรับการศึกษาค้นคว้า วิชาการ สิ่งประดิษฐ์ และความรู้ใหม่ ๆ ที่เรียกว่าการวิจัยหรือผลงานวิชาการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้อง ขึ้นอยู่กับผู้ทำวิจัย แหล่งที่สนับสนุนทุน บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และสภาพแวดล้อมหรือ บรรยากาศที่ต้องเอื้ออำนวยให้สร้างงานวิจัยหรือผลงานวิชาการ รวมทั้งสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ได้จริงในสังคม ซึ่งมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษาต้องมีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ เกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยให้ชัดเจน อีกทั้งต้องสร้างภาคีเครือข่ายในการร่วมกันสร้างผลงานวิจัย รวมถึงแสวงหาแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิจัยให้มากขึ้นทั้งทุนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และ ที่สำคัญคือต้องมีการจัดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยและการนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ (จิตติพร ตันติศิริยานุรักษ์, รัชฎา ชิโสภา และอรดา เกรียงสินยศ, 2548)

2.3 ยุทธศาสตร์การทำวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นโยบายและแนวทางการวิจัยของมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ มุ่งเน้นการวิจัยที่สามารถนำ ผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ นำไปปฏิบัติ หรือนำไปเป็นแนวทางในการวิจัยต่อเนื่อง โดยให้สอดคล้อง

กับแนวทางการวิจัยของชาติ มุ่งเน้นการวิจัยในเรื่องที่เป็นปัญหาระดับชาติ หรือนานาชาติ ในทุก ๆ กลุ่ม คณะวิชา มุ่งเน้นการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสังคม การเมือง ศิลปวัฒนธรรม เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สุขศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้น การวิจัย เพื่อเพิ่มศักยภาพของประเทศในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีกับต่างประเทศ มุ่งเน้นการวิจัยพื้นฐาน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และการวิจัย เพื่อพัฒนาภูมิ ปัญญาท้องถิ่น มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวิจัยสถาบัน เพื่อ นำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ มุ่งเน้นการวิจัย เพื่อการประดิษฐ์คิดค้นสิ่ง ใหม่ ๆ เพื่อนำไปสู่การจดสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์งานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นการ สร้างนักวิจัย หน่วยวิจัยเฉพาะทาง ศูนย์วิจัยเฉพาะทาง และศูนย์วิจัย สหวิทยาการในทุก ๆ กลุ่มคณะวิชา สนับสนุนงบประมาณและการจัดตั้งศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยแบ่งประเด็นยุทธศาสตร์ใน กรอบระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2550-2554) (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักงานบริหารการวิจัย, 2555, น. 3-4) ดังนี้

2.3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.3.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพวิชาการให้เทียบเท่ามาตรฐาน ระดับสากลของมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ

2.3.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญ กับการวิจัยและการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

2.3.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภายในองค์กร

2.3.2 เป้าประสงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บัณฑิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษามีมาตรฐานเดียวกันกับมหาวิทยาลัยใน ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำการวิจัย ทางสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ประเทศ และมีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่เป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพจากสังคมและ มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ระบบบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพคล่องตัว

2.3.3 กลยุทธ์ของสำนักงานบริหารการวิจัย

2.3.3.1 ส่งเสริมการเรียนการสอนที่มีการค้นคว้าวิจัยด้วยตนเองทุกระดับทั้งผู้สอน ผู้เรียนและฝ่ายสนับสนุน

2.3.3.2 ส่งเสริมการพัฒนาตำรา/สื่อการสอน/วารสารทางวิชาการที่มีมาตรฐานทั้ง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3.3.3 สนับสนุนทุนวิจัยและแสวงหาทุนวิจัย ทั้งจากภายในและภายนอก

2.3.3.4 ส่งเสริมให้องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์ในพัฒนา การเรียนการสอน และการบริการวิชาการทางสังคม

2.3.3.5 ส่งเสริมการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ การจดสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา

2.3.3.6 ยกย่องเชิดชูผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ด้านการวิจัยและสร้างแรงจูงใจในการทำงานวิจัย

2.3.3.7 พัฒนามาตรฐานการวิจัย ด้านจริยธรรม ให้ได้รับการยอมรับในระดับสากล

2.3.3.8 ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิจัยเฉพาะทาง เพื่อไปสู่ ความเป็นเลิศ

2.3.3.9 สร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ภายในสำนักงาน

2.3.3.10 วิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยง

2.3.3.11 สํารวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ

2.3.3.12 พัฒนาบุคลากร ทรัพยากรที่เอื้อต่อการทำงาน และพัฒนาระบบประเมินผลบุคลากร

2.4 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย

2.4.1 ความหมายของการวิจัย

การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริง หรือค้นคว้าหาประสบการณ์ตามธรรมชาติอย่างเป็นระบบระเบียบ และมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนเพื่อให้ได้ความรู้ที่น่าเชื่อถือได้ (บุญธรรมกิจปริดาบริสุทธิ, 2540, น. 2) การวิจัยเป็นการค้นคว้าหาความรู้ ความจริงที่เชื่อถือได้ด้วยวิธีการที่มีระบบแบบแผนเชื่อถือได้ เพื่อนำความรู้ที่ได้นั้น ไปสร้างกฎเกณฑ์ ทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อใช้อ้างอิงอธิบายปรากฏการณ์ และเป็นผลทำให้สามารถทำนายและควบคุมการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 11) การวิจัยเป็นกระบวนการที่มีระบบแบบแผนและจุดมุ่งหมายที่แน่นอน โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงพัฒนาความรู้หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ (ณรัตน์ ศรีวิหะ, 2540, น. 8) การวิจัยเป็นกระบวนการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติด้วยวิธีการอย่างเป็นระบบแบบแผน และมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (ผ่องศรี วาณิชย์สุภวงค์, 2542, น. 5) การวิจัยกระบวนการ เทคนิควิธี อย่างมีระบบ ระเบียบแบบแผน ที่น่าเชื่อถือ ในการแสวงหาความรู้ความจริง โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และนำความรู้ความจริง ที่ได้นั้น ไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา หรือก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ (ชอลดา วิชัยพาณิชย์, 2554, น. 23)

จากการให้ความหมายของการวิจัยของนักวิชาการ สรุปได้ดังนี้ คือ การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ หาข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อถือ โดยการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เพื่อไปสร้างกฎเกณฑ์ หรือทฤษฎีต่าง ๆ

2.4.2 ประเภทของการวิจัย

การวิจัยมีการจำแนกประเภทของการวิจัยมีหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้เป็นหลักในการจำแนกประเภทของการวิจัยในทัศนะ และมุมมองของนักวิจัยแต่ละท่านมีความแตกต่างกัน อาศัยวิธีการที่มีระบบมีขั้นตอนที่เชื่อถือได้ในการแสวงหาความรู้ความจริงเพื่อตอบปัญหาการวิจัยเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางสังคมที่ต้องการศึกษา แต่การเรียนรู้เกี่ยวกับประเภทของการวิจัยจะช่วยเปิดโลกทัศน์ของนักวิจัยให้ทราบว่าในโลกของการวิจัย การจำแนกประเภทของการวิจัย คือ ประโยชน์ของการนำไปใช้ จุดมุ่งหมายของการวิจัย ลักษณะข้อมูล ระเบียบวิธีการวิจัย ระยะเวลาของการเกิดปรากฏการณ์ และแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

2.4.2.1 การจำแนกประเภทของงานวิจัยตามประโยชน์ของการนำไปใช้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน (Pure or Basic Research) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) (วรรณิ แกมเกตุ, 2551, น. 27-39) ดังนี้

1) การวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน (Pure or Basic Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งตอบปัญหาเชิงวิชาการและแสวงหาคำตอบความรู้ใหม่ ๆ หรือสร้างทฤษฎีใหม่ ๆ หรือทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์พื้นฐาน โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทันที

2) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งตอบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงาน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาทางสังคมหรือองค์กร อันก่อให้เกิดการปรับปรุงหรือพัฒนางานให้ดีขึ้น

3) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยประยุกต์ลักษณะหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาหรือปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานในองค์กรหรือหน่วยงานทันทีทันใด ซึ่งการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะแตกต่างจากการวิจัยประยุกต์ตรงที่มุ่งศึกษาเฉพาะองค์กรหรือหน่วยงานหนึ่ง ไม่ได้มุ่งเน้นการนำผลงานวิจัยไปใช้อ้างอิงไปยังประชากร หรือมุ่งแก้ปัญหาหรือปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างทันทีทันใด

2.4.2.2 การจำแนกประเภทของการวิจัยตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย แบ่งเป็น 4 ประเภท เช่น การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) การวิจัยขั้นสำรวจ (Exploratory Research) การวิจัยเชิงอธิบาย (Explanatory Research) การวิจัยเชิงทำนายหรือการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Predictive or Correlational Research) (บัญชา อิงสกุล, 2540, น. 72) ดังนี้

1) การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการวิจัยเพื่อมุ่งรวบรวมข้อมูลสำหรับบรรยายสภาพรายละเอียดเกี่ยวกับบริบท เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ ปัญหา บริการหรือโครงการต่าง ๆ เช่น การศึกษาเจตคติของพนักงานที่มีต่อการบริหารจัดการของหน่วยงาน เป็นต้น

2) การวิจัยขั้นสำรวจ (Exploratory Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ หรือการศึกษานำร่องของโครงการวิจัย หรือเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาเทคนิคกระบวนการ เครื่องมือ กำหนดแนวคิดใหม่ หรือการตั้งสมมุติฐานต่อไปในอนาคต

3) การวิจัยเชิงอธิบาย (Explanatory Research) เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อการอธิบายหรือทำความเข้าใจปรากฏการณ์ในลักษณะของการศึกษาความเป็นเหตุเป็นผลของการเกิดปรากฏการณ์ โดยมุ่งที่จะตอบคำถามว่าทำไม และอย่างไร เช่น การศึกษาสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของเด็กอย่างไร เป็นต้น

4) การวิจัยเชิงทำนายหรือการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Predictive or Correlational Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์ เหตุการณ์หรือตัวแปร เพื่อใช้ในการพยากรณ์หรือคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต

2.4.2.3 การจำแนกประเภทของงานวิจัยตามลักษณะของข้อมูล แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 11-13) ดังนี้

1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการแสวงหาความรู้ความจริงเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางสังคมที่ต้องศึกษา โดยอาศัยข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สามารถแจ้งนับหรือสามารถวัดค่าตัวแปรออกมาเป็นตัวเลขได้ในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณ และใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัย

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการแสวงหาความรู้ความจริงเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมที่ต้องการศึกษาตามธรรมชาติที่เป็นจริงในทุกมิติ โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เป็นความรู้สึนึกคิด ความหมาย ค่านิยม หรืออุดมการณ์ของบุคคล มักใช้เวลาในการศึกษาติดตามระยะยาว และใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์อย่างไม่

เป็นทางการ เป็นวิธีการในการรวบรวมข้อมูลเน้นการวิเคราะห์เนื้อหา ติความ และสร้างข้อสรุปแบบอุปมัยเพื่อตอบปัญหา

2.4.2.4 การจำแนกประเภทของการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 11-13) ดังนี้

1) การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาความเป็นมาของเรื่องราว ข้อเท็จจริง เหตุการณ์ และทฤษฎีต่าง ๆ ในอดีต เพื่อให้รู้ความจริง และทำความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ในอดีต สำหรับใช้อธิบายปรากฏการณ์ในปัจจุบัน และทำนายปรากฏการณ์ในอนาคต โดยอาศัยความสัมพันธ์ของเรื่องราว เหตุการณ์ ข้อเท็จจริง และทฤษฎีต่าง ๆ ที่ผ่านมามีในอดีต ซึ่งอาศัยหลักฐานข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ หรือทุติยภูมิ เช่น เอกสารต่าง ๆ ในอดีต นำมาวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงและเชื่อถือได้ โดยพิจารณาประเมินว่าข้อมูลหรือเอกสารหลักฐานที่รวบรวมมาเป็นความจริงของแท้ดั้งเดิมหรือไม่ ซึ่งเรียกว่าเป็นการวิพากษ์ภายนอก และการพิจารณาประเมินเนื้อหาสาระในเอกสารหลักฐานมีความถูกต้องน่าเชื่อถือหรือไม่ เป็นการวิพากษ์ภายใน เช่น การศึกษา พัฒนาการของประวัติศาสตร์ชาติไทย เป็นต้น

2) การวิจัยเชิงบรรยายหรือการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาค้นคว้าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อบรรยายทำความเข้าใจสภาพ ลักษณะความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ เช่น การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงสืบย้อนหรือการวิจัยย้อนกลับ การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ การศึกษาเฉพาะกรณี และการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ เป็นต้น

3) การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรจัดกระทำที่มีผลต่อตัวแปรตามภายใต้การจัดสภาพการทดลองและการควบคุมตัวแปรเชิงซ้อน

2.4.2.5 การจำแนกประเภทของการวิจัยตามกรอบเวลาของการเกิดปรากฏการณ์ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) การวิจัยเชิงปัจจุบัน (Contemporaneous Research) และการวิจัยเชิงอนาคต (Future Research) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 11-13) ดังนี้

1) การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็นการวิจัยที่ศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมหรือเหตุการณ์ในอดีต โดยใช้กระบวนการสืบสวนสอบสวน สืบประวัติ บันทึกรวบรวม วิเคราะห์ และการแปรความหมายปรากฏการณ์ในอดีตเพื่อหาข้อสรุปที่จะทำให้เข้าใจ

ปรากฏการณ์ในอดีตและในปัจจุบัน อันนำไปสู่การกำหนดขอบเขตที่จะทำนายหรือคาดคะเนปรากฏการณ์ในอนาคต

2) การวิจัยเชิงปัจจุบัน (Contemporaneous Research) เป็นการวิจัยที่ศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในสภาพปัจจุบัน หรือที่เรียกว่าเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ซึ่งครอบคลุมงานวิจัยประเภทต่าง ๆ หลายประเภทที่กล่าวมาข้างต้น

3) การวิจัยเชิงอนาคต (Future Research) เป็นวิธีการสำรวจหรือศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้หรือน่าจะเป็นของเรื่องราวหรือปรากฏการณ์ในอนาคตที่ต้องศึกษาทั้งทางบวกและทางลบ หรือที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เพื่อหาแนวทางที่จะทำให้เกิดแนวโน้มที่พึงประสงค์ ตลอดจนป้องกันหรือขจัดแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไป

2.4.2.6 การจำแนกประเภทการวิจัยตามแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ การวิจัยปฐมฐาน (Primary Research) การวิจัยทุติยฐาน (Secondary Research) และการวิจัยอภิมาน (Meta-Analysis Research) (วรรณิ แกมเกตุ, 2551, น. 27-39) ดังนี้

1) การวิจัยปฐมฐาน (Primary Research) เป็นการวิจัยที่ศึกษาข้อมูลจากแหล่งกำเนิดหรือต้นตอผู้ให้ข้อมูล ผลการวิจัยมีความถูกต้องและทันสมัย เพราะนักวิจัยรวบรวมข้อมูลมาจากการทำวิจัยโดยตรง

2) การวิจัยทุติยฐาน (Secondary Research) เป็นการวิจัยที่ใช้ข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว นักวิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต้นตอ เช่น อาจใช้ข้อมูลจากเอกสาร รายงานที่มีผู้จัดทำไว้แล้ว หรือใช้ข้อมูลที่เคยมีนักวิจัยทำการวิจัยไว้แล้วมาเป็นข้อมูล ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการที่แตกต่างออกไป เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ที่ไม่ซ้ำกับงานวิจัยเดิม

3) การวิจัยอภิมาน (Meta-Analysis Research) เป็นการวิจัยเพื่อสังเคราะห์ผลงานวิจัยหลายเรื่อง ๆ ที่ตอบปัญหาเดียวกัน เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ โดยรวมเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ โดยมีข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์อภิมาน คือ ตัวรายงานวิจัยที่นักวิจัยนำมาสังเคราะห์นั่นเอง

2.4.3 ขั้นตอนของการวิจัย

การดำเนินการวิจัยได้ถือปฏิบัติตามหลักการตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยปฏิบัติตามระเบียบวิธีการดังนี้ (สุภาพ นัตรภรณ์, 2552)

2.4.3.1 เลือกหัวข้อปัญหาที่จะทำการวิจัย (Selecting a topic of research) เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตหรือขอบข่ายของงาน

2.4.3.2 ศึกษาค้นคว้ารวบรวมความรู้พื้นฐาน และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (Review literature and related research) เพื่อให้ผู้วิจัยมองเห็นวิวัฒนาการของความรู้หรือทฤษฎีนั้น ๆ ว่ามีพัฒนาการมาอย่างไร ใครเป็นคนค้นคิด มีใครตรวจสอบวิจัยมาบ้างแล้ว มีตัวแปรใดบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้อง แบบแผนการวิจัยทั่ว ๆ ไปเป็นเช่นใด ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้วิจัยมองเห็นปัญหาแจ่มชัดขึ้น

2.4.3.3 ให้คำจำกัดความหัวข้อปัญหาที่จะทำการวิจัย (Formulating research problem) ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะต้องเขียนบรรยายถึงความเป็นมาของปัญหาที่จะวิจัย ทฤษฎีพื้นฐาน ความมุ่งหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น คำนิยามศัพท์เฉพาะ วิธีดำเนินการ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.3.4 สร้างสมมติฐาน (Formulating research hypothesis) การสร้างสมมติฐานเป็นการคาดคะเนคำตอบของปัญหาที่จะทำการวิจัยว่า ควรจะเป็นไปในลักษณะใด โดยอาศัยหลักของเหตุผลซึ่งอาจได้มาจากประสบการณ์หรือเอกสารงานวิจัยที่ค้นคว้ามาอนุมาน (Deductive) ว่าปัญหานั้นควรจะตอบได้เช่นไร คำตอบที่ได้จากการคาดคะเนนี้เรียกว่า สมมติฐาน ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะต้องพิจารณาด้วยว่าปัญหาและสมมติฐานในการวิจัยมีความสอดคล้องกัน และสมเหตุสมผลพอที่จะตรวจสอบได้หรือไม่ด้วย

2.4.3.5 พิจารณาแหล่งที่มาของข้อมูล (Source of data) คือผู้วิจัยจะต้องระลึกอยู่เสมอว่ากำลังทำวิจัยเรื่องอะไร ข้อมูลที่จะทำการวิจัยคืออะไร อยู่ที่ไหน กลุ่มตัวอย่างเป็นใคร จะได้มาอย่างไร และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีใด เป็นต้น

2.4.3.6 สร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย (Formulating research instrument) คือการเตรียมอุปกรณ์ในการที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลให้พร้อมก่อนที่จะทำการวิจัย โดยพิจารณาจากรูปแบบของการวิจัยและความต้องการประเภทของข้อมูลเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้กำหนดและเลือกเครื่องมือให้เหมาะสมกับงานวิจัยได้มากที่สุด งานในขั้นนี้ผู้วิจัยควรจะได้มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือว่ามีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้หรือไม่ ซึ่งเราเรียกลักษณะการทำงานอย่างนี้ว่า Pilot study คือทดลองใช้กับกลุ่มย่อย ๆ เพื่อหาข้อบกพร่องและฝึกการแก้ปัญหา และเป็นการประเมินงานวิจัยเบื้องต้นว่าจะมีคุณค่า คຸ້ມกับเวลา ค่าใช้จ่าย กำลังกายและกำลังสมองที่จะทำต่อไปหรือไม่

2.4.3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting data) คือการนำเอาเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ในการวิจัย ถ้าเป็นการวิจัยแบบทดลองก็เริ่มลงมือทดลองนั่นเอง

2.4.3.8 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล (Scrutinizing data and Analysis of data) เป็นการเลือกสรรข้อมูล จัดประเภทข้อมูลหรือจัดหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อให้สะดวกต่อการที่จะนำไปวิเคราะห์ในอันที่จะนำไปตรวจสอบสมมติฐานตลอดจนพิจารณาเลือกใช้สถิติที่จะวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วก็คิดหาวิธีการนำเสนอค่าสถิติที่ได้ว่าควรจัดเสนอแบบใดจึงจะเหมาะสม และมีความหมายมากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายงานการวิจัย

2.4.3.9 ตีความผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุป (Interpretation of data) ในทางปฏิบัติมีวิธีตีความหรือให้ความหมายข้อมูลอยู่ 2 วิธี ซึ่งทั้ง 2 วิธีนี้มีผู้นิยมใช้พอ ๆ กัน คือวิธีหนึ่งจะอธิบายเฉพาะผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเท่านั้น ไม่นำข้อคิดเห็นส่วนตัวหรือทฤษฎีหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบข้อสรุป กล่าวคือให้ตัวเลขหรือผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้นเป็นสิ่งที่แสดงข้อเท็จจริง ผู้อ่านจะเป็นผู้วินิจฉัยเอง ส่วนอีกวิธีหนึ่งจะอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสอดแทรกความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่อ้างอิงมาจากทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบเข้ากับผลของการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ โดยเชื่อว่าจะช่วยให้การตีความผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

2.4.3.10 การเขียนรายงานการวิจัยและการจัดพิมพ์ (Research report and publishing) เป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่ค้นพบเพื่อประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ผู้วิจัยจะต้องเขียนด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และรัดกุม แล้วตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะจัดพิมพ์ต่อไป

จากขั้นตอนของการวิจัย สรุปได้ดังนี้ คือ เป็นการกำหนดปัญหาที่จะทำการวิจัย ค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของการวิจัย สร้างสมมติฐานการวิจัย สร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล และการเขียนรายงานผลการวิจัยที่ค้นพบ รวมถึงการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มรายงาน

2.4.4 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่เฉลียวฉลาด มีความสามารถ รู้จักคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นอย่างดี มนุษย์สามารถแสวงหาวิธีการต่างๆ ที่จะแสวงหาความจริง เป็นเพราะว่ามนุษย์ปรารถนาที่จะพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนให้ดียิ่งขึ้น จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์อยากรู้อยากเห็นอยู่ตลอดเวลา การแสวงหาความรู้ของมนุษย์ได้มีวิวัฒนาการ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 2-7) ดังนี้

2.4.4.1 วิธีในสมัยโบราณ เช่น โดยบังเอิญ ขนบธรรมเนียม ผู้มีอำนาจ ประสบการณ์ส่วนตัว การลงผิดลองถูก และอิงผู้เชี่ยวชาญ นั้นแม้ว่าไม่มีระบบแบบแผนแต่ก็ได้ความรู้ใหม่เหมือนกัน ปัจจุบันมีผู้นำความรู้ดังกล่าวมาใช้ ซึ่งบางครั้งก็นำเชื่อถือและบางครั้งก็ไม่นำเชื่อถือ

2.4.4.2 วิธีอนุมาน เป็นวิธีที่นำมาใช้ในการแสวงหาความรู้ โดยใช้เหตุผล และ คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุ แล้วอาศัยความสัมพันธ์ของเหตุมาสรุปเป็นผล

2.4.4.3 วิธีอุปมาน เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีโอกาสเป็นจริงมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับการเก็บข้อมูล ถ้าข้อมูลที่ได้มีความเที่ยงตรงและเป็นตัวแทนที่ดี ข้อสรุปที่ได้ก็จะเที่ยงตรง และเป็นจริงมาก

2.4.4.4 วิธีอนุมาน-อุปมาน เป็นการแสวงหาความรู้ที่ใช้เหตุผลที่เป็นข้อเท็จจริง และเที่ยงตรงมารวมกันหรือคิดแบบรอบคอบ เป็นวิธีที่ถือว่าเป็นขั้นตอนของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นวิธีการแสวงหาความรู้ที่เป็นขั้นตอน ซึ่งอาศัยประสบการณ์ เอกสาร และทฤษฎีต่างๆ เพื่อให้เกิด ความคิดรวบยอด และนำไปตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งขึ้นว่าสมเหตุสมผลหรือไม่

2.4.4.5 วิธีของจอห์น สจ๊วต มิลล์ เป็นการแสวงหาความรู้โดยใช้เหตุผลทาง ตรรกศาสตร์มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล แต่มีข้อบกพร่อง คือ ไม่สามารถที่จะควบคุมสถานการณ์และ การเกิดเหตุการณ์ให้มีความเที่ยงหรือคงที่ และมีขอบเขตจำกัดไม่สามารถที่จะนำไปสรุปสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ได้บางกรณีเท่านั้น

2.4.4.6 วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นวิธีการคิดแบบใคร่ครวญรอบคอบ เป็นวิธีที่มี ระบบแบบแผนสมบูรณ์ที่สุด เชื่อถือได้มากที่สุด เป็นวิธีการที่นิยมใช้วิจัยในปัจจุบัน ซึ่งมีขั้นตอน ต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติได้

ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย สรุปได้ว่า เป็นวิวัฒนาการของการแสวงหาความรู้ ของมนุษย์ เริ่มต้นจากวิธีการที่ไม่มีแผนไปจน มีแผนที่สมบูรณ์ คือการคิดและการใช้เหตุผล คือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ และการการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ ค้นหาข้อเท็จจริงอย่างเป็นระบบ ระเบียบ เพื่อนำมาตอบปัญหาที่ตั้งเอาไว้ แต่อย่างไรก็ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นเพียงวิธีการที่ นำมาใช้ในการวิจัย เป็นวิธีการที่นิยมใช้มากกว่าวิธีอื่น ๆ เพราะเป็นที่ยอมรับทำให้ได้ความรู้ความจริง ที่เชื่อถือได้

2.4.5 คุณลักษณะของการวิจัย

Best and Kahn's study (อ้างถึงใน ช่อลดา วิชัยพาณิชย์, 2554, น. 31) กล่าวว่า คุณลักษณะการวิจัยต้องนำไปสู่การแก้ปัญหาเพื่อบรรลุเป้าหมาย การวิจัยควรเน้นการพัฒนาข้อสรุปที่เป็นนัยทั่วไป การวิจัยต้องอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ที่สามารถสังเกตได้หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ ซึ่งในหลายกรณีจะเห็นว่ามีความที่ น่าสนใจหลายประการที่ไม่สามารถนำไปสู่ กระบวนการทำวิจัยได้ เพราะไม่สามารถสังเกตได้ การวิจัยต้องมีการสังเกตที่ถูกต้อง และพรรณา ความได้ นักวิจัยอาจเลือกวิธีการวัดและเครื่องมือทางด้านปริมาณ หากมีความเหมาะสม และถ้าหาก

ไม่สามารถใช้เครื่องมือด้านปริมาณที่เหมาะสมในการหาคำตอบได้ นักวิจัยก็ต้องใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือวิธีการที่ไม่ใช่เชิงปริมาณ การวิจัยเกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลใหม่ ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิหรือข้อมูลที่ใช้เป็นครั้งแรก หรือ เป็นการใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วสำหรับวัตถุประสงค์ใหม่ ในทางตรงข้ามการจัดการใหม่ หรือการนำเอาผลงานของผู้ทำวิจัยไว้แล้วมาศึกษาใหม่ ไม่ถือว่าเป็นการทำวิจัย เพราะการศึกษาดังกล่าวไม่ได้ทำให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นมา การวิจัยมีวิธีการหรือแบบการวิจัยซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์ที่เข้มข้น และถือได้ว่าเป็นการวิจัย การทำวิจัยต้องการความรู้ ความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญ ดังนั้น ผู้ทำวิจัยต้องรู้และเข้าใจปัญหาที่จะทำ พร้อมกับต้องรู้ด้วยว่าคนอื่นได้ทำวิจัยอะไรไว้บ้าง และอย่างไร ผู้ทำวิจัยต้องรู้ถ้อยคำที่ใช้ แนวคิด และทักษะด้านเทคนิค เพื่อเข้าใจและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงควรใช้เครื่องทดสอบทุกอันที่เป็นไปได้เพื่อทำให้วิธีการศึกษา ที่ใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมา หรือแม้แต่ข้อสรุปของงานวิจัยที่ค้นพบมีเหตุผล และนักวิจัยต้องพยายามขจัดอคติส่วนตัว หรือไม่ใช้อารมณ์ในการวิเคราะห์ หากแต่ใช้เหตุผลและความรู้ทางวิชาการในการทำวิจัย งานวิจัยที่ต้องเกี่ยวข้องกับคำถามที่ต้องการคำตอบของปัญหาที่ยังแก้ไม่ได้ การทำวิจัยเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความอดทน นักวิจัยควรคาดการณ์ไว้ก่อนถึงความผิดหวังหรือความหมดกำลังใจ เพราะเมื่อถึงเวลาหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งขึ้นได้อย่างยากลำบาก ผลการวิจัยต้องมีการบันทึกไว้อย่างชัดเจน และต้องเสนอข้อสรุป ด้วยความระมัดระวัง

2.4.6 จรรยาบรรณนักวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (<http://www.pol.cmu.ac.th/article>) ได้กำหนด "จรรยาบรรณนักวิจัย" ไว้เป็นแนวทางสำหรับนักวิจัยยึดถือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของนักวิจัยไว้ 9 ประการ ดังนี้

2.4.6.1 นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติ และอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

2.4.6.2 นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุด และเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

2.4.6.3 นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

2.4.6.4 นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็่็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลป วัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและมีปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

2.4.6.5 นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลย และขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นการระหว่าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

2.4.6.6 นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัว หรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูล และข้อบ่งคับพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

2.4.6.7 นักวิจัยพึ่่งนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึ่่งเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปทางมิชอบ

2.4.6.8 นักวิจัยพึ่่งเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึ่่งมีใจกว้างพร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูล และขั้นตอนการวิจัย ยอมรับพึ่่ง ความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

2.4.6.9 นักวิจัยพึ่่งมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึ่่งมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย เพื่อความก้าวหน้า ทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคม และมวลมนุษยชาติ

ดังนั้นจรรยาบรรณนักวิจัย สรุปได้ดังนี้ นักวิจัยควรมีความซื่อสัตย์สุจริต ตระหนักถึงความรับผิดชอบในสิ่งที่ทำ ที่ศึกษา และต่อสังคม มีความรู้ในสาขาที่วิจัยอย่างเพียงพอ เคารพในความคิดของตนเองและผู้อื่น พร้อมเปิดเผยข้อมูลทางวิชาการ รวมทั้งมีจิตสำนึกอุทิศกำลังกาย กำลังใจ เพื่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ เพื่อประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัย

ตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นอย่างดีอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย

2.4.7 ประโยชน์ของการวิจัย

นิภา ศรีไพโรจน์ (2533) กล่าวว่า การวิจัยมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

2.4.7.1 การวิจัยช่วยให้เกิดวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ

2.4.7.2 การวิจัยสามารถใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องและยุติธรรม

2.4.7.3 การวิจัยช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ดีขึ้น สามารถใช้ทำนายปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากกว่าการคาดคะเนแบบสามัญสำนึก

2.4.7.4 การวิจัยสามารถช่วยในด้านการกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การตัดสินใจ ปัญหาหรือการวินิจฉัยสั่งการของผู้บริหารให้เป็นอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว

2.4.7.5 การวิจัยสามารถตอบคำถามที่ยังคลุมเครือให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น

2.4.7.6 การวิจัยช่วยกระตุ้นความสนใจของนักวิชาการ ให้มีการใช้ผลการวิจัย และทำงานค้นคว้าวิจัยต่อไป

2.4.7.7 การวิจัยทำให้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งนำมาใช้เป็นประโยชน์เพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนาบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

2.4.7.8 การวิจัยทำให้มีผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยเสริมให้ทราบข้อเท็จจริงได้กว้างขวางและแจ่มชัดยิ่งขึ้น

2.4.7.9 การวิจัยช่วยกระตุ้นบุคคลให้มีเหตุผล รู้จักคิด และค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ

2.4.7.10 การวิจัยช่วยให้มีเครื่องมือ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งอำนวยความสะดวกสบายให้แก่มนุษย์เป็นอย่างมาก

ดังนั้นประโยชน์ของการวิจัย สรุปได้ว่า เป็นการช่วยให้เข้าใจทฤษฎี แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ป้องกันการทำวิจัยซ้ำซ้อนกับคนอื่น ๆ ที่วิจัยไปแล้ว ช่วยให้ทราบผลงานวิจัยที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย ว่ามีการศึกษาค้นคว้ากว้างขวางมากน้อยแค่ไหน ในแง่มุมใด ผลการวิจัยเป็นเช่นไรซึ่งเป็นการตั้งสมมติฐานของผู้วิจัย และนำมาประกอบเหตุผลในการอภิปรายผลการวิจัย เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย เลือกตัวแปรที่จะศึกษา ออกแบบการวิจัย สร้างเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูล แปรผล สรุปผล และเขียนรายงานการวิจัย เป็นแนวทางในการพัฒนา

คุณภาพของเรื่องที่จะวิจัย ช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่จะศึกษาอย่างลุ่มลึก ในการศึกษาผลงานวิจัยต่าง ๆ หลีกเลียงไม่ให้เกิดจุดอ่อนและเสริมสร้างจุดดีเหล่านั้นให้เกิดขึ้นในการวิจัยของตน

2.4.8 ข้อควรระวังในการทำวิจัย

สมชาย คุรงค์เดช (2543) ความผิดพลาดที่สำคัญในการทำวิจัย อันจะทำให้เป็นปัญหาอุปสรรคของการทำวิจัยไม่สำเร็จหรือไม่ได้คุณภาพ ซึ่งพบเสมอและสมควรที่ต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดขึ้น ดังนี้

2.4.8.1 ความผิดพลาดในการเตรียม การเลือกหัวข้อการวิจัยที่ใหญ่เกินไป ไม่สามารถระบุคำถามที่ชัดเจนได้ การระบุคำถามการวิจัยที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มแรกจะช่วยให้การวางแผนการวิจัย สะดวกและถูกต้องมากขึ้น

2.4.8.2 ความผิดพลาดในการทบทวนเอกสารที่ไม่ตรงกับความต้องการของ เรื่องที่ต้องการทำวิจัย ขาดความรอบคอบในการทบทวนงานวิจัยที่ผู้อื่นได้ทำ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิด ความซ้ำซ้อนในการทำวิจัย และที่สำคัญคือทบทวนเอกสารแหล่งข้อมูลที่ถ่ายทอดมาแล้ว การทบทวน เอกสารไม่ได้กำหนดขอบเขตของชนิดข้อมูลที่ต้องการจะรวบรวม มีผลทำให้น้อยเกินไปหรือ มากเกินไปได้

2.4.8.3 ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรวบรวมข้อมูล ในการรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสัมภาษณ์ควรสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่将被สัมภาษณ์ หากการสัมภาษณ์ ขาดความสัมพันธ์ที่ดีแล้วโอกาสที่จะได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ก็จะน้อยลง

2.4.8.4 ความผิดพลาดที่เกิดจากการใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล มักพบเสมอ เมื่อไม่มีการทดสอบความตรงประเด็นตามเนื้อหาของเครื่องมือ ว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือไม่เพราะประชากรอาจมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน

2.4.8.5 ความผิดพลาดที่เกิดจากการใช้สถิติ พบมาก คือมีการเลือกใช้สถิติที่ไม่ เหมาะสมโดยไม่คำนึงถึงลักษณะของข้อมูลว่ามีหน่วยหรือมาตรการวัดเป็นอย่างไร การแปลผลข้อมูลยัง เกิดความเป็นจริง

2.4.8.6 ความผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกรูปแบบการวิจัย คือไม่มีการระบุประชากร เป้าหมายที่ชัดเจน และขาดการประเมินขนาด การเลือกตัวอย่างที่จะศึกษาหลายครั้ง จำนวนตัวอย่างที่ น้อยเกินไปและเปลี่ยนรูปแบบการวิจัย เพื่อให้สะดวกต่อการรวบรวมข้อมูล

2.4.8.7 ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาเชิงพรรณนา หลายครั้งที่ไม่ได้ระบุ วัตถุประสงค์การวิจัยที่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงได้ ไม่สุ่มตัวอย่างในเชิง สถิติจึงไม่สามารถสะท้อนภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่ได้

2.4.8.8 ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาวิจัยที่ใช้แบบสอบถาม รวบรวมข้อมูลที่ควรใช้เทคนิคอื่นโดยแบบสอบถามไม่ลึกพอที่จะรวบรวมข้อมูลบางชนิดได้ มีการถามคำถามมากเกินไปทำให้ผู้ตอบใช้เวลามากเกินไปมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

2.4.8.9 ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการศึกษาแบบสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ขาดทักษะในการสัมภาษณ์ ทำให้ไม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริง หรือบางครั้งคำถามยกต่อความเข้าใจของประชาชน หรือในกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสซึ่งมีการศึกษา และประเพณีแตกต่างจากประชาชนทั่วไป และหากเป็นคำถามที่ขัดกับวัฒนธรรมก็จะไม่ได้คำตอบที่ถูกต้อง

2.4.8.10 ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาที่ใช้การสังเกต ขาดทักษะและประสบการณ์ในเรื่องเทคนิคการรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ทำให้ได้ข้อมูลไม่ตรงกับความจริง และบ่อยครั้งนำข้อมูลที่ไม่ใช่สถานการณ์ปกติมาใช้ในการสรุปข้อมูล และการตีความจากข้อมูลทำได้ไม่ถูกต้อง

2.4.8.11 ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาที่ใช้การหาความสัมพันธ์การศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์นั้นควรจะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ของเหตุและผลที่แท้จริง มีทฤษฎี และมีความเป็นไปได้ นักวิจัยหลายแห่งพยายามใช้เทคนิคทางสถิติหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ทั้งที่ตัวแปรเหล่านั้น ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลซึ่งกันและกัน

ดังนั้นข้อควรระวังในการวิจัย สรุปได้ว่าเป็นการรวบรวมข้อมูลก่อนที่จะให้คำจำกัดความของหัวข้อปัญหาอย่างชัดเจนเสียก่อน เพราะข้อมูลที่รวบรวมไว้อาจไม่ครอบคลุมปัญหานั้น การกำหนดปัญหาสำหรับวิจัยจากข้อมูลที่มีอยู่แล้ว อาจไม่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนที่จะใช้ทำวิจัยในปัญหานั้นๆ หัวข้อปัญหาและความมุ่งหมายของการวิจัยไม่ชัดเจน ชื่อเรื่องวิจัยในลักษณะนี้จะทำให้การกำหนดแหล่งของข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคลาดเคลื่อนเป็นเหตุให้การสรุปผลผิดพลาดได้ การวิจัยโดยไม่มีความรู้ในสาขาวิชานั้น หรือไม่มีความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีของเรื่องที่ทำวิจัยย่อมจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ หลายอย่าง เช่น การวางแผนการวิจัย การตั้งสมมติฐาน

2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย

การสร้างผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการในมหาวิทยาลัย ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ผู้วิจัยได้พิจารณาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารหลายฉบับ และพิจารณาเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการทำผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ ซึ่งแบ่งเป็นปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.5.1 ปัจจัยเฉพาะบุคคล ได้แก่ คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เป็นคุณลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและที่ได้รับเพิ่มเติมในภายหลัง ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกเป็นปัจจัยย่อย 3 ด้าน ดังนี้

2.5.1.1 ด้านทักษะการทำวิจัย (Research Skill) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องทำการวิจัย ทั้งด้วยบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา หรือนักวิชาการ นักปฏิบัติในวงการวิชาการและอาชีพ ต่าง ๆ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยหลายฉบับ พบว่าการวิจัยเป็นงานที่ต้องอาศัยผู้ที่มีทักษะการทำวิจัย (Research Skill) และประสบการณ์ในการทำวิจัย จึงจะทำให้การทำวิจัยประสบความสำเร็จและมีคุณภาพ (ชอลดา วิชัยพาณิชย์, 2554, น. 31-32) มีความรู้ความสามารถในการวิจัย ความรู้เหล่านี้อาจได้มาจากการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จากการเข้าอบรมวิจัยในระหว่างการทำงาน หรือจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทักษะการทำวิจัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายผลผลิตภาพการวิจัยได้ ดังนี้วัดผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มีความสัมพันธ์กับระดับทักษะการทำวิจัยและผลผลิตภาพการวิจัยถูกทำนายได้ด้วยระดับการพัฒนาทักษะการทำวิจัย จากงานวิจัยของ Waworuntu's study (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 34) ความสามารถของตนเองในด้านการทำวิจัยอันประกอบด้วย ความสามารถด้านการออกแบบการวิจัย ความสามารถด้านการปฏิบัติการวิจัย ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัยมีความสัมพันธ์ต่อผลผลิตภาพการวิจัย (อจริยา วัชรวิวัฒน์, 2544, น. 14)

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการทำวิจัยหลายฉบับของอจริยา วัชรวิวัฒน์ (2544), นิภา ศรีไพโรจน์ (2533), กฤติยา วงศ์ก้อม (2543) พบว่า นักวิจัยควรมีความรู้และทักษะการทำวิจัย ดังนี้

1) ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องหรือปัญหาที่จะทำการวิจัย นักวิจัยต้องทราบและเข้าใจปัญหาที่ทำการวิจัยโดยตลอดเพื่อจะได้เลือกใช้เทคนิค วิธีการ และเครื่องมือให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของงานวิจัยนั้น และสามารถค้นหาหรือเลือกใช้ความรู้จากงานวิจัยที่แล้มาได้อย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ

2) นโยบายเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางการวิจัย ในระดับหน่วยงาน ระดับมหาวิทยาลัย และระดับนโยบายของประเทศ

3) ความสามารถในการค้นหา เลือกลง และวิเคราะห์ ความรู้จากงานวิจัยและความรู้จากเอกสารต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และรวดเร็ว

4) ความรู้ และทักษะการใช้เครื่องมือการวิจัยประเภทต่าง ๆ สามารถเลือกใช้เครื่องมือได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

5) ความรู้ และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติวิเคราะห์ เลือกใช้สถิติ และแปลผลได้อย่างถูกต้อง เช่น การประมวลผลข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูล

6) ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ รูปแบบการวิจัย กระบวนการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกหรือพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการและสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์และเหตุผลต่าง ๆ ของการวิจัย ช่วยให้เข้าใจผลงานวิจัยที่ผู้อื่นทำไว้แล้ว ช่วยให้สามารถพิจารณาความเชื่อถือได้ของผลการวิจัย และยังช่วยให้มีเหตุผลในการพิจารณาตัดสิน

7) ความสามารถในการเชิงวิพากษ์วิจารณ์ตรวจสอบ และคาดคะเนคำตอบได้ดี

8) ความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ การขมวดความคิดหรือสรุปผลข้อมูลจากสิ่งที่ได้ศึกษาและข้อค้นพบ มาเขียนและสรุปรายงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจได้ง่ายและชัดเจน

9) ความรู้ และความสามารถในการใช้การกระบวนกรทดลอง ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ และตรรกวิทยาที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา

10) ความสามารถในการทำงานที่มีระเบียบ สามารถจัดหมวดหมู่ของความคิด และเขียนรายงานการวิจัยได้ดี

11) ความรู้ และสามารถใช้อุปกรณ์ในการทำวิจัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในจัดพิมพ์ จัดเก็บงานวิจัย การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

12) ความรู้สามารถวางแผน ดำเนินการ และประเมินโครงการวิจัย

นอกจากนักวิจัยควรมีความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ เพราะการวิจัยนั้นอาจจะพาดพิง หรือเกี่ยวข้องกับวิชาต่าง ๆ เนื่องจากขอบเขตของการวิจัยไม่สามารถจะแยกออกไปได้อย่างชัดเจนเหมือนวิชาเรียนในห้องเรียน ฉะนั้นนักวิจัยจึงต้องศึกษา

และชวนขวหายหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งอาจทบทวนความรู้ที่เคยเรียนมาก่อน หรือไม่ก็ต้องศึกษาเพิ่มเติม (นิภา ศรีโพธิ์โรจน์, 2533, น. 2)

2.5.1.2 ปัจจัยด้านระยะเวลาในการวิจัย

เวลาที่ใช้ในการวิจัย (Time for Research) หมายถึง เวลาในการวิจัย และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวิจัยของอาจารย์ที่นอกเหนือจากงานในภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการวิจัยแต่ละครั้งต้องใช้เวลาทำงานมากตั้งแต่การวางแผนการวิจัย ศึกษาเอกสาร เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล กระบวนการเหล่านี้ต้องใช้เวลามาก อาจารย์ต้องมีความสามารถในการบริหารเวลา เพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการวิจัย และทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ถ้าอาจารย์มีปัญหาในเรื่อง การจัดการเวลา จะมีผลกระทบโดยตรงต่อการผลิตงานวิจัยของอาจารย์ ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการวิจัย จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการผลิตงานวิจัยของอาจารย์ และยืนยันได้จากผลการวิจัยที่ พบว่า เวลาที่ใช้ในการวิจัยมีความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัย (อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 36) เวลาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างมากสำหรับการทำวิจัย นับตั้งแต่การเลือกเรื่องหรือปัญหาที่จะทำวิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ ต้องใช้เวลาในการศึกษาพิจารณาความเป็นไปได้เพื่อนำไปปฏิบัติไปใช้ หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละงาน การกำหนด เวลาทำวิจัยจะต้องเลือกเวลาทำวิจัยให้เหมาะสมกับงานประจำของตนหากมีความขัดแย้งระหว่างเวลาที่นักวิจัยว่างจากงานต่าง ๆ กับเวลาที่เหมาะสมกับการทำวิจัย ปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นจนเป็นอุปสรรค ทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อน ข้อมูลที่รวบรวมอาจล้าสมัย หรืองานวิจัยไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนด หรือหากสำเร็จตามกำหนด คุณภาพของงานวิจัยที่ได้ก็ไม่ได้ดีเท่าที่ควร (อภริยา วัชรวิวัฒน์, 2544, น. 18)

ดังนั้นปัจจัยด้านระยะเวลาในการทำวิจัย มีความสำคัญต่อกระบวนการในการทำวิจัย เพื่อนำไปปฏิบัติ หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานประจำและงานวิจัยของตนเอง ซึ่งระยะเวลาในการทำงานวิจัยจะส่งผลต่อคุณภาพ และความสำเร็จของงานวิจัย

2.5.1.3 ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

ทัศนคติเป็นความรู้สึกหรือความเชื่อ ที่มีต่อบทบาทการวิจัย ถ้าบุคคลมีความเชื่อหรือมีความรู้สึกว่าบทบาทวิจัยเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ ก็จะชอบ และพอใจต่อบทบาทการวิจัย และพร้อมหรือตั้งใจปฏิบัติ ในทางกลับกันถ้าบุคคลเชื่อว่า บทบาทการวิจัยไม่มีประโยชน์ก็จะไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่ตั้งใจปฏิบัติ (สุนิภา ชินวุธ, 2538, น. 27) ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการวิจัย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกในทางลบ เห็นว่าการทำวิจัยไม่มีประโยชน์ ไม่คุ้มค่า สูญเสียงบประมาณและเวลา ก็จะไม่ชอบ ไม่อยากทำวิจัย ขาดการยอมรับความสำคัญของการวิจัย การศึกษา และค้นคว้าวิจัย เป็นบทบาท

หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ซึ่งจะต้องดำเนินควบคู่กับภาระหน้าที่ด้านอื่น ๆ เช่น การสอน เพื่อผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การมีทัศนคติที่ดีต่อผลิตผล งานวิจัย จะมีความ สัมพันธ์กับผลผลิตงานวิจัยของอาจารย์ (จรรยา แก้วใจบุญ, 2541, น. 27) ทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของบุคคล หรือ ความพร้อมของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์หรือสิ่งใดสิ่ง หนึ่งที่บุคคลได้รับ แสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางบวกและทางลบ ทางบวกจะแสดงในลักษณะ ความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ และทางลบซึ่งจะแสดงในลักษณะความเกลียด ไม่พอใจ ไม่เห็น ด้วย เจตคติอาจแสดงออกในลักษณะความเป็นกลางได้ เช่น การรู้สึกเฉย ๆ ไม่รัก ไม่ชอบ ไม่สนใจใน สิ่งนั้น ๆ (กรรวิ เวียงเหล็ก, 2553, น. 12) การสร้างทัศนคติที่ดีในด้านการทำวิจัยสำหรับอาจารย์ จะทำให้ เกิดความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ทัศนคติของอาจารย์ต่อบทบาทการวิจัยจึงเป็นปัจจัยที่ สำคัญอย่างหนึ่งของการทำหรือไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์ (ช่อลดา วิชัยพาณิชย์, 2554, น. 36)

ดังนั้นสรุปความหมายของทัศนคติต่อการทำวิจัย ได้ดังนี้ คือ ความรู้สึก นึกคิดของบุคคล ซึ่งได้มาจากการเรียนรู้ และประสบการณ์เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า อาจเป็นการเข้า หาหรือถอยหนีในการวิจัยในครั้งนี้หมายถึงความรู้สึกนึกคิด และการแสดงความคิดเห็นของ บุคลากรสายวิชาการ เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย และผลงานวิชาการที่ได้มาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ของบุคลากรสายวิชาการเอง

2.5.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

แรงจูงใจในการทำวิจัยเป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดี และประสบความสำเร็จ (อารี พันธมณี, 2542, น. 182) เป็นความต้องการของมนุษย์ที่จะทำงานให้ บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจสูงจะตั้งมาตรฐานต่าง ๆ สำหรับตนเองอย่างดีที่สุด มีความมุ่งมั่นและต่อสู้เพื่อจะทำงานให้ได้ตามเป้าประสงค์ด้วยตนเอง และมีความสนใจที่จะทำให้ตนมี ความเป็นเลิศ โดยไม่มุ่งหวังที่จะได้รับรางวัลหรือเกียรติยศหรือแม้แต่ได้การยอมรับเป็นสิ่งตอบแทน (เพราะพรณ เป็ลียนภู, 2542, น. 325) แรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ มีแรงจูงใจในการทำวิจัยทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านลักษณะงานและความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และด้านการได้รับความยอมรับนับถือ (อัจฉรา ถาวร, 2545) อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการได้รับการยอมรับนับถือมีผลต่อ การทำวิจัยของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก คือ อาจารย์คิดว่าผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้าน วิชาการจากเพื่อนร่วมงาน (นัสสี ทรัพย์บัญญัติ, 2546) แรงจูงใจเป็นการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ ในภาพรวมทั้งหมดของอาจารย์ในสถาบัน อุดมศึกษา เอกชนกลุ่มความร่วมมือในเขตกรุงเทพฯ ตะวันตก และปริมณฑล ดังนี้ ด้านการให้การยอมรับ ด้านการให้ตำแหน่งบริหารการศึกษา ด้านการให้

ตำแหน่งทางวิชาการ และด้านการให้ค่าตอบแทน เป็นแรงจูงใจ (ณัฐรัตน์ สมนาม และสมบัติ ทิมทรัพย์, 2551) ความต้องการ ของบุคคลที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังไว้ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย มีความพยายามที่จะแก้ปัญหาอย่างไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากเมื่อมีอุปสรรคที่ขัดขวาง เพื่อไปสู่ความสำเร็จด้วยความมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนได้ตั้งไว้ (กรรวิ เวียงเหล็ก, 2553, น. 16) แรงจูงใจด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน การให้เกียรติคุณ รางวัล ยกย่องนักวิจัยมีผลต่อการทำวิจัย โอกาสรับผิดชอบงานวิจัยอย่างเต็มที่ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และการวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง (ช่อลดา วิชัยพาณิชย์, 2554, น. 36-37)

ดังนั้นแรงจูงใจ คือ ความต้องการหรือความปรารถนาให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงตามมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ เช่น การได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน การให้เกียรติคุณและรางวัล และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นต้น

2.5.2.1 ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง

การประเมินคุณค่าของตนตามทัศนะ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเอง ในเรื่องของความสามารถ ความสำคัญ การประสบความสำเร็จ การประสบความสำเร็จ การยอมรับว่าตนเองมีค่าในสังคม รวมถึงการยอมรับจากบุคคลอื่น เช่น บิดา มารดา ครู อาจารย์ และเพื่อน (พรทิพย์ ตั้งไชยรวงศ์, 2540, น. 25) ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง เมื่อเขามองตนเอง เขาตัดสินใจว่า ตนเป็นอย่างไร พอใจในตนเองแค่ไหน มีความตระหนักถึงคุณค่าของตน และมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน (อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2544, น. 2-14) รู้สึกที่ตนมีต่อตนเองว่าตนเองมีค่า เป็นที่ยอมรับ ความรู้สึกดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า แต่ละบุคคลมีความต้องการที่ให้ผู้อื่นรักและเห็นคุณค่าตนเองมีค่าพร้อมกับจะให้ความรักและคุณค่ากับผู้อื่นที่อยู่รอบกาย ความรู้สึกของตนเองว่าเป็นคนที่มีคุณค่า มีความสามารถ ประสบความสำเร็จในการทำงานเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเอง มีอำนาจในการควบคุมตนเอง และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข (กรรวิ เวียงเหล็ก, 2553, น. 23)

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การยอมรับนับถือตนเอง หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือการประเมินตนเอง ว่าตนเองมีคุณค่า ที่เป็นที่ต้องการ หรือเป็นที่รักของคนอื่น และมีความเชื่อมั่นในตนเอง เข้าใจและยอมรับตนเองและอยู่กับตนเองอย่างมีความสุข

2.5.2.2 ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

การได้รับการยกย่องชมเชย การแสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือยอมรับในความสามารถจากผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในความสามารถของการปฏิบัติงาน เมื่องานวิจัยบรรลุผลสำเร็จ อัจฉรา ถาวร (2545) การวิจัยเป็นการทำ

ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถและมีคุณค่า ตลอดจนได้รับการยกย่องให้เกียรติจากสังคม ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้ จะเป็นผู้ ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์ และมีค่า Maslow' s study (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 26) การวิจัยเป็นความคาดหวังที่จะไปสู่เป้าหมายและการมีค่านิยมในเป้าหมายนั้น ซึ่งเปรียบเทียบกับคำพูดที่ว่า “ถ้าฉันพยายามเต็มที่ ฉันจะทำสำเร็จหรือไม่ และถ้าฉันทำสำเร็จแล้วสิ่งที่ได้จะมี คุณค่าพอที่จะเป็นรางวัลสำหรับฉันหรือไม่ หรืออาจสรุปว่า ถ้าบุคคลที่มีความคาดหวังที่จะไปถึงเป้าหมายและเป้าหมายนั้น เป็นสิ่งที่ชอบ พอใจ ศรัทธา มองเห็นคุณค่าพร้อมปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้น จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมที่เข้มข้นแก่บุคคลนั้นได้ ปราณี งามสุด (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 27) การทำวิจัยเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาทราบดีว่าการศึกษาค้นคว้า และการวิจัยจะเป็นการนำไปสู่การพัฒนาการศึกษา พัฒนาตนเอง ทั้งนี้เพราะการทำวิจัยนอกจากจะเป็นการพัฒนาทางวิชาการแล้ว การได้รับการยอมรับในแวดวงวิชาการ ทั้งในหน่วยงานของตนเองและจากสังคมภายนอก (ชอลดา วิชัยพาณิชย์, 2554, น. 39)

ดังนั้นสรุปได้ว่า การได้รับการยอมรับนับถือ คือ ความหวังให้บุคคลอื่นเห็นคุณค่า พอใจ ชอบ ให้เกียรติในผลงานของตนเอง เห็นว่าเป็นคนที่มีค่าและมีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

2.5.2.3 ลักษณะงานที่รับผิดชอบ

ลักษณะของงานที่ปฏิบัติหรือได้รับมอบหมาย มีความน่าสนใจท้าทายต่อความรู้ความสามารถของผู้วิจัยที่ได้ศึกษาหรือทำวิจัย ชวนให้ปฏิบัติไม่น่าเบื่อ รวมถึงการมีอิสระในการทำวิจัย (อัจฉรา ถาวร, 2545) ด้านลักษณะงาน มีผลต่อการทำงานวิจัยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากตำแหน่งอาจารย์มีหน้าที่หลัก คือ การสอน และการสอนก็ต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย ทำให้อาจารย์ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เรียนมาอย่างเต็มที่ ดังนั้นอาจารย์จึงมีความเห็นว่า การเป็นอาจารย์ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ และทักษะงานวิจัยได้มาก ไม่เหมือนตำแหน่งอื่นซึ่งอาจไม่ได้ใช้ความรู้ ความสามารถที่เรียนมาอย่างเต็มที่ (นัสสี ทรัพย์บัญญัติ, 2546, น. 82) ภาระงานในหน้าที่รับผิดชอบของอาจารย์ ได้แก่ จำนวนชั่วโมง สอน เวลาที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา รายวิชาที่สอนในระดับบัณฑิต จำนวนหน่วยกิตที่สอนในแต่ละเทอม ตลอดจนจำนวนนักศึกษาที่ต้องให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันมีผลกระทบต่อการผลิตงานวิชาการของอาจารย์อย่างมาก เพราะเวลาในการทำงานของอาจารย์ต้องใช้ในการสอน การเตรียมการสอน และการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอน (อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 40)

ดังนั้นสรุปได้ว่าลักษณะงานที่รับผิดชอบ คือ ภาระหน้าที่ ที่ปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน ซึ่งมีผลต่อการผลิตผลงานวิจัย และผลงานวิชาการ เช่น ภาระงานสอนของอาจารย์ จะต้องจัดเตรียมการสอน การวิจัย และเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ด้านงานวิจัย และผลงานวิชาการ ตลอดเวลา

2.5.2.4 ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

สัมมา ธรนิธย์ (2536, น. 102) กล่าวว่า ตำแหน่งวิชาการเป็นตำแหน่งที่สำหรับผู้ที่ทำผลงานวิชาการหรือการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป บ่งบอกถึงความเชี่ยวชาญ และมีผลงานวิชาการเฉพาะด้านของผู้ดำรงตำแหน่ง นับเป็นปัจจัยที่เป็นเกียรติยศ การยอมรับ และความภาคภูมิใจของบุคคล เป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งที่ผู้วิจัยตระหนักถึงการวิจัยในฐานะเป็นวิธีการที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง ซึ่งมีผลต่อการสร้างผลงานวิชาการเพื่อดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และจะดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเมื่อขยายฐานความรู้ สร้างความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้น ตำแหน่งทางวิชาการและระดับชั้นที่ราชการได้กำหนดสำหรับอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป นอกเหนือจากตำแหน่ง และระดับเงินเดือนที่ได้รับก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ยังเกิดความภาคภูมิใจ การยอมรับจากบุคคลอื่นในวงการวิชาการ ตลอดจนเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นผลตอบแทน โดยอาศัยวิธีการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญ (อัจฉรา ถาวร, 2545) การที่งานวิจัยได้รับการพัฒนาความดีความชอบ โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นผลจากการทำงานวิจัย และการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งการพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำวิจัย ตลอดจนให้โอกาสในการศึกษาต่อ สูงงาน อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ Bailey's study (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 33) พบว่า ตำแหน่งเป็นหัวหน้าที่มีนัยสำคัญตัวหนึ่งของผลิตภาพการวิจัย ทั้งนี้ในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาเรื่องนี้ เนื่องจากอาจารย์ที่ทำงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์สังกัดในหน่วยงานของรัฐ

ดังนั้นสรุปความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ คือ เส้นทางความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและผลงานวิชาการแต่ละตำแหน่งในองค์กรซึ่งองค์กรได้กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ แสดงถึงการเติบโตในสายอาชีพเมื่อเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการผลิตผลงานวิจัย

2.5.3 ปัจจัยด้านที่เอื้อต่อการทำวิจัย

2.5.3.1 ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในและภายนอก

วันทนา ชูช่วย (2534) ที่ระบุว่า การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโดยกำหนดนโยบาย สนับสนุนการอบรม และอำนวยความสะดวก เป็นแรงกระตุ้นให้นักวิจัยประสบผลสำเร็จ

วิจารณ์ พานิช (2540) กล่าวว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่ผลักดันให้อาจารย์ทำการวิจัย การบริหารการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) นโยบายด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน 2) มีงบประมาณการสนับสนุน มีแหล่งเงินทุน 3) มีหน่วยงานกลางที่เป็นกลไกในการบริหารงานวิจัย มีหน้าที่ในการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ พร้อมทั้งติดตาม และประเมินผลการวิจัย 4) มีกลยุทธ์ในการบริหารงานวิจัย 5) มีกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัย ปัจจุบันระบบประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการบริหารจัดการงานวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดองค์ประกอบที่ 4 เป็นองค์ประกอบด้านการวิจัย ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุน ครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยให้การบริหารจัดการ ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำ โดยปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในสถาบันอุดมศึกษา จรรยา แก้วใจบุญ (2541, น. 31) การสนับสนุนจากหน่วยงาน เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ส่งผลต่อบทบาทการวิจัยรวมถึงการปฏิบัติของบุคคลในหน่วยงาน การสนับสนุนข้อมูล การสนับสนุนทุนและงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ วัสดุ อุปกรณ์ หนังสือ สื่อเทคโนโลยี รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือ โดยบุคคลหรือผู้เชี่ยวชาญในด้านการวิจัย รัตนา เพ็ชรอุไร (2542) การทำวิจัยมิใช่เป็นภารกิจหลักของอาจารย์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งงานวิจัยถือเป็นงาน “ส่วนตัว” ของอาจารย์แต่ละคน ข้อยึดถือนี้รุนแรงมากน้อยแตกต่างกันในปัจจุบัน ระบบการบริหารงานวิจัยของแต่ละมหาวิทยาลัยจึงมักเป็นการอำนวยความสะดวกเท่าที่ทำได้ การบริหารโครงการวิจัยที่อาจารย์หรือหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้รับทุนอุดหนุน จึงต้องเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นการบริหารกระบวนการ “เซ็นครกขึ้นภูเขา” คือ ไม่เป็นไปตามกระแสหลักของสังคมในมหาวิทยาลัย วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 31-32) กล่าวว่างานวิจัยข้างต้นตลอดจนเมื่อพิจารณาถึงการปรับปรุงผลิตภาพในการทำงานของคนต้องคำนึงถึง บรรยากาศหรือสภาพแวดล้อม ปริมาณงาน และความรับผิดชอบ และคน ประกอบไปด้วยปัจจัย 2 กลุ่ม คือ 1) ปัจจัยภายใน ประกอบด้วยลักษณะส่วนบุคคลของอาจารย์และลักษณะทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์โดยตรง 2) ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วยลักษณะด้านสภาพแวดล้อม มีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยภายใน หมายถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวอาจารย์โดยตรงคือปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยลักษณะทางจิตวิทยา ปัจจัยส่วนบุคคล (personal factors) ที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ ได้แก่ ความสนใจ ความกระหายใคร่รู้ ความคิดเห็น ความตั้งใจ ความพอใจ อันเป็นผลเนื่องมาจากแรงจูงใจภายใน (intrinsic motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากพฤติกรรมภายใน ซึ่งจะผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่มีความคงทนถาวร บุคคลจะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยเนื่องมาจากสิ่งผลักดันที่เป็นความในใจหรือพฤติกรรมภายในของตน ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยกลุ่มที่สำคัญที่ทำให้อาจารย์วิจัยหรือริเริ่มทำงานวิจัย คือ ความต้องการ (need) ซึ่งเกิดจากเงื่อนไขในตัวอาจารย์เองประกอบด้วย ตัวแปรทักษะเชิงวิจัย นิสัยที่เอื้อต่อการวิจัย ประสบการณ์ในการวิจัย แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัย เวลาที่ใช้ในการวิจัย เจตคติต่อการวิจัย การรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัย

2. ปัจจัยภายนอก ปัจจัยกลุ่มนี้ประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัย (environmental factors) ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motives) ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนอกตัวบุคคล ได้แก่ งบประมาณหรือทุนวิจัยที่ได้รับ

ดังนั้นการสนับสนุนจากหน่วยงาน สรุปลได้ว่า เป็นการสนับสนุน กระตุ้นให้นักวิจัยประสบผลสำเร็จ ผลักดันให้อาจารย์ทำการวิจัย การบริหารการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดนโยบายด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน การสนับสนุน งบประมาณและแหล่งเงินทุน มีกลไกในการบริหารงานวิจัย มีหน้าที่ประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ พร้อมทั้งติดตามและประเมินผลการวิจัย กำหนดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ

2.5.3.2 ด้านเงินทุนในการทำวิจัย

ทุนสนับสนุนการทำวิจัยเป็นทรัพยากรสนับสนุนที่จำเป็นต่อการวิจัยของอาจารย์ เนื่องจากการทำวิจัยต้องอาศัยงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัย เพราะการวิจัยในห้องปฏิบัติการก็ต้องอาศัยอุปกรณ์และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ การวิจัยในสนามมีค่าใช้จ่ายในการเดินและภาระสิ้นเปลืองต่าง ๆ ตามสภาพของการวิจัยนั้น ๆ (จรัส สุวรรณเวลา และคณะ, 2540) ส่วนทุนวิจัย (Research Fund) หมายถึง เงินอุดหนุนการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนจากคณะสถาบันหรือหน่วยงานภายนอก ทุนส่วนใหญ่จำนวนจำกัด การพิจารณาให้ทุน มีขั้นตอนมากมายตั้งแต่การกรอกแบบฟอร์มขอรับทุน จนถึงการเข้ารับการพิจารณาซึ่งต้องมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ผู้ขอทุนต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้าเป็นเวลานานพอสมควร เพื่อเขียนโครงการ แสดงให้เห็นถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่จะศึกษาวิจัย วิธีดำเนินการ ตลอดจนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ การวิจัยเป็นภาระที่สำคัญของอาจารย์ในการวิจัยแต่ละเรื่องต้องใช้ ทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายเพื่อให้

บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนนับว่าเป็นปัจจัย ที่ส่งผลโดยตรงต่อการตัดสินใจทำงานวิจัยของอาจารย์ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมากกับผลผลิตการวิจัย (อภิญา หิรัญวงษ์, 2547, น. 39) และจากการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2536) ได้ศึกษาสภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักวิจัยของหน่วยงานส่วนกลางทำวิจัย คือ การมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ ช่อลดา วิชัยพาณิชย์ (2554, น. 43-45) กล่าวว่า แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาจาก 4 ส่วนสำคัญดังนี้

1) งบประมาณแผ่นดิน

- (1) งบประมาณประจำปีที่เสนอผ่านการพิจารณาของกระทรวงศึกษาธิการ
- (2) การสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยงานสนับสนุนการวิจัย ได้แก่
 - ก) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
 - ข) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
 - ค) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
 - ง) แหล่งสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนาอื่นๆ เช่น สำนักงาน

นโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น

2) เงินกู้และความร่วมมือด้านการวิจัยจากต่างประเทศ

- (1) แหล่งเงินกู้จากต่างประเทศ เช่น ธนาคาร โลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JBIC)
- (2) โครงการวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยของไทยกับต่างประเทศ รวมถึงการได้รับเงินสนับสนุนเพื่อทำวิจัยด้วย

3) การสนับสนุนงานวิจัยจากภาคเอกชน

4) เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นเงินทุนในการทำวิจัย สรุปได้ว่า เป็นทรัพยากรสนับสนุนที่จำเป็นต่อการวิจัยของอาจารย์ เนื่องจากการทำวิจัยต้องอาศัยงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัย เพราะการวิจัยในห้องปฏิบัติการก็ต้องอาศัยอุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลือง รวมไปถึงการวิจัยภาคสนามมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และภาระสิ้นเปลืองต่าง ๆ ตามสภาพของการวิจัย เช่น การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิจัยเชิงภูมิปัญญา และการวิจัยในห้องปฏิบัติการ ห้องทดลอง เป็นต้น

2.5.3.3 สิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย

วิจารณ์ พานิช (2540, น. 85-86) ให้แนวความคิดการสร้างบรรยากาศด้านการวิจัยว่า จุดสำคัญที่สุดคือ การสร้างความเป็น “ประชาคมวิจัย” ขึ้นภายในมหาวิทยาลัย คณะหรือภาควิชา ความเป็นประชาคมวิจัยเกิดขึ้น เมื่อมีคนจำนวนหนึ่งมีเป้า ประสงค์ร่วมกัน มีการพบปะเพื่อร่วมมือกันหรือส่งเสริมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ความเอื้ออาทรต่อกัน ร่วมมือกันตั้งเป้าหมาย กำหนดแผนงาน ร่วมรับรู้ความก้าวหน้าของงานให้ความเห็นเพื่อปรับปรุงงานหรือแก้ปัญหา และร่วมกันยินดีเมื่องานก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จ ความร่วมมือระหว่างนักวิจัย การติดต่อ สื่อสาร การให้ความช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนับสนุนระหว่างผู้วิจัย ผู้ร่วมงานอื่น และผู้เชี่ยวชาญ ในการวิจัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานของอาจารย์ จรรยา แก้วใจบุญ (2541, น. 31) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ บรรยากาศวิจัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ การให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานและสนใจปรับปรุง ส่งเสริมให้สถานที่ทำงานมีบรรยากาศในการทำงานวิชาการเป็นการสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิชาการเพิ่มขึ้น ซึ่งความคิดเห็นอันเป็นอุดมการณ์ ความกระตือรือร้น ในการสร้างสมวิชาความรู้ใส่ตัวทั้งในทางทฤษฎี และทางปฏิบัติอย่างมูมานะ ตลอดจนการประพฤติตนให้อยู่ในแบบแผนที่ดีของลักษณะปัญญาชน สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อบรรยากาศการวิจัยในหน่วยงานหรือในสถาบัน นั้น ได้แก่ การมีกิจกรรมทางวิชาการ การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การสัมมนาอภิปรายทางวิชาการ การแลกเปลี่ยน และนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งการประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การประชุมนำเสนอผลงานวิชาการ การตีพิมพ์เผยแพร่สื่อสารมวลชน เอกสารรายงานผลการวิจัย การจัดบรรยากาศที่นำศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ บรรยากาศที่ส่งเสริมการทำวิจัย เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศ ทางวิชาการต่อไป อภิญา หิรัญวงษ์ (2547, น. 43) บรรยากาศการวิจัยเป็นตัวแปรหนึ่งที่ผู้วิจัย เชื่อว่ามีความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัยตลอดจนมีส่วนสนับสนุนเพื่อเพิ่มผลผลิตการวิจัย ช่อลดา วิชัยพานิชย์ (2554, น. 47) สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า มีปัจจัยหลายด้านทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในลำดับต้น ๆ ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ด้านบรรยากาศวิชาการของสถาบันการศึกษาแห่งนั้น ๆ และด้านความสัมพันธ์และความร่วมมือของเพื่อนร่วมงาน

ดังนั้น สิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย สรุปได้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น สิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการบริหาร

จัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการสร้างบรรยากาศด้านการวิจัยว่า และสำคัญที่สุดคือ การสร้างความเป็น “ประชาคมวิจัย” ขึ้นภายในมหาวิทยาลัย คณะหรือภาควิชา เมื่อมีคนจำนวนหนึ่งมีเป้าประสงค์ร่วมกัน มีการพบปะเพื่อร่วมมือกันหรือส่งเสริมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์ เอื้ออาทรต่อกัน ร่วมมือกัน ตั้งเป้าหมาย กำหนดแผนงาน หรือแก้ปัญหา และร่วมกันยินดีเมื่องานก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จ ระหว่างนักวิจัย

2.5.3.4 ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก

จรัส สุวรรณเวลา และคณะ (2540, น. 187) กล่าวว่า นอกจากนโยบาย ระบบ กำลังคน และทุนแล้ว สิ่งจำเป็นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการวิจัยยังมีฐานข้อมูล ทั้งข้อมูลทฤษฎี และข้อมูลปฐมภูมิในรูปของห้องสมุด ศูนย์เอกสารและศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ และบริการคอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับ สัมมา รัชนิชัย (2536, น. 35) กล่าวว่า การทำวิจัยต้องมีปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ประกอบเข้าด้วยกัน ทั้งข้อมูลพื้นฐานเพียงพอเชื่อถือได้ มีเอกสาร ตำราเพียงพอ มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ

พิศิษฐ์ หิรัญกิจ (2544) พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลสูงที่ทำให้คณาจารย์ ทำวิจัยคือ ห้องสมุด และสถานที่ การทำวิจัยของข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ข้าราชการสายอาจารย์ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้าข้อมูล คือ แหล่งข้อมูลค้นคว้าลำสมัยไม่ ทันเหตุการณ์กับผลงานวิชาการที่มีอยู่ ส่วนปัจจัยพื้นฐานในด้านบุคคล อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่สนับสนุนให้อาจารย์สามารถทำวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ คือ

1) แหล่งค้นคว้าเอกสาร ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ที่นักวิจัยสามารถค้นหาความรู้ เพื่อใช้ในการวิจัย ได้แก่ ห้องสมุดที่เป็นแหล่งรวบรวมหนังสือ ตำรา และผลงานวิจัยต่าง ๆ และหนังสือ อ้างอิง เอกสารวารสารทางวิชาการ ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ซึ่งควรให้มีความทันสมัย เพียงพอ และเชื่อถือได้

2) ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ได้แก่ ความก้าวหน้าทางด้านคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับผู้วิจัยสืบค้นหนังสือ และข้อมูลจากทั่วโลก ระบบฐานข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการค้นคว้าของหน่วยงาน ซึ่งต้องมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็ว ทัวถึงเพียงพอและเชื่อถือได้

3) เครือข่ายติดต่องานวิจัย ซึ่งสามารถประสานงานทั้งภายในและภายนอก มหาวิทยาลัยฯ การแสวงหาและกระจายข่าวสารข้อมูล ความร่วมมือของเครือข่าย ทำให้การศึกษา ค้นคว้า กว้างขวาง สะดวกรวดเร็ว

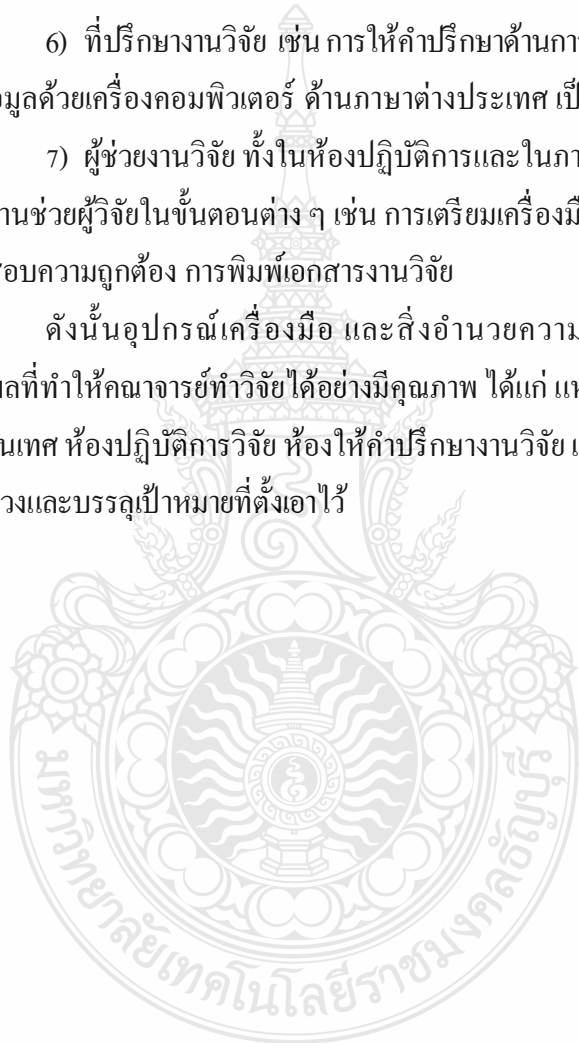
4) ห้องปฏิบัติการ ซึ่งเป็นห้องทำงานที่ใช้สำหรับการทำวิจัย เช่น ห้องทำงานวิจัย ห้องพักอาจารย์ ห้องปฏิบัติการเคมี ห้องปฏิบัติการ ควรมีขนาดห้อง อุณหภูมิภายในห้องเหมาะสม ปราศจากเสียงรบกวน แสงสว่างพอเพียง

5) เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อการวิจัย อุปกรณ์ในการทำวิจัย เช่น วัสดุที่ใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าในสาขาต่าง ๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องอัดสำเนา ควรมีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อการใช้งาน

6) ที่ปรึกษางานวิจัย เช่น การให้คำปรึกษาด้านการวิจัย ที่ปรึกษาในด้านสถิติ การวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ด้านภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

7) ผู้ช่วยงานวิจัย ทั้งในห้องปฏิบัติการและในภาคสนาม โดยภาระงานของผู้ช่วยวิจัย โดยปฏิบัติงานช่วยผู้วิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การเตรียมเครื่องมือ ประสานงาน เก็บข้อมูล ป้อนข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้อง การพิมพ์เอกสารงานวิจัย

ดังนั้นอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก สรุปได้ว่า เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลที่ทำให้คณาจารย์ทำวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ ได้แก่ แหล่งค้นคว้าข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ระบบสารสนเทศ ห้องปฏิบัติการวิจัย ห้องให้คำปรึกษางานวิจัย และทรัพยากรมนุษย์ที่ช่วยให้ผลงานวิจัยสำเร็จลุล่วงและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย และผลงานทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 ทั้งหมด 5 คณะ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์พยาบาลศาสตร์ สหเวชศาสตร์ รวมทั้งสิ้น จำนวน 506 คน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กองการเจ้าหน้าที่, 2555) (ตารางที่ 3.1)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 ทั้งหมด 5 คณะ โดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตาราง Table for Determining Sample Size from a Given Population (Krejcie, R. V., and D. W., Morgan's study อ้างถึงใน สุภาพ ฉัตรภรณ์, 2552, น. 66) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 224 คน ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 250 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เปิดจากตาราง โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

3.1.2.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน จากจำนวนประชากรของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 506 คน (5 คณะ) (ตารางที่ 3.1)

3.1.2.2 กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชา ตามสัดส่วน (25 สาขา) (ตารางที่ 3.2-3.6)

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนบุคลากร สายวิชาการ(คน)	กลุ่มตัวอย่าง
1. คณะแพทยศาสตร์	276	136
2. คณะพยาบาลศาสตร์	54	27
3. คณะสหเวชศาสตร์	76	38
4. คณะทันตแพทยศาสตร์	75	37
5. คณะสาธารณสุขศาสตร์	25	12
รวม	506	250

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำแนกตามสาขาวิชา

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร สายวิชาการ(คน)	กลุ่มตัวอย่าง
1. สาขากุมารเวชศาสตร์	26	13
2. สาขาจักษุวิทยา	9	4
3. สาขาพยาธิวิทยาและนิติเวชวิทยา	9	4
4. รังสีวิทยา	13	6
5. สาขาวิสัญญีวิทยา	11	5
6. สาขาเวชศาสตร์ฟื้นฟู	4	2
7. สาขาศัลยศาสตร์	26	13
8. สาขาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา	16	8
9. สาขาโสต ศอ นาสิกวิทยา	7	3
10. สาขาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์	15	7
11. สาขาอายุรศาสตร์	38	19
12. สาขาจิตเวชศาสตร์	5	2
13. สาขาเวชศาสตร์ชุมชน	5	2

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำแนกตามสาขาวิชา (ต่อ)

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร สายวิชาการ(คน)	กลุ่มตัวอย่าง
14. สาขาเวชศาสตร์ครอบครัว	8	4
15. สาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน	8	4
16. สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา	3	1
17. สาขาแพทย์แผนไทยประยุกต์	12	6
18. สาขาสูติวิทยา	11	5
19. สาขาเภสัชวิทยา	9	4
20. สาขาชีวเคมี	11	5
21. สาขากายวิภาคศาสตร์	14	7
22. สาขาปรสิตวิทยา	3	1
23. สาขาจุลชีววิทยาและภูมิคุ้มกันวิทยา	7	3
24. สาขาเซลล์ชีววิทยา	3	1
25. สาขาอนุพันธุศาสตร์-อณูชีววิทยา การแพทย์	3	1
รวม	276	136

ตารางที่ 3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำแนกตามสาขาวิชา

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร สายวิชาการ(คน)	กลุ่มตัวอย่าง
1. กลุ่มวิชาครอบครัวและพลุขครรภ์	11	6
2. กลุ่มวิชาเด็กและวัยรุ่น	9	5
3. กลุ่มวิชาผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	16	8
4. กลุ่มวิชาสุขภาพจิตและจิตเวช	9	5
5. กลุ่มวิชาอนามัยชุมชน	9	5
รวม	54	27

ตารางที่ 3.4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำแนกตามสาขาวิชา

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร สายวิชาการ(คน)	กลุ่มตัวอย่าง
1. สาขาเทคนิคการแพทย์	34	17
2. สาขากายภาพบำบัด	29	15
3. สาขาชีวเวชศาสตร์	13	7
รวม	76	38

ตารางที่ 3.5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำแนกตามสาขาวิชา

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร สายวิชาการ(คน)	กลุ่มตัวอย่าง
ทันตแพทยศาสตร์	75	37
รวม	75	37

ตารางที่ 3.6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จำแนกตามสาขาวิชา

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร สายวิชาการ(คน)	กลุ่มตัวอย่าง
สาธารณสุขศาสตร์	25	12
รวม	25	12

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบสอบถามของ (ช่อลดา วิชัยพาณิชย์, 2554) ซึ่งกำหนดตามกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัย และแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประเภทของตำแหน่ง ตำแหน่งทางวิชาการ อายุราชการ หน่วยงานที่สังกัด เหตุผลที่ทำให้ท่านทำวิจัย เหตุผลที่ท่านไม่สนใจทำวิจัย จำนวนงานวิจัย งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ ลักษณะการทำวิจัย ทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล เป็นข้อคำถาม ประกอบด้วย ด้านทักษะการทำวิจัย ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ซึ่งหลักเกณฑ์การให้คะแนนแบบ 5 ตัวเลือก ดังนี้

มากที่สุด = 5 คะแนน

มาก = 4 คะแนน

ปานกลาง = 3 คะแนน

น้อย = 2 คะแนน

น้อยที่สุด = 1 คะแนน

ส่วนด้านทัศนคติที่เป็นเชิงลบ (Negative Attitude) มีหลักเกณฑ์การให้คะแนน คือ

น้อยที่สุด = 5 คะแนน

น้อย = 4 คะแนน

ปานกลาง = 3 คะแนน

มาก = 2 คะแนน

มากที่สุด = 1 คะแนน

3.2.2 การทดสอบ และหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดการตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ และแก้ไขคำถาม

3.2.2.2 นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาปรับปรุงแก้ไข แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน (ภาคผนวก ข) พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน ตรวจสอบความตรง ของเนื้อหา (Content Validity)

3.2.2.3 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกข้อความที่อยู่ในเกณฑ์ และที่แก้ไขปรับปรุง แล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จาก 5 คณะ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังนี้

1) ค่าความเชื่อมั่นรายฉบับ	=	.9634
2) ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน		
- ปัจจัยเฉพาะบุคคล	=	.8897
- ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	=	.9213
- ด้านที่เอื้อต่อการทำวิจัย	=	.9547

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบคุณภาพแล้ว นำไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 จัดทำหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอเข้าไปเก็บข้อมูล บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 5 คณะ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

3.3.2 ติดต่อประสานงานกับบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556

3.3.3 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 ทั้งหมด 5 คณะ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สหเวชศาสตร์ จำนวน 250 ฉบับ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณบดีแต่ละคณะ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้กลับคืนมา จำนวน 230 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเปิดตาราง Table for Determining Sample Size from a Given Population จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 224 คน

3.3.4 ตรวจสอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์

3.3.5 นำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติอนุมานดังต่อไปนี้

3.4.1 สถิติพรรณนา ได้แก่

3.4.1.1 ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percent) ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3.4.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สำหรับการอธิบายข้อมูล

3.4.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายการกระจายของข้อมูล

3.4.2 สถิติอนุมาน ได้แก่

3.4.2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อคำนวณระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร

3.4.2.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิคแบบขั้นตอน (Stepwise)

3.4.2.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป

3.4.3 การแปลผลข้อมูล

พิจารณาช่วงคะแนนแต่ละระดับจากค่าอันตรภาคชั้น ซึ่งสูตรคำนวณหาอันตรภาคชั้นมาจากการหาพิสัยด้วยจำนวนชั้นของ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2542, น. 13) ดังรายละเอียด (ตารางที่ 3.7) ใช้ในการแปลผลข้อมูลตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย

ตารางที่ 3.7 เกณฑ์การแปลผลข้อมูลโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย และปัจจัยเฉพาะส่วนบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย และร่วมกันพยากรณ์ต่อการทำหรือไม่ทำวิจัยของของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4.3 ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	81	35.2
	หญิง	149	64.8
	รวม	230	100.0
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	12	5.4
	30-40 ปี	72	32.3
	41-50 ปี	109	45.7
	51-60 ปี	37	16.6
	รวม	230	100.0

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	10	4.3
ปริญญาโท	34	14.8
ปริญญาเอก	186	80.9
รวม	230	100.0
ประเภทของตำแหน่ง		
ข้าราชการ	79	34.4
พนักงานมหาวิทยาลัย	150	65.2
อื่นๆ	1	0.4
รวม	230	100.0
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	128	55.7
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	68	29.6
รองศาสตราจารย์	33	14.3
ศาสตราจารย์	1	0.4
รวม	230	100.0
อายุการทำงาน		
1-5 ปี	51	22.2
6-10 ปี	73	31.7
11-15 ปี	54	23.5
16-20 ปี	38	16.5
21 ปีขึ้นไป	14	6.1
รวม	230	100.0

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
หน่วยงานที่คณะ		
คณะแพทยศาสตร์	139	60.4
คณะทันตแพทยศาสตร์	16	7.0
คณะสาธารณสุขศาสตร์	11	4.8
คณะพยาบาลศาสตร์	29	12.6
คณะสหเวชศาสตร์	35	15.2
รวม	230	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพกว่าหนึ่งในสามเป็นหญิง (64.8%) โดยเกือบครึ่งหนึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 45.7 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 80.9 บุคลากรสายวิชาการสองในสามมีตำแหน่ง เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (65.2%) กว่าครึ่งหนึ่ง ดำรงตำแหน่งอาจารย์ (55.7%) ประมาณหนึ่งในสาม มีอายุการทำงานอยู่ระหว่าง 6-10 ปี (31.7%) และผู้ตอบแบบสอบถามมาจากคณะแพทยศาสตร์ ร้อยละ 60.4 รองลงมา คือ คณะสหเวชศาสตร์ ร้อยละ 15.2 คณะพยาบาลศาสตร์ ร้อยละ 12.6 คณะทันตแพทยศาสตร์ ร้อยละ 7 และคณะสาธารณสุขศาสตร์ ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด		
ไม่มีผลงานวิจัย	47	20.5
1-3 เรื่อง	104	45.2
4-6 เรื่อง	44	19.1
7-9 เรื่อง	3	1.3
10 -12 เรื่อง	12	5.2
13 เรื่องขึ้นไป	20	8.7
รวม	230	100.0

ตารางที่ 4.2 ผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555)		
ไม่มีผลงานวิจัย	67	29.1
1-3 เรื่อง	110	47.9
4-6 เรื่อง	38	16.6
7-9 เรื่อง	7	3.0
10 -12 เรื่อง	4	1.7
13 เรื่องขึ้นไป	4	1.7
รวม	230	100.0
งานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ		
ไม่มีงานวิจัยอยู่ในระหว่างดำเนินการ	71	30.9
1-3 เรื่อง	150	65.2
4-6 เรื่อง	6	2.6
7-9 เรื่อง	1	0.4
10 -12 เรื่อง	2	0.9
รวม	230	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ข้อมูลที่เกี่ยวกับผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลงานวิจัยของกลุ่มบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกือบครึ่งหนึ่ง มีผลงานวิจัย 1-3 เรื่อง จำนวน 104 คน ร้อยละ 45.2 รองลงมา คือ ไม่มีผลงานวิจัย จำนวน 47 คน ร้อยละ 20.5 และมีผลงานวิจัย 4-6 เรื่อง ร้อยละ 19.1 และเมื่อพิจารณาจากผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) พบว่า บุคลากรสายวิชาการ เกือบครึ่งหนึ่ง มีผลงานวิจัย 1-3 เรื่อง จำนวน 110 คน ร้อยละ 47.9 รองลงมา คือ ไม่มีผลงานวิจัยเลย จำนวน 67 คน ร้อยละ 29.1 และมีผลงานวิจัย 4-6 เรื่อง ร้อยละ 16.6 ส่วนงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ พบว่า จำนวนสองในสามของบุคลากรสายวิชาการมีงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ 1-3 เรื่อง (65.2%) รองลงมา คือ ไม่มีงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ จำนวน 71 คน ร้อยละ 30.9

ตารางที่ 4.3 ลักษณะการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555)

ลักษณะการทำวิจัย	จำนวนเรื่อง				
	1-3 (ร้อยละ)	4-6 (ร้อยละ)	7-9 (ร้อยละ)	10-12 (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
1. ทำคนเดียว	80.28	18.31	-	1.41	100.0
2. ทำเป็นคณะ(เป็นหัวหน้าโครงการ)	74.07	23.15	2.78	-	100.0
3. เป็นผู้วิจัยร่วม	81.74	14.78	-	3.48	100.0

หมายเหตุ 1 คน ทำงานวิจัยหลายลักษณะ

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการทำวิจัย ในช่วง 5 ปี ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ในช่วง 5 ปี มีการทำวิจัย 1-3 เรื่อง และลักษณะการทำวิจัย คือ เป็นผู้วิจัยร่วม ร้อยละ 81.74 รองลงมา คือ ลักษณะการทำวิจัยคนเดียว ร้อยละ 80.28 และลักษณะการทำวิจัยเป็นคณะ (เป็นหัวหน้าโครงการ) ร้อยละ 74.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 งานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ลักษณะการทำวิจัย	จำนวนเรื่อง				
	1-3 (ร้อยละ)	4-6 (ร้อยละ)	7-9 (ร้อยละ)	10-12 (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
1. ทำคนเดียว	88.33	11.67	-	-	100.0
2. ทำเป็นคณะ(เป็นหัวหน้าโครงการ)	87.84	8.11	1.35	2.70	100.0
3. เป็นผู้วิจัยร่วม	94.81	3.90	1.30	-	100.0

หมายเหตุ 1 คน ทำงานวิจัยหลายลักษณะ

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ข้อมูลที่เกี่ยวกับงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่มีงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ 1-3 เรื่อง และลักษณะการทำวิจัย คือ ส่วนมากเป็นผู้ร่วมวิจัย ร้อยละ 94.81 รองลงมา คือ มีลักษณะการทำวิจัยคนเดียว ร้อยละ 88.33 และมีลักษณะทำเป็นคณะ (หัวหน้าโครงการ) ร้อยละ 87.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 เหตุผลการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุผลที่ทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่	147	63.9	1
2. ต้องการแสดงผลงานเพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งทางวิชาการ	135	58.7	2
3. ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง	81	35.2	5
4. ความสนใจใคร่รู้	120	52.2	3
5. เห็นคุณค่าของตนเองในการทำวิจัย	96	41.7	4

หมายเหตุ เลือกเหตุผลได้มากกว่า 1 ข้อ

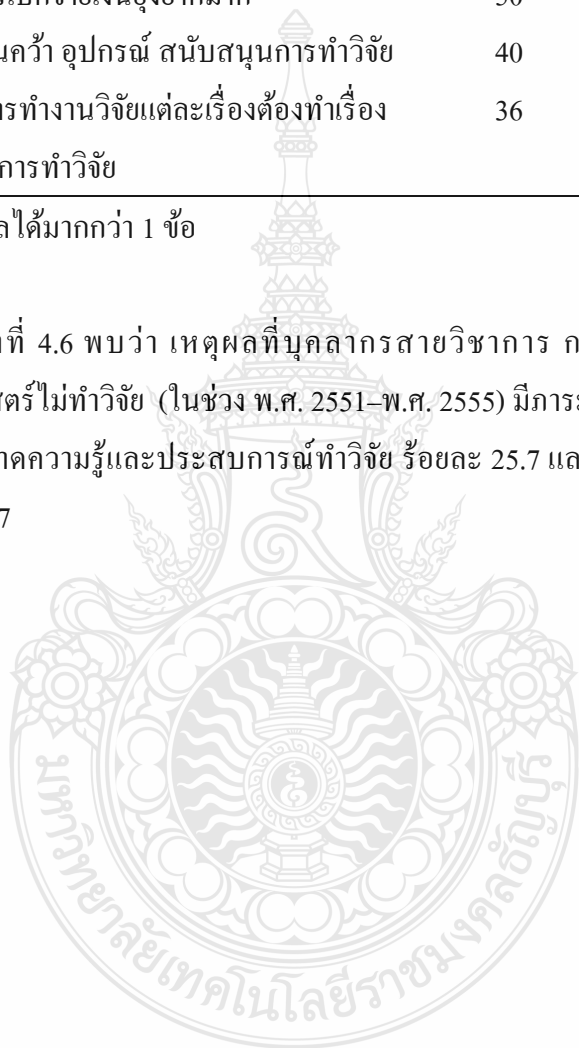
จากตารางที่ 4.5 พบว่า เหตุผลที่บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) เหตุผลที่บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพทำวิจัย เพราะ ตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่ที่มีคะแนนเป็นระดับสูงสุด ร้อยละ 63.9 รองลงมา คือ ต้องการแสดงผลงานเพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 58.7 และ ความสนใจใคร่รู้ ร้อยละ 52.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 เหตุผลที่ไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุผลที่ไม่ทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย	59	25.7	2
2. มีภาระงานสอนมาก	159	69.1	1
3. มีขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินยุ่งยากมาก	50	21.7	3
4. ไม่มีแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์ สนับสนุนการทำวิจัย	40	17.4	4
5. เบื่อเพราะการทำงานวิจัยแต่ละเรื่องต้องทำเรื่อง ขอจริยธรรมการทำวิจัย	36	15.7	5

หมายเหตุ เลือกเหตุผลได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า เหตุผลที่บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) มีภาระงานสอนมากที่สุด ร้อยละ 69.1 รองลงมา คือ ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย ร้อยละ 25.7 และมีขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินยุ่งยากมาก ร้อยละ 21.7

ตารางที่ 4.7 แหล่งเงินทุนอุดหนุนทุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555)

แหล่งเงินทุนวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1. งบประมาณแผ่นดิน	54	23.48
2. งบประมาณรายได้ของคณะฯ	71	30.87
3. ทุนวิจัยภาครัฐภายในประเทศ	42	18.26
4. ภาครัฐกิจและภาคอุตสาหกรรม	6	2.61
5. แหล่งทุนจากต่างประเทศ	9	3.91
6. ไม่ได้รับทุน	65	28.26
7. ทุนส่วนตัว	26	11.3
รวม	273	118.69

หมายเหตุ บุคลากร 1 ท่าน ได้งบประมาณหลายแหล่งทุน

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แหล่งทุนอุดหนุนทุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) แหล่งอุดหนุนทุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ มากที่สุด คือ งบประมาณรายได้ของคณะฯ จำนวน 71 คน ร้อยละ 30.87 รองลงมา คือ งบประมาณแผ่นดิน จำนวน 54 คน ร้อยละ 23.48 และทุนวิจัยภาครัฐภายในประเทศ ร้อยละ 18.26 และเป็นที่น่าสนใจว่า บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพไม่ได้รับทุนวิจัย ร้อยละ 28.26 ซึ่งบุคลากร 1 ท่านจะได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากหลายแหล่งทุน

ตารางที่ 4.8 จำนวนเงินทุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555)

จำนวนเงินทุน	งปม. แผ่นดิน n (%)	งบรายได้ n (%)	ทุนภาครัฐ ในประเทศ n (%)	ภาครัฐกิจ/ อุตสาหกรรม n (%)	แหล่งทุน ต่างประเทศ n (%)	ทุน ส่วนตัว n (%)	รวม n (%)
1. ≤ 100,000	20(8.70)	37(16.09)	4(1.74)	0	0	11(4.78)	72(31.31)
2. 100,001-500,000	23(10.00)	23(10.00)	8(3.48)	1(0.43)	3(1.30)	4(1.74)	62(26.95)
3. 500,001-1,000,000	2(0.87)	10(4.35)	6(2.61)	0	2(0.87)	0	20(8.70)
4. 1,000,001-1,500,000	1(0.43)	1(0.43)	6(2.61)	0	0	0	8(3.47)
5. 1,500,001 ≥	9(3.91)	0	6(2.61)	1(0.43)	2(0.87)	0	18(7.82)
รวม	55(23.91)	71(30.87)	30(13.05)	2(0.86)	7(3.04)	15(6.52)	180(78.25)

หมายเหตุ บุคลากร 1 ท่าน ได้งบประมาณหลายแหล่งทุน

จากตารางที่ 4.8 พบว่า จำนวนเงินทุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555) บุคลากรสายวิชาการ ได้รับเงินทุนวิจัย จำนวน น้อยกว่า 100,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 31.31 รองลงมา คือ จำนวนเงิน 100,001-500,000 บาท ร้อยละ 26.95 และ 500,001-1,000,000 บาท ร้อยละ 8.70 ซึ่งบุคลากร 1 ท่าน จะได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากหลายแหล่งทุน

ตารางที่ 4.9 ผลงานวิจัยที่ทำเสร็จในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) กับงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

งานวิจัยที่ ทำในช่วง 2551-2555	งานวิจัยท่านที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ 2551 - 2555									
	ไม่มี		1-3 เรื่อง		4-6 เรื่อง		มากกว่า 6 เรื่อง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	56	24.3	10	4.3	1	0.4	0	0.0	67	29.1
1-3 เรื่อง	28	12.2	76	33.0	4	1.7	2	0.9	110	47.8
4-6 เรื่อง	6	2.6	19	8.3	10	4.3	3	1.3	38	16.5
มากกว่า 6 เรื่อง	2	0.9	0	0.0	1	0.4	12	5.2	15	6.4
รวม	92	40.0	105	45.7	16	7.0	17	7.4	230	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลงานวิจัยที่ทำสำเร็จ และการตีพิมพ์เผยแพร่ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-2555) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง (47.8%) มีผลงานวิจัยที่สำเร็จ 1-3 เรื่อง โดยมีการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 105 คน (45.7%) เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนหนึ่งในสาม (33.0%) มีการทำวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 1-3 เรื่อง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้ไม่ทำวิจัย และไม่มีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่เลย จำนวนเกือบหนึ่งในสี่ (24.3%) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 4.10 ผลงานวิจัยที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555)

จำนวนเรื่อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	218	94.8
1-3	12	5.2
รวม	230	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลงานวิจัยที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) ส่วนใหญ่ผลงานวิจัยไม่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ร้อยละ 94.8 และผลงานวิจัยที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา 1-3 เรื่อง เพียง ร้อยละ 5.2

ตารางที่ 4.11 ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555)

จำนวนเรื่อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์	156	67.8
1-3	65	28.3
4-6	3	1.3
10 -12	3	1.3
13 >	3	1.3
รวม	230	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555) ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ มีจำนวนมากถึง ร้อยละ 67.8 ส่วนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ 1-3 เรื่อง มีเพียง ร้อยละ 28.3 และมีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 4-6 เรื่อง, 10-12 เรื่อง และ 13 เรื่องขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.12 ผลงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555)

จำนวนเรื่อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลงานวิจัยได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย	94	40.9
1-3	106	46.0
4-6	22	9.6
10 -12	5	2.2
13 >	3	1.3
รวม	230	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ในช่วง พ.ศ. 2551–พ.ศ. 2555) ส่วนใหญ่มีผลงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย 1-3 เรื่อง

ร้อยละ 46.0 รองลงมา คือ ผลงานวิจัยไม่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย ร้อยละ 40.9 มีผลงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย 4-6 เรื่อง, 10 -12 เรื่อง และ 13 เรื่องขึ้นไป ร้อยละ 9.6, 2.2 และ 1.3 ตามลำดับ

4.2 ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดังตารางที่ 4.13 – 4.15

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ด้านทักษะการทำวิจัย			
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ท่านจะทำวิจัยเชิงทดลองอย่างพอเพียง	3.68	0.93	มาก
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย	3.72	0.91	มาก
3. ท่านนำระเบียบวิธีและเทคนิคการวิจัยมาใช้กับงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม	3.66	0.92	มาก
4. ท่านกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง	3.81	0.82	มาก
5. ท่านสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	3.94	0.85	มาก
6. ท่านสร้างและเลือกเครื่องมือในการแปลผลข้อมูลงานวิจัย พร้อมทั้งรายงานผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	3.68	0.90	มาก
7. ท่านมีประสบการณ์ในการทำวิจัย	3.51	1.00	มาก
เฉลี่ยรวม	3.72	0.90	มาก
ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย			
1. ท่านมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง	2.77	1.03	ปานกลาง
2. ท่านสามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้อ่างวางแผนไว้	3.06	0.95	ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
3. เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย	4.03	1.01	มาก
เฉลี่ยรวม	3.29	0.74	ปานกลาง
ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย			
1. งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของบุคลากรสายวิชาการภายในคณะ	4.07	0.93	มาก
2. ชื่อเสียงและเกียรติคุณของบุคลากรสายวิชาการอยู่ที่ผลงานวิจัย	3.72	0.98	มาก
3. การทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ	3.95	0.90	มาก
4. เป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน	3.91	0.92	ปานกลาง
5. การทำงานวิจัยส่งผลให้ท่านเป็นโรคเครียด	2.90	1.11	ปานกลาง
6. การทำวิจัยทำให้เสียเวลาและสูญเปล่าเพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย	3.53	1.04	มาก
เฉลี่ยรวม	3.68	0.98	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งสิ้น	3.62	0.95	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพในภาพรวม ปัจจัยเฉพาะบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.90) รองลงมา คือ ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.98) และด้านระยะเวลาในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ โดยแต่ละด้านมีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ด้านทักษะการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สิ่งที่มีผลต่อการทำวิจัย คือ การสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.85) รองลงมา คือ กำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์ การวิจัย

ได้อย่างถูกต้อง ($\bar{x} = 3.81, S.D. = 0.82$) และมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ($\bar{x} = 3.72, S.D. = 0.91$) ตามลำดับ

ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การศึกษาเรื่องงานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของบุคลากรสายวิชาการภายในคณะมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07, S.D. = 0.93$) รองลงมา คือ การทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.95, S.D. = 0.90$) และเป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน ($\bar{x} = 3.91, S.D. = 0.92$) ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03, S.D. = 1.01$) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง คือ สามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้ ($\bar{x} = 3.06, S.D. = 0.95$) และมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 2.77, S.D. = 1.03$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง			
1. ท่านมีความมั่นใจในการทำวิจัยมากขึ้น	3.70	0.81	มาก
2. เมื่อเกิดปัญหาในการทำวิจัย ท่านจะสามารถ แก้ปัญหาให้บรรลุล่วงไปได้	3.65	0.85	มาก
3. ท่านมีความสามารถในการทำวิจัยที่มีคุณภาพ	3.68	0.85	มาก
4. ท่านจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมี เหตุผล	4.03	0.76	มาก
5. ความคิดเห็นของท่านมักได้รับการยอมรับจากคน ส่วนใหญ่	3.72	0.72	มาก
เฉลี่ยรวม	3.76	0.80	มาก

ตารางที่ 4.14 ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ			
1. ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน	3.79	0.83	มาก
2. ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักมีโอกาสร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ	3.62	0.92	มาก
3. ผู้บังคับบัญชามักให้ความเชื่อถือ และไว้วางใจ	3.69	0.90	มาก
4. ผู้วิจัยได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม อบรม สัมมนาเป็นประจำ	3.80	0.87	มาก
เฉลี่ยรวม	3.72	0.88	มาก
ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ			
1. การทำวิจัยทำทลายความรู้ความสามารถของท่าน	3.97	0.85	มาก
2. หน้าที่ของบุคลากรสายวิชาการต้องทำวิจัย	3.83	0.92	มาก
3. งานสอนที่ดีต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบ	3.72	0.98	มาก
4. งานที่ท่านปฏิบัติมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะในงานวิจัยมาก	3.52	1.01	มาก
5. ท่านมีโอกาสรับผิดชอบงานวิจัยอย่างเต็มที่	3.41	0.98	มาก
6. ท่านมีอิสระในการทำวิจัย	3.70	0.87	มาก
เฉลี่ยรวม	3.69	0.94	มาก
ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน			
1. บุคลากรสายวิชาการที่ทำวิจัยมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยทำวิจัย	3.97	0.84	มาก
2. ท่านจะทำงานวิจัย เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น	3.77	0.90	มาก
3. การวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง	3.91	0.87	มาก

ตารางที่ 4.14 ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
4. ตำแหน่งวิชาการเป็นสิ่งจูงใจการทำงานวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ	3.93	0.79	มาก
เฉลี่ยรวม	3.90	0.85	มาก
รวมเฉลี่ยทั้งสิ้น	3.76	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.87) เมื่อ
พิจารณารายด้าน พบว่า ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$,
S.D. = 0.85) รองลงมา คือ ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.80)
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.88) และด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ($\bar{x} = 3.69$,
S.D. = 0.94) ตามลำดับ โดยแต่ละด้านมีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่ทำวิจัยมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยทำวิจัยมี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.84) รองลงมา คือ ตำแหน่งวิชาการเป็นสิ่งจูงใจ
การทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.79) และการวิจัยเป็นวิธีการแสวงหา
ความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า อาจารย์จะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.03$,
S.D. = 0.76) รองลงมา คือ ความคิดเห็นของนักวิชาการมักได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ ($\bar{x} = 3.72$,
S.D. = 0.72) และมีความมั่นใจในการทำวิจัยมากขึ้น ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.81) ตามลำดับ

ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า ผู้วิจัยที่มีผลงานวิจัยจะได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม อบรม สัมมนาเป็นประจำมีค่าเฉลี่ย
สูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.87) รองลงมา คือ ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับใน
ด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.83) และผู้บังคับบัญชามักให้ความเชื่อถือ และ
ไว้วางใจผู้ที่มีผลงานวิจัย ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ

ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การทำวิจัยทำทหายความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97, S.D. = 0.85$) รองลงมา คือ หน้าที่ของบุคลากรสายวิชาการต้องทำวิจัย ($\bar{x} = 3.83, S.D. = 0.92$) และงานสอนที่ดี ต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบ ($\bar{x} = 3.72, S.D. = 0.98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน			
1. คณะกำหนดทิศทางกรวิจัยชัดเจน	3.60	1.03	มาก
2. คณะมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการอย่างชัดเจน	3.74	0.93	มาก
3. คณะส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการให้มีความรู้ และประสบการณ์การทำวิจัย	3.77	0.92	มาก
4. คณะนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งบุคลากรสายวิชาการให้สูงขึ้น	3.82	1.04	มาก
5. คณะส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการมีโอกาสดูเผยแพร่ง ผลงานวิจัยในที่ประชุมระดับชาติและนานาชาติ	3.92	0.86	มาก
6. คณะมีระเบียบ ข้อบังคับที่ทำให้เกิดความคล่องตัว ในการทำวิจัย	3.40	1.07	ปานกลาง
7. คณะส่งเสริมให้มีคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยขึ้นเพื่อความคล่องตัวในการทำวิจัย	3.47	1.07	มาก
8. คณะมีวารสารการวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปเผยแพร่งช่วยส่งเสริมการทำวิจัย	3.41	1.26	มาก
9. กลไกการประกันคุณภาพมีส่วนผลักดันให้บุคลากร	3.61	1.05	มาก
เฉลี่ยรวม	3.64	1.03	มาก

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ด้านเงินทุนในการทำวิจัย			
1. คณะจัดเงินทุนอุดหนุนการวิจัยให้อย่างพอเพียงและเหมาะสม	3.45	1.08	มาก
3. ระบบการขอ การเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการ ทำวิจัย มีขั้นตอนยุ่งยาก และล่าช้ามาก	3.70	0.92	มาก
4. การสนับสนุนเงินทุนวิจัยของคณะช่วยให้บุคลากรสายวิชาการทำวิจัยมากขึ้น	3.79	0.93	มาก
5. รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์ บทความวิจัย ทำให้บุคลากรสายวิชาการ ทำวิจัยที่เหมาะสม	3.88	0.86	มาก
6. ท่านมีความสามารถในการแสวงหาทุนจากแหล่งต่างๆ โดยไม่ต้องพึ่งแหล่งทุนจากคณะ	3.07	1.08	มาก
เฉลี่ยรวม	3.59	0.96	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย			
1. สภาพแวดล้อมในที่ทำงานของท่านเอื้อต่อการทำวิจัย	2.90	1.06	ปานกลาง
2. คณะของท่านมีห้องปฏิบัติการวิจัย/หน่วยวิจัย/ศูนย์เครื่องมือ/ศูนย์ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย	3.17	1.06	ปานกลาง
3. คณะของท่านมีระบบความปลอดภัยด้านการทำวิจัยในห้องปฏิบัติการ	3.08	0.99	ปานกลาง
4. คณะมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารวารสารด้านการวิจัย	3.41	1.00	มาก
5. คณะมีการประชุม และสัมมนาวิชาการระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัย	3.27	1.05	ปานกลาง

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ประเด็น	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
6. คณะของท่านมีการรวมกลุ่มการทำวิจัย	3.22	0.94	ปานกลาง
7. คณะของท่านมีความร่วมมือกับบริษัท เอกชนและต่างประเทศเพื่อทำการวิจัย	2.89	1.02	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.14	1.02	ปานกลาง
ด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก			
1. มีหนังสือ เอกสาร และระบบฐานข้อมูล ในการค้นคว้าที่ดีมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการทำวิจัย	3.36	0.93	ปานกลาง
2. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้า และทันสมัย พร้อมทั้งจะศึกษาข้อมูลได้ อย่างกว้างขวาง	3.48	0.93	มาก
3. มีวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ในการทำวิจัยอย่างพอเพียง	3.23	0.91	ปานกลาง
4. คณะจัดหาผู้ช่วยวิจัยที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยให้แก่ผู้วิจัย	2.93	1.03	ปานกลาง
5. มีศูนย์บริการด้านจัดพิมพ์ และจัดทำ เอกสารงานวิจัย อย่างพอเพียง	3.03	0.98	ปานกลาง
6. คณะมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการใน การทำวิจัย	3.31	0.92	ปานกลาง
7. คณะมีผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา และ ตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์ การทำวิจัยให้ได้มาตรฐาน ตลอดเวลา	3.13	1.03	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.21	0.96	ปานกลาง
รวมเฉลี่ยทั้งสิ้น	3.40	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.99)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 1.03) รองลงมา คือ ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.96) ส่วนด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.96 และ $\bar{x} = 3.14$, S.D. = 1.02 ตามลำดับ) โดยปัจจัยแต่ละด้านมีรายละเอียด ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คณะส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการมีโอกาสเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมระดับชาติ และนานาชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ คณะนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งบุคลากรสายวิชาการให้สูงขึ้น ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 1.04) และคณะส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการให้มีความรู้ และประสบการณ์การทำงานวิจัย ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์ บทความวิจัย ทำให้บุคลากรสายวิชาการ ทำวิจัยที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ การสนับสนุนเงินทุนวิจัยของคณะช่วยให้บุคลากรสายวิชาการทำวิจัยมากขึ้น ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.93) และระบบการเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัย มีขั้นตอนยุ่งยาก และล่าช้ามาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

ด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้า และทันสมัย พร้อมทั้งจะศึกษาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.93) รองลงมา คือ มีหนังสือ เอกสาร และระบบฐานข้อมูลในการค้นคว้าที่ดีมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.93) และคณะมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการในการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คณะมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารวารสารด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.41$, S.D. = 1.00) รองลงมา คือ คณะมีการประชุม และสัมมนาวิชาการระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการทำงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 1.05) และคณะมีการรวมกลุ่มการทำงานวิจัย ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

4.3 ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.3.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 4.16 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	Y	
ด้านทักษะการทำวิจัย	X ₁	1											
ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย	X ₂	.481**	1										
ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย	X ₃	.549**	.366**	1									
ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง	X ₄	.726**	.475**	.527**	1								
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	X ₅	.340**	.299**	.440**	.340**	1							
ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ	X ₆	.586**	.401**	.632**	.636**	.470**	1						
ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่	X ₇	.391**	.157**	.470**	.412**	.417**	.551**	1					
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายใน	X ₈	.055	.104	.087	.065	.052	.12	.079	1				
ภายนอก													
ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย	X ₉	.065	.207**	.064	.066	.053	.185**	.048	.548**	1			
ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย	X ₁₀	.188**	.241**	.189**	.155*	.242*	.204**	.104	.581**	.341**	1		
ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก	X ₁₁	.176**	.236**	.103	.113	.216**	.130*	.121	.454**	.407**	.670**	1	
ความสะดวก													
จำนวนผลงานวิจัยที่จัดทำทั้งหมด ในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2551 - พ.ศ.2555)	Y	.362**	.279**	.211*	.308**	.209**	.342**	.197**	-.149*	.068	.034	.08	1

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รายด้าน พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .130 - .726 มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อย กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน โดยปัจจัยด้านทักษะการทำวิจัย (X_1) กับปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง (X_4) มีความสัมพันธ์กันสูงสุด มีค่าเท่ากับ .726 และปัจจัยด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ กับปัจจัยด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่าเท่ากับ .130 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยต่าง ๆ กับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) พบว่า ปัจจัยด้านทักษะการทำวิจัย (X_1) ปัจจัยด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ (X_6) ปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง (X_4) ปัจจัยด้านระยะเวลาในการทำวิจัย (X_2) ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย (X_3) ปัจจัยด้านการได้รับการยอมรับนับถือ (X_5) และปัจจัยด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ (X_7) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .362, .342, .308, .279, .211, .209 และ .197 และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก มีความสัมพันธ์ ทางลบกับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.149

4.3.2 สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยสามารถร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์หัดถดถอยพหุคูณ ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ขั้นตอน พยากรณ์	ตัวแปร	R ²	R ² change	S.E. _{est}	F	P
1. (X ₁)		.089	.089	.43560	22.239	.000
2. (X ₁ , X ₉)		.111	.022	.43134	14.107	.000
3. (X ₁ , X ₉ , X ₈)		.137	.026	.42590	11.922	.000
4. (X ₁ , X ₉ , X ₈ , X ₇)		.152	.015	.42300	10.093	.000
5. (X ₁ , X ₉ , X ₈ , X ₇ , X ₅)		.179	.027	.41722	9.755	.000
6. (X ₁ , X ₉ , X ₈ , X ₇ , X ₅ , X ₁₁ , X ₂ , X ₃ , X ₁₀ , X ₄ , X ₆)		.211	.033	.41446	5.311	.000
ตัวแปรพยากรณ์			b	β	t	Sig.
จำนวนวิจัย ใน 5 ปี			.826		3.236	.001
ด้านทักษะการทำวิจัย (X ₁)			.162	.267	2.828**	.005
ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย (X ₂)			.060	.098	1.321	.188
ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย (X ₃)			-.084	-.120	-1.426	.155
ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง (X ₄)			.064	-.093	-.965	.335
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ (X ₅)			-.142	-.229	-3.120**	.002
ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ (X ₆)			.097	.149	1.544	.124
ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ (X ₇)			.134	.208	2.722**	.007
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก (X ₈)			-.155	-.264	-3.125**	.002
ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย (X ₉)			.156	.208	2.720**	.007
ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย (X ₁₀)			.065	.104	1.130	.260
ด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก (X ₁₁)			.027	.044	.510	.610
R ² = .211		R ² _{change} = .033		S.E. _{est} = .41446		
F = 5.311		a = .826				

** P < .01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาอิทธิพลของปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่ามีตัวแปรด้านทักษะการทำวิจัย (X_1) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ (X_2) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ (X_7) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก (X_8) ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย (X_9) มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ สามารถทำนายได้ 21.1 % มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .162, -.142, .134, -.155, .156 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ .826 โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .826 + .162 (\text{ด้านทักษะการทำวิจัย } X_1) - .142 (\text{ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ } X_2) + .134 (\text{ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ } X_7) - .155 (\text{ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก } X_8) + .156 (\text{ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย } X_9)$$

4.3.3 สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5.526	4	1.381	2.521	.042*
ภายในกลุ่ม	123.276	225	.548		
รวม	128.802	229			

* $P < .05$

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย จำแนกตามคณะ

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	P
คณะแพทยศาสตร์กับคณะทันตแพทยศาสตร์	.084	.195	.669
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	-.380	.231	.102
คณะแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.233	.151	.125
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.352	.140	.013*
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	-.464	.289	.111
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.316	.230	.171
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.436	.224	.052
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	.148	.262	.573
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	.029	.256	.911
คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.119	.186	.522

* P < .05

จากตารางที่ 4.18 - 4.19 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการ เกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 2.521, p = .042$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ LSD เนื่องด้วยขนาดตัวอย่างของคณะต่าง ๆ ไม่เท่ากัน (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2542) พบว่า บุคลากรสายวิชาการจากคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย สูงกว่าคณะแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .013$)

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.437	4	.859	1.583	.180
ภายในกลุ่ม	122.148	225	.543		
รวม	125.585	229			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.20 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4.987	4	1.247	3.087	.017*
ภายในกลุ่ม	90.863	225	.404		
รวม	95.850	229			

* $P < .05$

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย จำแนกตามคณะ

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	P
คณะแพทยศาสตร์กับคณะทันตแพทยศาสตร์	-.003	.168	.987
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	.168	.199	.400
คณะแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.044	.129	.733
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.392	.121	.001**
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	.170	.248	.494
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.042	.197	.833
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.389	.192	.044*
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.212	.225	.347
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.560	.220	.011*
คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.348	.160	.030*

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 4.21-4.22 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ เกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 3.087, p = .017$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ LSD เนื่องด้วยขนาดตัวอย่างของคณะต่าง ๆ ไม่เท่ากัน (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2542) พบว่า บุคลากรสายวิชาการ จาก คณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย สูงกว่าคณะแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .001$) และคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($p = .011, p = .030, p = .044$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง
จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4.977	4	1.244	2.976	.020*
ภายในกลุ่ม	94.062	225	.418		
รวม	99.039	229			

* P < .05

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย
ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง จำแนกตามคณะ

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	P
คณะแพทยศาสตร์กับคณะทันตแพทยศาสตร์	.125	.171	.465
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	-.289	.202	.155
คณะแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.201	.132	.129
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.348	.123	.005**
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	-.414	.253	.104
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.326	.202	.107
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.473	.195	.016*
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	.088	.229	.702
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.059	.224	.791
คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.147	.163	.366

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 4.23-4.24 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการ
เกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 2.976, p = .020$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ

LSD เนื่องด้วยขนาดตัวอย่างของคณะต่าง ๆ ไม่เท่ากัน (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2542) พบว่า บุคลากรสายวิชาการ จากคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง สูงกว่าคณะแพทยศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .005$) และ.05 ($p = .016$)

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.418	4	.854	1.611	.172
ภายในกลุ่ม	119.350	225	.530		
รวม	122.768	229			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.25 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.727	4	.682	1.385	.240
ภายในกลุ่ม	110.727	225	.492		
รวม	113.455	229			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.26 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการเกี่ยวกับ ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.306	4	.326	.653	.625
ภายในกลุ่ม	112.430	225	.500		
รวม	113.735	229			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4.147	4	1.037	1.745	.141
ภายในกลุ่ม	133.672	225	.594		
รวม	137.819	229			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก ด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.621	4	.655	1.794	.131
ภายในกลุ่ม	82.197	225	.365		
รวม	84.818	229			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.29 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย ด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6.256	4	1.564	3.010	.019*
ภายในกลุ่ม	116.915	225	.520		
รวม	123.171	229			

* $P < .05$

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบภายหลังด้วย LSD ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย จำแนกตามคณะ

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	P
คณะแพทยศาสตร์กับคณะทันตแพทยศาสตร์	-.300	.190	.116
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	.662	.226	.004**
คณะแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	.012	.148	.933
คณะแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	.049	.136	.719
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสาธารณสุขศาสตร์	.962	.282	.001**
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	.312	.225	.165
คณะทันตแพทยศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	.349	.217	.110
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์	-.649	.256	.012*
คณะสาธารณสุขศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	-.613	.250	.015*
คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะสหเวชศาสตร์	.037	.181	.839

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 4.30 - 4.31 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสาย วิชาการเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 3.010, p = .019$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ LSD เนื่องด้วยขนาดตัวอย่างของคณะต่าง ๆ ไม่เท่ากัน (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2542) พบว่า บุคลากรสาย วิชาการ จากคณะทันตแพทยศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อม ในการวิจัย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .001$) รองลงมา คือ คณะแพทยศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัยสูงกว่า คณะสาธารณสุขศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .004$) คณะพยาบาลศาสตร์ และ คณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .012, p = .015$)

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือและ สิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามคณะ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.018	4	.755	1.377	.243
ภายในกลุ่ม	123.295	225	.548		
รวม	126.313	229			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.32 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการ เกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสาย วิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร สายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปัจจัย	ผลการเปรียบเทียบ	คณะที่แตกต่างกัน
ปัจจัยเฉพาะบุคคล		
ด้านทักษะการทำวิจัย	✓ แตกต่างกัน	-คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะแพทยศาสตร์
ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย	✗ ไม่แตกต่างกัน	-
ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย	✓ แตกต่างกัน	-คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะแพทยศาสตร์ -คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะทันตแพทยศาสตร์ -คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ -คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะพยาบาลศาสตร์

ตารางที่ 4.33 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร
สายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ต่อ)

ปัจจัย	ผลการเปรียบเทียบ	ขณะที่แตกต่างกัน
ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย		
ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง	✓ แตกต่างกัน	-คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะแพทยศาสตร์ -คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะทันตแพทยศาสตร์
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	✗ ไม่แตกต่างกัน	-
ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ	✗ ไม่แตกต่างกัน	-
ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่	✗ ไม่แตกต่างกัน	-
ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย		
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ภายในภายนอก	✗ ไม่แตกต่างกัน	-
ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย	✗ ไม่แตกต่างกัน	-
ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำวิจัย	✓ แตกต่างกัน	-คณะทันตแพทยศาสตร์มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ -คณะแพทยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ -คณะพยาบาลศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ -คณะสหเวชศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูง กว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์
ด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	✗ ไม่แตกต่างกัน	-

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) เพื่อศึกษาที่เกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556 ทั้งหมด 5 คณะ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สหเวชศาสตร์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 506 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร โดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตาราง Table for Determining Sample Size from a Given Population ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 224 คน ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จำนวน 250 คน ได้ข้อมูลตอบกลับมา จำนวน 230 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งแบบออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประเภทของตำแหน่ง ตำแหน่งทางวิชาการ อายุราชการ หน่วยงานที่สังกัด เหตุผลที่ทำให้ท่านทำวิจัย เหตุผลที่ท่านไม่สนใจทำวิจัย จำนวนงานวิจัย งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ ลักษณะการทำวิจัย ทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล เป็นข้อคำถาม ประกอบด้วย ด้านทักษะการทำวิจัย ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก

5.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิคแบบขั้นตอน (Stepwise) และสถิติเปรียบเทียบความแปรปรวน โดยใช้ F-test

5.3 สรุปผลการวิจัย

5.3.1 ข้อมูลทั่วไปบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ พบว่า จำนวน 230 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี สองในสามมีจบการศึกษาในระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ร้อยละ 65.2 และดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์กว่าครึ่งหนึ่งของบุคลากรสายวิชาการทั้งหมด ร้อยละ 55.7 มีอายุการทำงานอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ส่วนใหญ่มีผลงานวิจัย 1-3 เรื่อง จำนวน 104 คน ร้อยละ 45.2 และผู้ที่ไม่มีความวิจัย

จำนวน 47 คน ร้อยละ 20.5 ส่วนผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา(พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) มีผลงานวิจัย 1-3 เรื่อง จำนวน 110 คน ร้อยละ 47.9 และไม่มีผลงานวิจัยเลย จำนวน 67 คน ร้อยละ 29.1 มีงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ 1-3 เรื่อง จำนวน 150 คน ร้อยละ 65.2 และไม่มีงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ จำนวน 71 คน ร้อยละ 30.9 ลักษณะการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นผู้ร่วมวิจัย ร้อยละ 81.74 รองลงมาคือ ทำคนเดียว และทำเป็นคณะ โดยที่ตนเองเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ร้อยละ 80.28 และ 74.07 ตามลำดับ

เหตุผลที่บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพทำวิจัย เพราะตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่ ร้อยละ 63.9 ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการร้อยละ 58.7 และความสนใจใคร่รู้ ร้อยละ 52.2 ส่วนเหตุผลที่บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพไม่ทำวิจัย คือ มีภาระงานสอนมากที่สุด ร้อยละ 69.1 ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัยร้อยละ 25.7 และมีขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินยุ่งยากมาก ร้อยละ 21.7

แหล่งทุนที่บุคลากรสายวิชาการ ใช้สำหรับการทำวิจัยมากที่สุด คือ แหล่งอุดหนุนทุนการทำวิจัยที่บุคลากรสายวิชาการ ใช้สำหรับการทำวิจัยมากที่สุด คือ งบประมาณรายได้ของคณะฯ จำนวน 71 คน ร้อยละ 30.87 รองลงมา คือ ไม่ได้รับทุน จำนวน 65 คน ร้อยละ 28.26 และงบประมาณแผ่นดิน จำนวน 54 คน ร้อยละ 23.48 ตามลำดับ ซึ่งได้รับเงินทุนวิจัยจำนวน $\leq 100,000$ บาท มากที่สุดมาจากงบรายได้ของแต่ละคณะ, 100,001-500,000 บาท มาจากงบประมาณแผ่นดิน และ 500,001-1,000,000 บาท มาจากทุนภาครัฐภายในประเทศ สำหรับจำนวนเงิน 1,000,001-1,500,000 บาท ผู้วิจัยได้น้อยที่สุด มาจากภาครัฐกิจและภาคอุตสาหกรรม

ผลงานวิจัยที่ทำสำเร็จ และการตีพิมพ์เผยแพร่ ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนเกือบครึ่งหนึ่ง (47.8%) มีผลงานวิจัยที่สำเร็จ 1-3 เรื่อง โดยมีการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 105 คน (45.7%) เมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนหนึ่งในสาม (33.0%) มีการทำวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 1-3 เรื่อง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า มีผู้ไม่ทำวิจัย และไม่มีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่เลย จำนวนเกือบหนึ่งในสี่ (24.3%) ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ส่วนใหญ่ผลงานวิจัยไม่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ร้อยละ 94.8 และผลงานวิจัยที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา 1-3 เรื่อง มีเพียง ร้อยละ 5.2

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ พบว่า ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ มีจำนวนมากถึง ร้อยละ 67.8 ส่วนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่

นำไปใช้ประโยชน์ 1-3 เรื่อง มีเพียง ร้อยละ 28.3 และมีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 4-6 เรื่อง, 10-12 เรื่อง และ 13 เรื่องขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 1.3

ผลงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย ส่วนใหญ่มี ผลงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย 1-3 เรื่อง ร้อยละ 46.0 รองลงมา คือ ผลงานวิจัยไม่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย ร้อยละ 40.9 มีผลงานวิจัยผ่านการ รับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย 4-6 เรื่อง, 10 -12 เรื่อง และ 13 เรื่องขึ้นไป ร้อยละ 9.6, 2.2 และ 1.3 ตามลำดับ

5.3.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม ความคิดเห็นของบุคลากรสายวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการทำวิจัย ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยเฉพาะบุคคล และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยในแต่ละด้าน พบว่า

1) ปัจจัยเฉพาะบุคคล พบว่า ค่าเฉลี่ยภาพรวมของปัจจัยเฉพาะบุคคล ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทักษะการทำวิจัย กล่าวคือ การสืบค้น เอกสาร และ งานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์ การวิจัยได้ อย่างถูกต้อง และมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย กล่าวคือ เวลาที่ เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย สามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผน และมีเวลา ทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย กล่าวคือ งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของ บุคลากรสายวิชาการภายในคณะ เป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และเป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน

2) ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยภาพรวมของปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง กล่าวคือ การรับฟัง ข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล มักได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ ทำให้มีความมั่นใจใน การทำวิจัยมากขึ้น ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ กล่าวคือ การได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม อบรม สัมมนาเป็นประจำ ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน และ ผู้บังคับบัญชามักให้ความเชื่อถือ และไว้วางใจผู้ที่มีผลงานวิจัย ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ กล่าวคือ การทำวิจัยท้าทายความรู้ความสามารถ หน้าที่ของบุคลากรสายวิชาการต้องทำวิจัย และงานสอนที่ดี

ต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่ง กล่าวคือ บุคลากรสายวิชาการที่ทำวิจัยมี โอกาสก้าวหน้ามากกว่าบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยทำวิจัย ตำแหน่งวิชาการเป็นสิ่งจูงใจการทำงาน วิจัยของบุคลากรสายวิชาการ รวมถึงการวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง แก่ตนเอง

3) ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยภาพรวมของปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายใน ภายนอก กล่าวคือ คณะส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการมี โอกาสเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุม ระดับชาติและนานาชาติ คณะนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งบุคลากรสาย วิชาการ ให้สูงขึ้น และคณะส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการให้มีความรู้ และประสบการณ์การทำ วิจัย ด้านเงินทุนในการทำวิจัย กล่าวคือ รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์ บทความวิจัย ทำให้บุคลากรสาย วิชาการทำวิจัยมากขึ้น การสนับสนุนเงินทุนวิจัยของคณะช่วยให้บุคลากรสายวิชาการทำวิจัยมากขึ้น แต่ ขณะที่ระบบการขอ การเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัย มีขั้นตอนยุ่งยาก และล่าช้ามาก ซึ่งหมายถึงว่า บางครั้งในการทำผลงานวิจัยในแต่ละครั้งจำเป็นต้องพึ่งแหล่งทุนหลาย ๆ แหล่ง ด้านสิ่งแวดล้อมใน การวิจัย กล่าวคือ คณะมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารวารสารด้านการวิจัย มีการประชุม และ สัมมนาวิชาการระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัย และมีการรวมกลุ่มการทำวิจัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กล่าวคือ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้า และทันสมัย พร้อมทั้งจะ ศึกษาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง มีหนังสือ เอกสาร และระบบฐานข้อมูลในการค้นคว้าที่ดีมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพในการทำวิจัย รวมถึงมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการในการทำวิจัย

5.3.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจใน การทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ด้านต่าง ๆ กับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) พบว่า ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัย แรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำ ทั้งหมด (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .358, .339 และ .200 ส่วนรายด้านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .130 - .726 มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อย กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน โดยด้านทักษะการทำ วิจัย กับด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง มีความสัมพันธ์กันสูงสุดมีค่าเท่ากับ .726 และด้านลักษณะงานที่ รับผิดชอบ กับด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่า

เท่ากับ .130 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยต่าง ๆ กับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมดในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) พบว่า ด้านทักษะการทำวิจัย ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .362, .342, .308, .279, .211, .209 และ .197 และด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2551-พ.ศ.2555) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.149

2) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาอิทธิพลของปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ตัวแปรด้านทักษะการทำวิจัย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ สามารถทำนายได้ 21.1 % มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .162, -.142, .134, -.155, .156 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ .826 โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .826 + .162 (\text{ด้านทักษะการทำวิจัย}) - .142 (\text{ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ}) + .134 (\text{ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่}) - .155 (\text{ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก}) + .156 (\text{ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย})$$

3) ผลการเปรียบเทียบระดับปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งสรุปรายละเอียด ดังนี้

(1) ปัจจัยเฉพาะบุคคล เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการ ด้านทักษะการทำวิจัย ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 2.521, p = .042$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ LSD พบว่า บุคลากรสายวิชาการจากคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย สูงกว่า

คณะแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .013$) และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการ ทักษะคิดต่อการทำวิจัย ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 3.087, p = .017$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ LSD พบว่า บุคลากรสายวิชาการ จากคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะคิดต่อการทำวิจัย สูงกว่าคณะแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .001$) และคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะคิดต่อการทำวิจัย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($p = .011, p = .030, p = .044$ ตามลำดับ)

(2) ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการ ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 2.976, p = .020$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ LSD พบว่า บุคลากรสายวิชาการ จากคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง สูงกว่าคณะแพทยศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .005$) และ.05 ($p = .016$)

(3) ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นบุคลากรสายวิชาการ ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย ด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F = 3.010, p = .019$) และเมื่อเปรียบเทียบภายหลังด้วยวิธีการของ LSD พบว่า บุคลากรสายวิชาการ จากคณะทันตแพทยศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .001$) รองลงมา คือ คณะแพทยศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p = .004$) คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย สูงกว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .012, p = .015$)

5.4 อภิปรายผล

5.4.1 ปัจจัยเฉพาะบุคคล

จากผลการศึกษาด้านปัจจัยเฉพาะบุคคล พบว่าบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ด้านทักษะการทำวิจัย การสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์ การวิจัยได้อย่างถูกต้อง และมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย สามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผน และมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย คิดว่างานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของบุคลากรสายวิชาการภายในคณะเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และเป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยเฉพาะบุคคล ด้านทักษะการทำวิจัย ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย และด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด และจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยเฉพาะบุคคล เมื่อพิจารณาด้านทักษะการทำวิจัย สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซึ่งสอดคล้องกับจากการวิจัยของชอลดา วิชัยพาณิชย์ (2554, น. 98-99) ที่พบว่า ปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัย ซึ่งการมีประสบการณ์ในการทำวิจัย การได้รับโอกาสได้เพิ่มพูนทักษะการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับ ลักษณะงานที่รับผิดชอบมากที่สุด และมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่ำที่สุด และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีเวลาเพียงพอต่อการทำวิจัยและคุณภาพงานวิจัย แต่เวลาไม่ใช่ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เท่ากับปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย

5.4.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย พบว่า บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง การรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล มักได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ ทำให้มีความมั่นใจในการทำวิจัยมากขึ้น ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ การได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม อบรม สัมมนาเป็นประจำ ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชามักให้ความเชื่อถือ และไว้วางใจผู้ที่มีผลงานวิจัย ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ การทำวิจัยทำทายความรู้ความสามารถ หน้าที่ของบุคลากรสายวิชาการ ต้องทำวิจัย และงานสอนที่ดีต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่ง บุคลากรสายวิชาการที่ทำวิจัยมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยทำวิจัย ตำแหน่งวิชาการเป็นสิ่งจูงใจ

การทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ รวมถึงการวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด และจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย เมื่อพิจารณา ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรวิ เวียงเหล็ก (2553, น. 97-98) ที่ว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อทัศนคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะการยอมรับนับถือตนเองพัฒนาความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเองว่ามีความสามารถในการทำงานประสบความสำเร็จในการทำงาน ถ้าได้พัฒนาความสามารถในตนเองให้ดีขึ้นทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง พัฒนามาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ของบุคคล ถ้าได้กระทำสิ่งที่ใจตนเองอยากทำ และได้รับผลสำเร็จในสิ่งนั้นและผลงานชอลดา วิชัยพาณิชย์ (2554, น. 101-102) อาจารย์ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความเห็นว่า ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน และยกย่องผู้ทำงานวิจัยว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่มีผลงานวิจัยให้ความสำคัญกับด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มากกว่าผู้ที่ไม่มีความสำเร็จงานวิจัย

5.4.3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย พบว่า บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภาควิชาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก คณะส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการ มีโอกาสเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมระดับชาติและนานาชาติ นำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งบุคลากรสายวิชาการ ให้สูงขึ้น ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ ให้มีความรู้ และประสบการณ์การทำวิจัย ด้านเงินทุนในการทำวิจัย การให้รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัย ทำให้บุคลากรสายวิชาการทำวิจัยมากขึ้น การสนับสนุนเงินทุนวิจัยของคณะช่วยให้บุคลากรสายวิชาการทำวิจัยมากขึ้น แต่ขณะที่ระบบการขอการเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัย

มีขั้นตอนยุ่งยาก และล่าช้ามาก บางครั้งในการทำผลงานวิจัยในแต่ละครั้งจำเป็นต้องพึ่งแหล่งทุนฯ แหล่ง ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย คณะมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารวารสารด้านการวิจัย มีการประชุม และสัมมนาวิชาการระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยและมีการรวมกลุ่ม การทำวิจัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้า และทันสมัย พร้อมทั้งจะศึกษาข้อมูล ได้อย่างกว้างขวาง มีหนังสือ เอกสาร และระบบฐานข้อมูลในการค้นคว้าที่ดีมี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการทำวิจัย รวมถึงมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการในการทำวิจัย

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านเงิน งบประมาณในการทำวิจัย ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และด้านการสนับสนุน จากหน่วยงานภายในภายนอก มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย เมื่อพิจารณาด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภายในภายนอก ด้านเงินงบประมาณในการทำวิจัย สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของผลงานวิจัยของอภิญา หิรัญวงษ์ (2547, น. 194) พบว่า อาจารย์สาขาอาชีวศึกษาในระดับอุดมศึกษากลุ่มนี้มากกว่าครึ่งเล็กน้อยที่มีความคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับเรื่อง ทุนวิจัยในระดับสูงจำนวนมากกว่าครึ่งเล็กน้อย (56.5%) บรรยายการวิจัยเป็นปัจจัย เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลิตภาพการวิจัยและทดสอบความตรงของรูปแบบ และมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลงานวิจัยของจิตติพร ตันติศรียานุรักษ์ และคณะ (2548, น. 65-66) พบว่า ตัวบ่งชี้ต่อความสำเร็จในการทำวิจัย บรรยายการวิจัย มีแหล่งค้นคว้าเอกสาร กำหนดคน โยบาย และแนวทางการทำงานวิจัยของสถาบันอย่างชัดเจน และผลงานวิจัยของช่อฉดา วิชัยพาณิชย์ (2554, น. 103-106) พบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศวิจัยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากหน่วยงาน

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาให้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกำหนดคน โยบาย แผนดำเนินการด้านการวิจัย ผลงานวิชาการให้เหมาะสม กระตุ้นและ ส่งเสริมให้เพิ่มจำนวนผลงานวิจัย สร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ รวมถึงผลักดัน ให้บุคลากรสายวิชาการ นำผลงานวิจัยจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแจ้งลิขสิทธิ์ เพิ่มมากขึ้น ดังนี้

5.5.1 ด้านปัจจัยเฉพาะบุคคล มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะงานวิจัย เป็นการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมใหม่ ๆ ดังนั้น

5.5.1.1 ควรจัดสรรเวลาเกี่ยวกับภาระงานสอนและการวิจัยให้ชัดเจนให้บุคลากรสายวิชาการมีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้น ลดภาระงานธุรการให้น้อยลง เพิ่มจำนวนการบรรจุบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการภายในคณะให้มากขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระงานของบุคลากรสายวิชาการ ให้มีเวลาทำวิจัยมากขึ้น ควรให้เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย เป็นเวลาในการปฏิบัติตามภาระงาน

5.5.1.2 ควรส่งเสริม และสนับสนุนความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยให้กับบุคลากรสายวิชาการ ที่ไม่มีผลงานวิจัย และควรให้ผู้เชี่ยวชาญคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการทำวิจัย

5.5.1.3 ควรพัฒนาห้องสมุดของคณะให้มีระบบค้นคว้าที่ทันสมัย มีเอกสารตำราวิชาการ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ตรงตามความต้องการของผู้วิจัยในแต่ละคณะต่าง ๆ อย่างแท้จริง

5.5.1.4 จัดตั้งคณะที่ปรึกษาด้านงานวิจัยของคณะ อย่างเป็นทางการ เป็นรูปธรรม เพิ่มบทบาทในการส่งเสริมทักษะวิจัยของบุคลากรสายวิชาการให้มากขึ้น โดยการให้บุคลากรสายวิชาการได้ทบทวนเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย จัดฝึกอบรม หรือให้ทุนฝึกอบรม

5.5.2 ปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะงานวิจัย เป็นการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมใหม่ ๆ ดังนั้น

5.5.2.1 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรสายวิชาการ ด้านความร่วมมือการทำวิจัย สร้างความรู้สึกร่วมกันในการทำวิจัย โดยการจัดประชุม สัมมนาร่วมกันพิจารณา แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นหา ปัญหาและแนวทางแก้ไข

5.5.2.2 ให้การสนับสนุนการเผยแพร่ ตีพิมพ์ จดลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรผลงานวิจัย เพื่อเป็นผลงานวิจัยในระดับสหสาขาวิชา และส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยในไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติ และนานาชาติ

5.5.2.3 กำหนดนโยบายด้านวิจัยที่ชัดเจน เน้นให้เกิดความคล่องตัว จัดประชุมเพื่อสร้างภาคีเครือข่าย และทำเป็นระเบียบ คำสั่ง แจ้งให้บุคลากรสายวิชาการได้รับทราบนโยบายและแนวทางปฏิบัติอย่างชัดเจน จัดการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอและทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

5.5.3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะงานวิจัย เป็นการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมใหม่ ๆ ดังนั้น

5.5.3.1 ควรปรับภาระหน้าที่ และผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการทำงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น โดยนำผลงานวิจัยไปจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร แฉงลิขสิทธิ์ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

5.5.3.2 ส่งเสริมและให้โอกาสบุคลากรสายวิชาการในการทำวิจัย โดยการให้การสนับสนุนความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ทุนวิจัย เวลาในการทำวิจัย คณะฯ กระตุ้นและเสริมสร้างความรู้สึกรักต่อการทำวิจัยให้มากขึ้น โดยการสร้างวัฒนธรรมการทำวิจัยให้เกิดขึ้นในคณะอย่างต่อเนื่อง

5.5.3.3 ลดขั้นตอน และระเบียบการเบิกจ่ายเงิน ที่ยุ่งยากเกี่ยวกับการทำวิจัยให้ง่ายขึ้น ควรจัดเงินอุดหนุนการทำวิจัยให้พอเพียง กับความต้องการของบุคลากรสายวิชาการ

5.5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

5.5.4.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะ ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยแรงจูงใจ และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ส่งผลต่อการผลิตงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย จึงควรศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย และด้านคุณภาพของงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพิ่มเติมด้วย เพื่อเปรียบเทียบ และนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปพัฒนาบุคลากรสายวิชาการด้านงานวิจัยต่อไป

5.5.4.2 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อให้เห็นภาพการวิจัยชัดเจนมากยิ่งขึ้น และตรงประเด็น จึงควรที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยเชิงคุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดังกล่าว

5.5.4.3 การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนางานวิจัยได้กว้างขวางขึ้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินการในการทำวิจัยกับกลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ หรือสถาบันการศึกษา ระดับพื้นฐาน อาชีวศึกษา และระดับสถาบันอุดมศึกษา อื่น ๆ ด้วย

บรรณานุกรม

- กฤติยา วงศ์ก้อม. (2543). **ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยของคณาจารย์ สถาบันราชภัฏ นครปฐม.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง).
- กมล สดุดประเสริฐ. (2532). การวิจัยเพื่อการเรียนการสอน. วารสารพัฒนาหลักสูตร, 8(9), 27-30.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี พ.ศ. 2551-2565.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2536). **การศึกษาความเป็นไปได้ของแนวการจัดการศึกษาระดับประถม มัธยม และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษ 1990.** กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรรวิ เวียงเหล็ก. (2553). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตโนมัติศึ่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- จรรยา แก้วใจบุญ. (2541). **ปัจจัยที่จูงใจให้อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนนี เขตภาคเหนือทำวิจัย.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช).
- จรัส สุวรรณเวลา. (2540). **บนเส้นทางอุดมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชอลดา วิชัยพาณิชย์. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ฐิติพร ตันติศรียานุรักษ์, รัชฎา ชิโสภา และ อรดา เกียรติสินยศ. (2548). **ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ** (รายงานวิจัย). กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ณรัตน์ ศรีวิหะ. (2540). **ระเบียบวิธีการวิจัย.** ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณัฐรัตน์ สมนาม และสมบัติ ทีฆทรัพย์. (2551). **การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกลุ่มความร่วมมือในเขตกรุงเทพฯ ตะวันตกและปริมณฑล.** ใน รายงานการประชุมวิชาการธนบุรีวิจัย ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กลุ่มพันธมิตรทางการศึกษา.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย.** ใน เอกสารประกอบคำสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นัสที ทรัพย์บัญญัติ. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2542). สถิติวิจัย I. กรุงเทพมหานคร: พีเอ็นการพิมพ์.
- บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ์. (2540). คู่มือการวิจัยการเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บัญชา อิงสกุล. (2540). ครูกับการวิจัย. วารสารพัฒนาหลักสูตร, 16(12), 61-73.
- ประสงค์ อุทัย, ฉัตรรัตน์ สมนาม และสมบัติ ทิมทรัพย์. (2551). การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ใน การประชุมวิชาการธนบุรีวิจัย ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. (2553). การออกแบบการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2542). ระเบียบวิธีการ. ใน เอกสารคำสอน. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิศิษฐ์ หิรัญกิจ. (2544). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของข้าราชการในสังกัด มหาวิทยาลัยรามคำแหง (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารัมย์. (2549). การศึกษาแนวโน้มเพื่อการวิจัยและพัฒนาการศึกษาสำหรับอนาคต (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เพราพรรณ เปลียนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- พรทิพย์ ตั้งไชยวรวงศ์. (2540). ปัจจัยทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางพุทธิพิสัยและจิตพิสัยของนักเรียนที่เรียนเก่ง นักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่ออกกลางคัน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กองการเจ้าหน้าที่. (2555). รายงานจำนวนบุคลากรสายวิชาการ. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กองบริการการศึกษา. (2554). **คู่มือและแบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลตามตัว
บ่งชี้คุณภาพระดับคณะหน่วยงานจัดการเรียนการ**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ. (2551). **รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2551**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2552). **รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2552**. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2553). **รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2553**. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2554). **รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2554**. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักงานบริหารการวิจัย. (2552). **รายงานประจำปี พ.ศ. 2551-2552**.
ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2554). **รายงานประจำปี พ.ศ. 2553-2554**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2555). **ยุทธศาสตร์การทำวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัตนา เพ็ชรอุไร. (2542). **ประสบการณ์และวิธีการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วารสาร
ประชาคมวิจัย, 28.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2551). **วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันทนา ชูช่วย. (2534). **การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาศึกษา**.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- สุภาพ ฉัตรภรณ์. (2552). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางคหกรรมศาสตร์ศึกษา**. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภนิภา ชินวุฒิ. (2538). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับบทบาท
การวิจัยของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข**. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมชาย คุรงค์เดช. (2543). ความผิดพลาดที่สำคัญในการทำวิจัย. วารสารอาหารและยา, 7(3), 72-73.
- สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). จรรยาบรรณนักวิจัย. สืบค้นจาก <http://www.pol.cmu.ac.th/article-download.php?id=23>
- _____. (2554). นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2554). จรรยาบรรณนักวิจัย. คู่มือการประเมินผลข้อเสนอการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่ เสนอบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัย แห่งชาติ.
- สำนักงานรัฐมนตรี. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพฯ: สำนักงานรัฐมนตรี.
- สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2536). แผนการวิจัยทางการศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ.
- สัมมา รชนีชัย. (2536). การบริหารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลิตภาพการวิจัยของวิทยาลัยครู: กรณีศึกษา วิทยาลัยครูสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณวุฒิปบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- อัจฉรา ถาวร. (2545). แรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง).
- อจริยา วัชรวิวัฒน์. (2544). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางการวิจัยสำหรับนักศึกษา พยาบาลศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณวุฒิปบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- อภิญญา หิรัญวงษ์. (2547). ปัจจัยเชิงสาเหตุของผลิตภาพการวิจัยของนักการศึกษาสาขาอาชีวศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณวุฒิปบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- อารี พันธุ์มณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนลิฟเพรส.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). สร้างวินัยให้ลูกคุณ. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- Bailey T. G. (1992). **Faculty Research Productivity**. Retrieved from <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/9237462>

บรรณานุกรม (ต่อ)

Joseph, M.P. (2532). เทคนิคการเพิ่มผลผลิต. แปลจาก **Understanding Productivity**. แปลโดย วิวรรณ
ธราหิรัญโชติ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดเคชั่น.

Sheldon, B.P. and V.A. Allain. (1987). **Using Educational Research in the Classroom**. Indiana
:Phi Delta Kappa Educational Foundation.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

--	--	--	--	--

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- คำชี้แจง**
1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อนำมาพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 2. แบบสอบถามรายละเอียด มี 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานวิจัย
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย
 3. ขอความกรุณาตอบคำถามทุกข้อตามความความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงของท่านอย่างอิสระ เพื่อประโยชน์ในการวิจัย
 4. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำเสนอผลเป็นรายงานในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เท่านั้น

นางสาวนิตา พิงสระน้อย (ผู้วิจัย)

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ 1.1 () ชาย 1.2 () หญิง
2. อายุ..... ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
 - 3.1 () ปริญญาตรี 3.2 () ปริญญาโท
 - 3.3 () ปริญญาเอก 3.4 () อื่น ๆ ระบุ.....
4. ประเภทของตำแหน่ง
 - 4.1 () ข้าราชการ 4.2 () พนักงานมหาวิทยาลัย
 - 4.3 () ลูกจ้างประจำ 4.4 () อื่น ๆ ระบุ.....
5. ตำแหน่งทางวิชาการ
 - 5.1 () อาจารย์ 5.2 () ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 - 5.3 () รองศาสตราจารย์ 5.4 () ศาสตราจารย์
6. อายุการทำงานปี
7. หน่วยงานที่สังกัด
 - 7.1 () คณะแพทยศาสตร์ 7.2 () คณะทันตแพทยศาสตร์
 - 7.3 () คณะสาธารณสุขศาสตร์ 7.4 () คณะพยาบาลศาสตร์
 - 7.5 () คณะสหเวชศาสตร์
8. สาขาวิชาที่สังกัด.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานวิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. งานวิจัยที่ท่านทำมาทั้งหมด (ไม่นับงานวิจัยที่ทำระหว่างการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ)

1.1 () ไม่มี 1.2 () มี จำนวน.....เรื่อง

2. งานวิจัยที่ท่านทำเสร็จในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551 – พ.ศ. 2555)

2.1 () ไม่มี 2.2 () มี จำนวน.....เรื่อง

3. ลักษณะการทำวิจัยของท่าน ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

3.1 () ทำคนเดียว จำนวน.....เรื่อง

3.2 () ทำเป็นคณะ (ท่านเป็นหัวหน้าโครงการ) จำนวน.....เรื่อง

3.3 () เป็นผู้วิจัยร่วม จำนวน.....เรื่อง

4. ปัจจุบันท่านมีงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ

4.1 () ไม่มี 4.2 () มี จำนวน.....เรื่อง

4.2.1 () ทำคนเดียว จำนวน.....เรื่อง

4.2.2 () ทำเป็นคณะ จำนวน.....เรื่อง

(ท่านเป็นหัวหน้าโครงการ)

4.2.3 () เป็นผู้วิจัยร่วม จำนวน.....เรื่อง

5. ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาเหตุผลสำคัญที่ท่านทำวิจัย มากที่สุดคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

5.1 () ตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่

5.2 () ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งทางวิชาการ

5.3 () ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการของตนเอง

5.4 () ความสนใจใคร่รู้

5.5 () เห็นคุณค่าของตนเองในการทำวิจัย

กระเทียม ช่วยขับลมในลำไส้ แก้ไข ขับเสมหะ
ช่วยขับขี้เขี้อร่า แบททีเรีย ลดระดับไขมันใน

6. ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาเหตุผลสำคัญที่ท่านไม่ทำวิจัย มากที่สุดคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 6.1 () ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย
 - 6.2 () มีภาระงานสอนมาก
 - 6.3 () มีขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินยุ่งยากมาก
 - 6.4 () ไม่มีแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์ สนับสนุนการทำวิจัย
 - 6.5 () เบื่อเพราะการทำงานวิจัยแต่ละเรื่องต้องทำเรื่องขอจริยธรรมการทำวิจัย
7. ในปีการศึกษา 2551–2555 ท่านได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 7.1 () งบประมาณแผ่นดิน จำนวนเงิน.....บาท
 - 7.2 () งบประมาณรายได้ของคณะฯ จำนวนเงิน.....บาท
 - 7.3 () ทุนวิจัยภาครัฐภายในประเทศ จำนวนเงิน.....บาท
 - 7.4 () ภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม จำนวนเงิน.....บาท
 - 7.5 () แหล่งทุนจากต่างประเทศ จำนวนเงิน.....บาท
 - 7.6 () ทุนส่วนตัว จำนวนเงิน.....บาท
 - 7.7 () ไม่ได้รับทุน
8. ในปีการศึกษา 2551–2555 งานวิจัยท่านที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
- 8.1 () ไม่มี
 - 8.2 () มี จำนวน.....เรื่อง
9. ในปีการศึกษา 2551–2555 งานวิจัยท่านที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา
- 9.1 () ไม่มี
 - 9.2 () มี จำนวน.....เรื่อง
10. ในปีการศึกษา 2551–2555 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
- 10.1 () ไม่มี
 - 10.2 () มี จำนวน.....เรื่อง
11. ในปีการศึกษา 2551–2555 งานวิจัยท่านได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัย
- 11.1 () ไม่ผ่าน จำนวน.....เรื่อง
 - 11.2 () ผ่าน จำนวน.....เรื่อง

ข้า ช่วยจับลมในลำไส้ แก่ท้องอืด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5	เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยมาก	4	เห็นด้วยน้อยที่สุด	1
เห็นด้วยปานกลาง	3		

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านทักษะเชิงวิจัย					
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ท่านจะทำวิจัยเชิงทดลองอย่างพอเพียง					
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย					
3. ท่านนำระเบียบวิธีและเทคนิคการวิจัยมาใช้กับงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม					
4. ท่านกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย ได้อย่างถูกต้อง					
5. ท่านสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง					
6. ท่านสร้างและเลือกเครื่องมือในการแปลผลข้อมูลงานวิจัย พร้อมทั้งรายงานผลการวิจัย ได้อย่างถูกต้อง					
7. ท่านมีประสบการณ์ในการทำวิจัย					
ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย					
8. ท่านมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง					
9. ท่านสามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้					
10. เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย					

ขอบคุณครับ/ค่ะสำหรับทุกท่าน
 ฝรั่งดีบ หัวปลี ก๊วย
 มะละกอ เผือก มัน กล้วยน้ำว้า ผักกะเจด มังคุด

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย					
11. งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของบุคลากรสายวิชาการภายในคณะ					
12. ชื่อเสียงและเกียรติคุณของบุคลากรสายวิชาการอยู่ที่ผลงานวิจัย					
13. การทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ					
14. เป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน					
15. การทำงานวิจัยส่งผลให้ท่านเป็นโรคเครียด					
16. การทำวิจัยทำให้เสียเวลาและสูญเปล่า เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย					
ด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง					
17. ท่านมีความมั่นใจในการทำวิจัยมากขึ้น					
18. เมื่อเกิดปัญหาในการทำวิจัย ท่านจะสามารถแก้ปัญหาให้บรรลุล่วงไปได้					
19. ท่านมีความสามารถในการทำวิจัยที่มีคุณภาพ					
20. ท่านจะรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล					
21. ความคิดเห็นของท่านมักได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่					
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ					
22. ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน					
23. ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักมีโอกาสร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะ					
24. ผู้บังคับบัญชามักให้ความเชื่อถือ และไว้วางใจผู้ที่มีผลงานวิจัย					
25. ผู้วิจัยได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม อบรม สัมมนาเป็นประจำ					

ชาตุน้ำ ควรรับประทาน มะนาว ส้ม สับปะรด
มะเขือเทศ มะขม มะกอก มะดัน กระเทียม

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ					
26. การทำวิจัยที่ทําหาความรู้ความสามารถของท่าน					
27. หน้าที่ของบุคลากรสายวิชาการต้องทำวิจัย					
28. งานสอนที่ดีต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบ					
29. งานที่ท่านปฏิบัติมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะในงานวิจัยมาก					
30. ท่านมีโอกาสรับผิดชอบงานวิจัยอย่างเต็มที่					
31. ท่านมีอิสระในการทำวิจัย					
ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน					
32. บุคลากรสายวิชาการที่ทำวิจัยมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยทำวิจัย					
33. ท่านจะทำงานวิจัย เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น					
34. การวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง					
35. ตำแหน่งวิชาการเป็นสิ่งจูงใจการทำงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ					
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน					
36. คณะกำหนดทิศทางการวิจัยชัดเจน					
37. คณะมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการอย่างชัดเจน					
38. คณะส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการให้มีความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย					

ชาตุลล มควรรับประทานกระ
เพรา โหราพา กระเทียม ขึ้น

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
39. คณะนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่งบุคลากรสายวิชาการให้สูงขึ้น					
40. คณะส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการมีโอกาสเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมระดับชาติและนานาชาติ					
41. คณะมีระเบียบ ข้อบังคับที่ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำวิจัย					
42. คณะส่งเสริมให้มีคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยขึ้น เพื่อความคล่องตัวในการทำวิจัย					
43. คณะมีวารสารการวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปเผยแพร่ ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย					
44. กลไกการประกันคุณภาพมีส่วนผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการทำวิจัยเพิ่มขึ้น					
ด้านเงินทุนในการทำวิจัย					
45. คณะจัดเงินทุนอุดหนุนการวิจัยให้เพียงพอเพียงและเหมาะสม					
46. หน่วยงานภายนอกคณะทั้งภาครัฐ และเอกชน มีการสนับสนุนเงินทุนในการทำวิจัย					
47. ระบบการขอ การเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยมีขั้นตอนยุ่งยาก และล่าช้ามาก					
48. การสนับสนุนเงินทุนวิจัยของคณะช่วยให้บุคลากรสายวิชาการทำวิจัยมากขึ้น					
49. รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์ บทความวิจัย ทำให้บุคลากรสายวิชาการ ทำวิจัยที่เหมาะสม					
50. ท่านมีความสามารถในการแสวงหาทุนจากแหล่งต่าง ๆ โดยไม่ต้องพึ่งแหล่งทุนจากคณะ					

ธาดูไฟ ควรับประทาน บัวก
มะระ มะรุม สะเดา ผักบั้ง

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านสิ่งแวดล้อมในการวิจัย					
51. สภาพแวดล้อมในที่ทำงานของท่านเอื้อต่อการทำวิจัย					
52. คณะของท่านมีห้องปฏิบัติการวิจัย/หน่วยวิจัย/ศูนย์เครื่องมือ/ศูนย์ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย					
53. คณะของท่านมีระบบความปลอดภัยด้านการวิจัยในห้องปฏิบัติการ					
54. คณะมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร วารสารด้านการวิจัย					
55. คณะมีการประชุม และสัมมนาวิชาการระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัย					
56. คณะของท่านมีการรวมกลุ่มการทำวิจัย					
57. คณะของท่านมีความร่วมมือกับบริษัทเอกชนและต่างประเทศเพื่อทำการวิจัย					
ด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
58. มีหนังสือ เอกสาร และระบบฐานข้อมูลในการค้นคว้าที่ดีมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพในการทำวิจัย					
59. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้า และทันสมัย พร้อมทั้งจะศึกษาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง					
60. มีวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ในการทำวิจัยอย่างพอเพียง					
61. คณะจัดหาผู้ช่วยวิจัยที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยให้แก่ผู้วิจัย					
62. มีศูนย์บริการด้านจัดพิมพ์ และจัดทำเอกสารงานวิจัยอย่างพอเพียง					
63. คณะมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการในการทำวิจัย					
64. คณะมีผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์การทำวิจัยให้ได้มาตรฐานตลอดเวลา					

ขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้ด้วย
ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.พญ.สมบูรณ์ เกียรตินันท์
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์
อาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ภัทรอาชาชัย
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ค

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

ที่ ศธ 0578.02 / 0404

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๗ พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ (พิเศษ) พญ.สมบูรณ์ เกียรตินันท์

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสระน้อย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวนิตา พิงสระน้อย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 0404-2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

7 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสระน้อย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวนิตา พิงสระน้อย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 0404-1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๗ พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ภัทรอาชาชัย

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสระน้อย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวนิตา พิงสระน้อย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 04 04.3

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๗ พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสรน้อย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวนิตา พิงสรน้อย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 0509

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

15 กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสรระน้อย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวนิตา พิงสรระน้อย นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวันและเวลาเข้าเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 050๑ .1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

15 กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสระน้อย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวนิตา พิงสระน้อย นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวัน และเวลาเข้าเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 050๙.๓

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

15 กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสระน้อย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวนิตา พิงสระน้อย นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวันและเวลาเข้าเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 050๑ .๒

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

15 กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสรระน้อย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวนิตา พิงสรระน้อย นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวัน และเวลาเข้าเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 0509 . 4

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

15 กรกฎาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน คณบดีคณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

เนื่องด้วย นางสาวนิตา พิงสรระน้อย นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวนิตา พิงสรระน้อย นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวันและเวลาเข้าเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

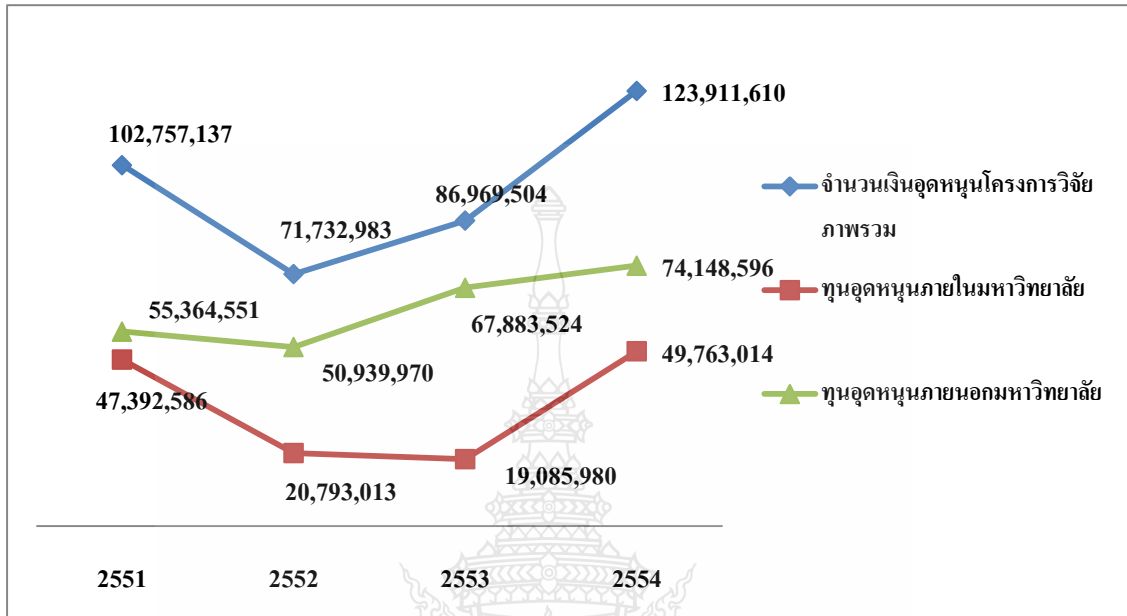
โทรสาร 02 5775020

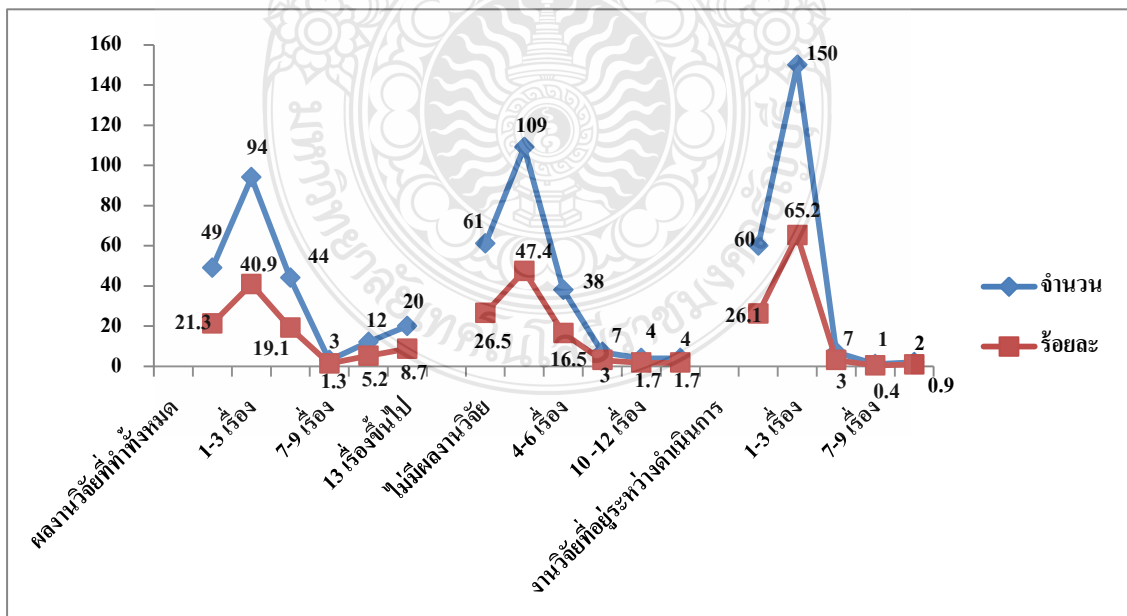
ภาคผนวก ง

แผนภูมิแสดงการทำวิจัย

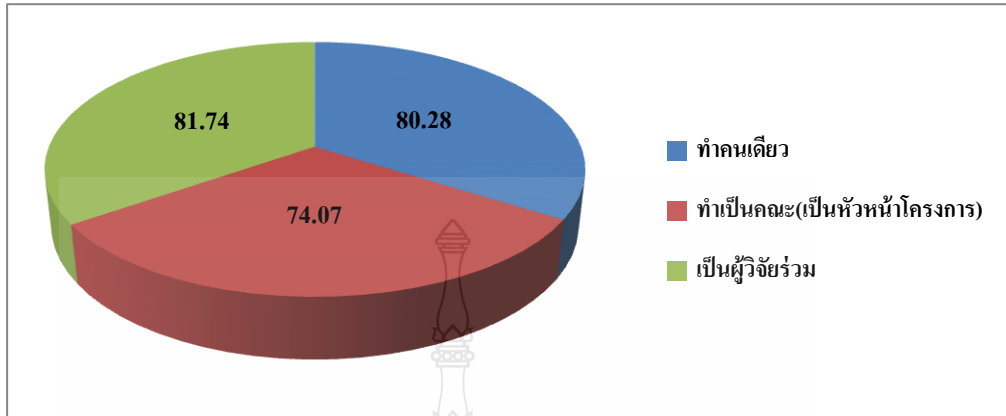
ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงงบประมาณด้านวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีงบประมาณ 2551-2554

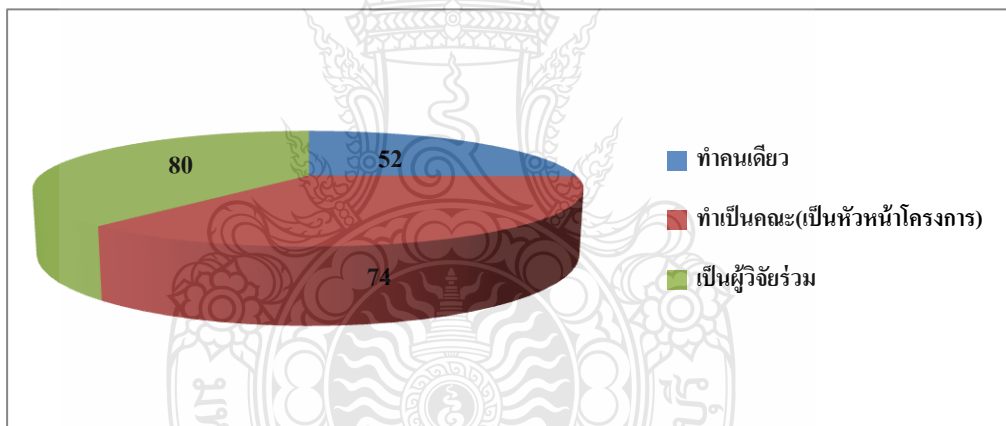
ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงผลงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

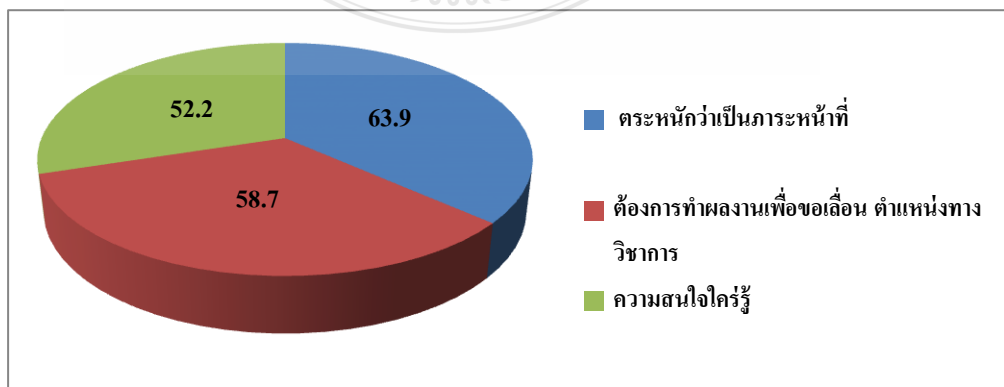
ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงลักษณะการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2555)

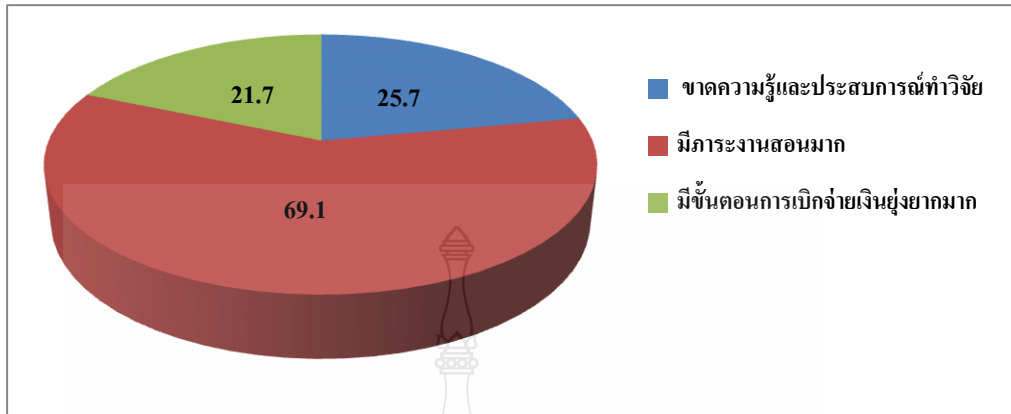
ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงลักษณะการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน

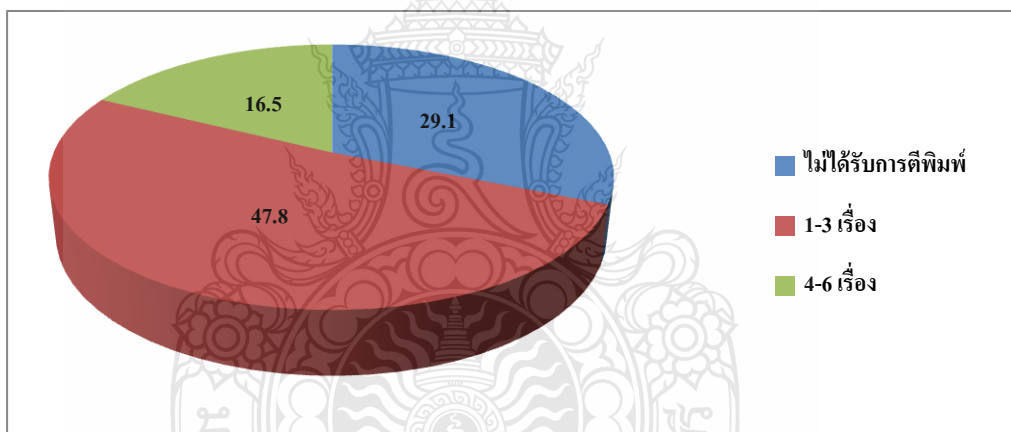
ภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงเหตุผลที่บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำวิจัย

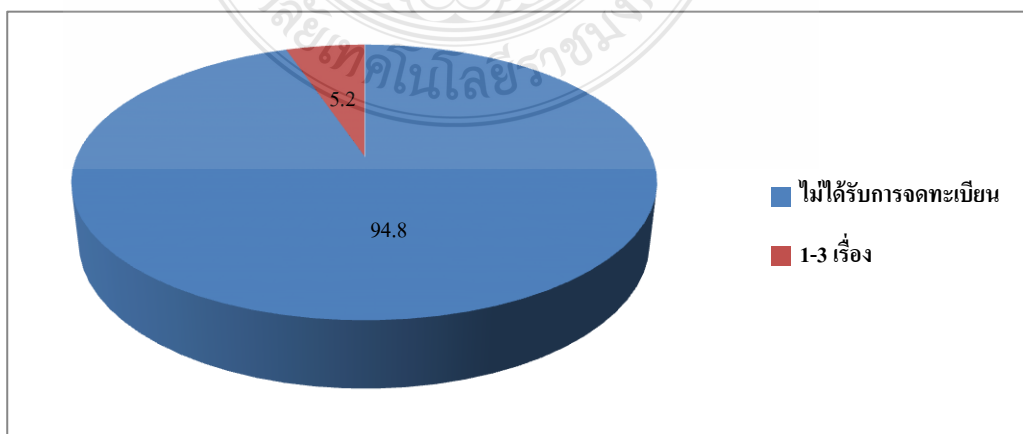
ภาพที่ 6 แผนภูมิแสดงเหตุผลที่บุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ทำวิจัย

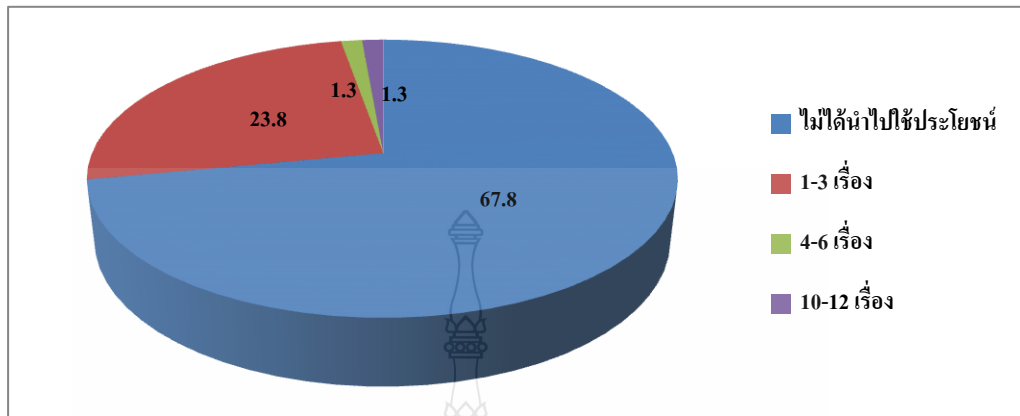
ภาพที่ 7 แผนภูมิแสดงผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

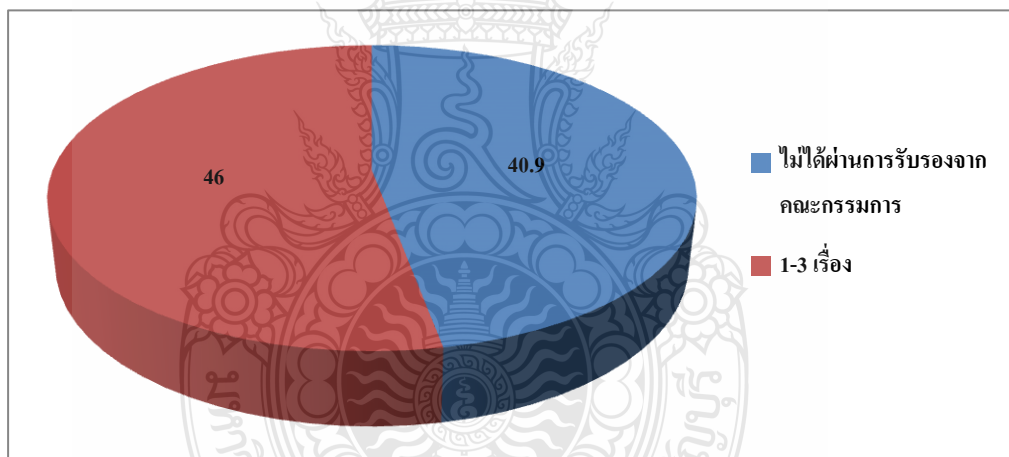
ภาพที่ 8 แผนภูมิแสดงผลงานวิจัยที่ได้จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

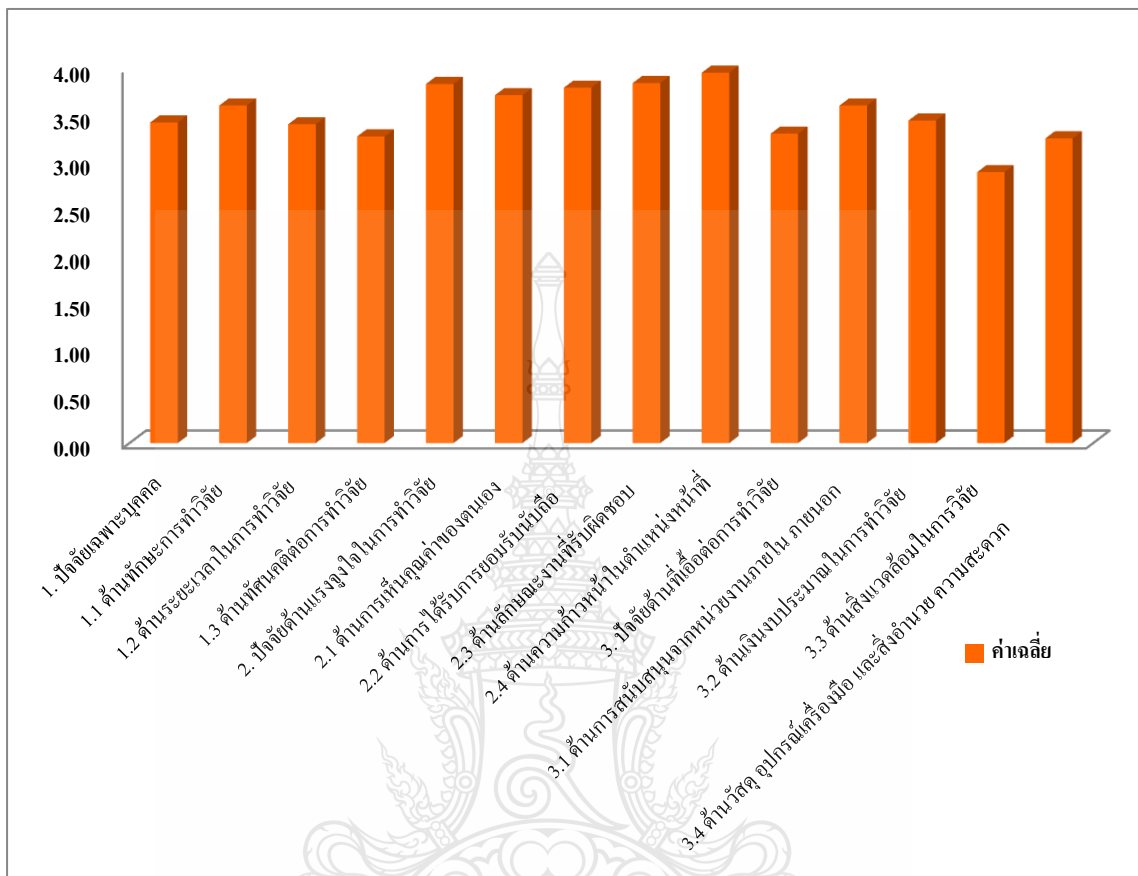
ภาพที่ 9 แผนภูมิแสดงผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาพที่ 10 แผนภูมิแสดงผลงานวิจัยที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาพที่ 11 แผนภูมิแสดงระดับปัจจัยย่อย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางสาวนิตา พิงสระน้อย
วัน เดือน ปีเกิด	19 เมษายน 2524
ที่อยู่	9/106 หมู่บ้านอรดา หมู่ 5 ตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12150
การศึกษา	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประสบการณ์การทำงาน	เจ้าหน้าที่วิจัย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พ.ศ. 2549 – ปัจจุบัน
เบอร์โทรศัพท์	08-9150-3709
อีเมล	Kong.dari@hotmail.com Kong.dari1924@gmail.com

